

சிவமயம்.

தாயுமானசுவரமிகள்

அருளிச்செய்த

கிருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னைப்பட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

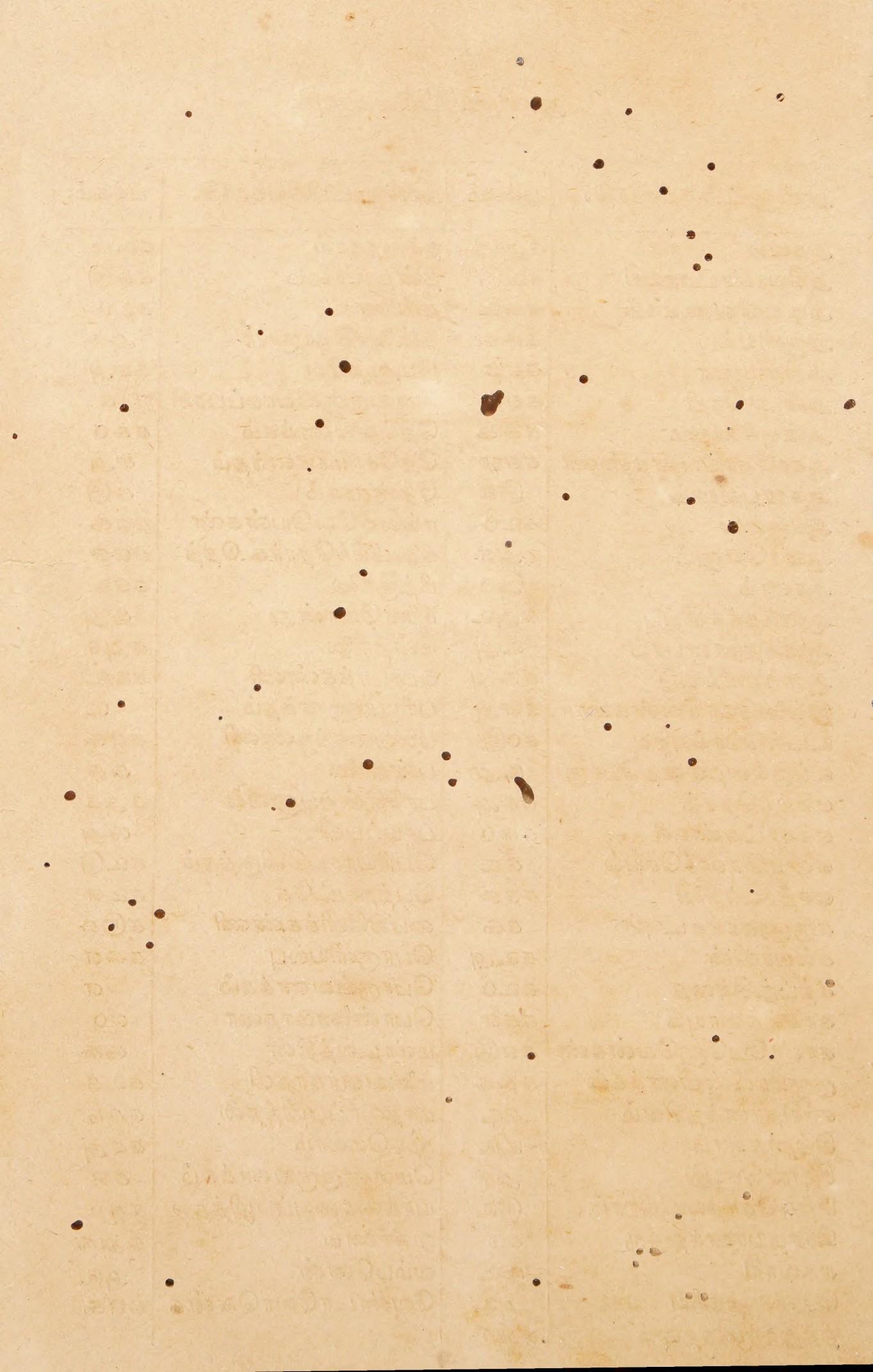
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 105
TAMILNADU-INDIA

நூலினுட்பிரிவகராதி.

நூலினுட்பிரிவகராதி.	பக்கம்.	நூலினுட்பிரிவகராதி.	பக்கம்.
அகவல்	க அ ஞ	தந்தைதாய்	க உ சு
அகிலாண்டநாயகி	க உ ரு	தன்னுண்மை	க சூ ரு
அடியார்வணக்கம்	க சூ உ	தன்னை	க உ ரே
அருளியல்பு	க சூ சூ	தன்னையொருவர்	அ சூ
அறிஞருா	க எ க	திடமுறை	க க அ
அன்பர் நெறி	க எ	திருவருள்விலாசப்பரசி	க
அன்புங்கிலைமை	க சூ கூ	தெய்வவனைக்கம்	க சூ ம
ஆகாதோவென்கண்ணி	க எ எ	தேசோமயானந்தம்	ச அ
ஆகாரபுவனம்	ஞ	தேன்முகம்	சு ரு
ஆக்குலை	க உ ரே	நல்லறிவேயென்கண்	க எ கை
ஆசையெனும்	அ ஞ	நிலைபிரிந்தோர்க்கூடுதற்	க எ சை
ஆரணம்	அ	நிற்குங்கிலை	க எ உ
ஆனந்தக்களிப்பு	க அ உ	நினைவொன்று	சு அ
ஆனந்தமானபரம்	உ அ	நின்றநிலை	க அ க
ஆனந்தவியல்பு	க சூ அ	பராபரக்கண்ணி	க ந உ
இல்லையோவென்கண்	க எ அ	பரிபூரணுனந்தம்	க எ
உடல்பொய்யுறவு	க உ ஞ	பலவகைக்கண்ணி	க எ கை
எங்குங்கிறைக்கின்றபொரு	ந அ	பன்மாலை	சு சூ
எடுத்ததேகம்	க க அ	பாடுகின்றபனுவல்	க அ க
எங்நாட்கண்ணி	க சூ ம	பாயப்புவி	கூ அ
எனக்கெனச்செயல்	க ஞ	பெரியநாயகிவிருத்தம்	க உ ஞ
ஏசற்றவுந்கிலை	க க சூ	பெற்றவட்கே	க உ எ
கருணாக்கடவுள்	க கை	பைங்கிளிக்கண்ணி	க ஞ சூ
கல்லாவின்	க உ அ	பொருளியல்பு	க சூ எ
கற்புறுசிந்தை	க உ ரே	பொருள்வணக்கம்	எ
காடுங்காடும்	க க எ	பொன்னைமாதாரா	எ ரே
காண்பேறேநேவென்கண்	க எ ஞ	மண்டலத்தின்	கூ கூ
குருமரபின்வணக்கம்	க சூ க	மலைவளர்காதவி	க உ க
சச்சிதானந்தசிவம்	ர ஞ	மாதாப்பழித்தல்	க சூ ஞ
சித்தர்கணம்	உ ஞ	முகமெலாம்	க க அ
சிவன்செயல்	அ சை	மெளனகுருவணக்கம்	க ச
சிற்சகோதயவிலாசம்	ஞ	யாக்கையெயப்பழித்தல்	க சூ உ
சின்மயானந்தகுரு	க ஞ	வண்ணம்	க அ சூ
சுகவாரி	உ ஞ	வம்பனேன்	அ ஞ
சோல்லற்காரிய	அ உ	வேண்டாவோவென்க	க எ கை
தத்துவமுறைமை	க சூ சை		

கணபதி துணை.

திருச்சிற் றம்பலம்.

தூயுமானசவாயிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங் கெநைபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
யானந்த பூர்த்தி யாகி

யருளோடு நிறைந்ததெத்து தன்னருள் வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடி யெல்லாங்

தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெத்து மனவாக்கி னிற்

றட்டாம னின்றதெத்து சமயகோடிகளொலாங்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வ மென்

றெங்குங் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு னின்றதெத்து
வெங்கனும் பெருவ முக்கா

யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு மூள்ள தெதுமேற்

கூங்குலபக வறங்கின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்த ததுவே

கண்டன வெலாமோன ஏருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சவிசெய்கு வாம்..

(க)

உளரனங் தம்பெற்ற பேரனங் தஞ்சூற்று
மூறவனங் தம்வி ணையினை

ஒட்டலனங் தஞ்செயும் வினையனங் தங்கருத்
தோவனங் தம்பெற்றபேர்

சீரனங் தஞ்செசார்க்க நரகமு மனந்தநற்
ஸெய்வாறு மனங்க பேசக்

காரனங் தங்கோடி வருஷித்த தெனவன்பார்
 கண்ணும்வின் னுங்தேக் கவே
 கருதரிய வானங்த மழைபொழியு முகிலைங்
 கடவுளைத் துரிய வடிவைப்
 பேரனங் தம்பேசி மறையனங் தஞ்சொலும்
 பெரியமெள னுத்தின் வைப்பைப்
 பேசரு மனங்தபத ஞானவா னந்தமாம்
 பெரியபொரு ளீப்ப னிகுவாம்.

(2)

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்ரகா சத்தனியை
 யருமறைகன் முரச றையவே
 யறிவினுக் கறிவாகி யானங்த மயமான
 வாதியை யாநாதி யேக
 தத்துவ சொருபத்தை மத்துசம்ம தம்பெருச்
 சாலம்ப ரகித மான
 சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
 சாந்தபத வ்யோம னிலையை
 னித்தநிர் மலசகித் னிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருளை
 னிர்விஷ்ய சுத்த மான
 னிர்வி காரத்தைத் தடத்தமாய் னின்றேளிர்
 னிரஞ்சன னிராம யத்தைச்
 சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
 திவ்யதே சோம யத்தைச்
 சிற்பரி வெளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபர
 ஜேவதையை யஞ்சவி செய்வாம்.

(ஏ)

பரிபூரணனந்தம்.

வாசா கயிங்கரிய மன்றியொரு சூதன
 மனேவாயு னிற்கும் வண்ணம்
 வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்றுறவு
 மார்க்கத்தி னிச்சை போல
 கேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
 னிலைனவையு மறந்த போது
 னித்திரைகொள் வேன்றேக னீங்குமென வெண்ணிலேர்
 நெஞ்சங் துடித்த யருவேன்
 பேசாக வானங்க னிட்டைக்கு மறிவிலாப்

பரிபூரணந்தம்.

८

பேய்க்குண முறிந்திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
பேரின்ப சிட்டை யருள்வாய்
பாசா டவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகு தேவ தருவே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணனந் தமே.

(க)

தெரிவாக ழுர்வனை நடப்பன பறப்பன
செயற்கொண் டிருப்பன ஒதற்
ஹைகங்க எத்தனையு மோகங்கொள் பெளதிகஞ்
சென்மித்த வாங்கி றக்கும்
விரிவாய் பூதங்க ள்ளான் ரூடோன் ரூயழியு
மேற்கொண்ட சேட மதுவே
வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைகுன்ய முபசாந்த
வேதவே தாந்த ஞானம்
பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருளருட
பெற்றோர்கள் பெற்ற பெருமை
பிறவாமை யென்றைக்கு மிறவாமை யாய்வந்து
பேசாமை யாகு மெனவே
பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வுந்ததே
பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணனந் தமே.

(க)

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதி யானாலு
மையவொரு செயலு மில்லை
யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்தர்
ராமென விருந்த பேரூ
நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
நிறைவொன்று மில்லா மலே
நெட்டுயிந்த் துத்தட் டழிந்துளறு வார்வசன
நிர்வாக ரென்ற பேரூம்
பூராய மாயொன்று பேசுமிட மொன்றைப்
புலம்புவரீர் சிவராத் திரிப்
போதுயி லோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற்
போலே யிருந்து துயில்வார்

காரனங் தங்கோடி வருஷித்த தெனவன்பர்
 கண்ணும்விண் னுந்தேக் கவே
 கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைங்
 கடவுளைத் துரிய வடிவைப்
 பேரனங் தம்பேசி மறையனங் தஞ்சொலும்
 பெரியமெள னத்தின் வைப்பைப்
 பேசரு மனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
 பெரியபெரு ஜீப் னிகுவாம்.

(2)

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்ரகா சத்தனியை
 யருமறைகண் முரச றையவே
 யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
 வாதியை யாநாதி யேக
 தத்தவ சொருபத்தை மதசம்ம தம்பெருச்
 சாலம்ப ரகித மான
 சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
 சாந்தபத வ்யோம சிலைய
 னித்தங்கிர மலசகிதீ னிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருஜீ
 னிர்விஷய சத்த மான
 னிர்வி காரத்தைத் தடத்தயாய் னின்றேளிர்
 னிரஞ்சன னிராம யத்தைச்
 சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
 திவ்யதே சோம யத்தைச்
 சிற்புரி வெளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபர
 ஜேவதையை யஞ்சவி செய்வாம்.

(ஏ)

பரிபூரணனந்தம்.

வாசா கயிங்கரிய மன்றியொரு சூதன
 மனேவாயு னிற்கும் வண்ணம்
 வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்றுறவு
 மார்க்கத்தி னிச்சை போல
 நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
 னினைவையு மறந்த போது
 னித்திரைகொள் வேன்றேக னீங்குமென வெண்ணிலேர்
 நெஞ்சங் துடித்த யருவேன்
 பேசாத வானந்த னிட்டைக்கு மறிவிலாப்

பேய்க்குண முறிந்திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
பேரின்ப நிட்டை யருள்வாய்
பாசா டவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகு தேவ தருவே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணனந் தமே.

(5)

தெரிவாக ஓர்வனா நடப்பன பறப்பன
செயற்கொண் டிருப்பன ழேதற்
ஹெகங்க எத்தனையு மோகங்கொள் பெளதிகஞ்
சென்மித்த வாங்கி றச்கும்
விரிவாய் டூதங்க ள்ளன்ரூடோன் றூயழியு
மேற்கொண்ட சேட மதுவே
வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைகுன்ய முபசாந்த
வேதவே தாந்த ஞானம்
பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருளருட
பெற்றேர்கள் பெற்ற பெருமை
பிறவாமை யென்றைக்கு மிறவாமை யாய்வந்து
பேசாமை யாகு மெனவே
பரிவா யெனக்குஞ் யறிவிக்க ஸுந்ததே
பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணனந் தமே.

(2)

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதி யானாலு
மையவொரு செயலு மில்லை
யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர
ராமென விருந்த பேரூ
நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
நிறைவொன்று மில்லா மலே
நெட்டுயிஸ்த் துத்தட் டழிந்துளறு வார்வசன
நிர்வாக ரென்ற பேரூம்
பூராய மாயொன்று பேசுமிட மொன்றைப்
புலம்புவர்ஸ் சிவராத் திரிப்
போதுதுயி லோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற்
போலே யிருந்து துயில்வார்

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணுனங் தமே.

(ஏ)

அண்டபகி ரண்டமும் மாயா விகாரமே
யம்மாயை யில்லா மையே
யாமெனவு மறிவுமுன் டப்பாலு மறிகின்ற
வறிவினை யறிந்து பார்க்கி
நெண்டிசை விளக்குமொரு தெய்வவரு ஓல்லாழ
வில்லையெனு நினைவு முண்டு
கியானென தறத்துரிய நிறைவாகி நிற்பதே
யின்பமெனு மன்பு முண்டு
கண்டன வெலாமல்ல வென்றுகள் டனைசெய்து
கருவிகர ணங்க ளோயக்
கண்மூடி யொருகண் மிருக்கவென் ரூற்பாழ்த்த
கர்மங்கள் போராடு தே
பண்டையள கர்மமே கர்த்தாவெனும் பெயர்ப்
பக்ஷநா னிச்சிப் படே
பார்க்குமிட் மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணுனங் தமே.

(ஏ)

சந்ததமு மென்துசெய னின்துசெய ழியானெனுங்
தன்மை நினை யன்றியில்லாத்
தன்மையால் வேறுலேன் வேதாந்த சித்தாந்த
ஒமரசு சுபாவ மிதுவே
யிந்தநிலை தெளியநா னெக்குருகி வாடிய
வியற்கைதிரு வளமறி யுமே
யிந்நிலையி லேசற் றிருக்கவென் ரூன்மடமை
யிதசத்ரு வாக வங்து
சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கன்மங்
திரும்புமோ தொடுவ ழுக்காய்ச்
சென்மம்வரு மோவெனவும் யோசிக்கு தேமனது
சிரத்தையெனும் வாளு முதவிப்
பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுங் தந்தெனைப்
பாதுகாத் தருள்செய்கு வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணுனங் தமே.

(ஏ)

பரிபூர ஞனந்தம்.

(५)

பொருளென்பர் சிலர்க்கரண் முடிவென்பர் சிலர்குணம்
 போன்வீடு மென்பர் சிலபேர்
 காதவடி வென்பர்சிலர் விந்துமய மென்பர்சிலர்
 நட்டங்கு வேயி ருந்த
 நாமென்பர் சிலருருவ மாமென்பர் சிலர்கருதி
 னடிலரு ளென்பர் சிலபேர் .
 பேதமற வுயிர்கெட்ட நிலயமென் றிடுவர்சிலூர்
 பேசினரு வென்பர் சிலபேர்
 பின்னுமுன் னுங்கெட்ட சுனியும தென்பர் சிலர்
 பிறவுமே மொழிவ ரிவையாற்
 பாதரச மாய்மனது சஞ்சலப் படுமலாற்
 பாடிசுக நிஷ்டை பெறுமோ
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகிண்ற
 பரிபூர ஞனந்தமே.

(୫)

அந்தகா ரத்தையோ ரகமாக்கி மின்பொலென்
 னரிவைச் சுருக்கி னவரா
 ரவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்று
 யழுந்தவுங் தலைமீ திலே,
 சொக்கமா யெழுதப் படித்தகார் மெய்ஞ்ஞான
 சுகநிஷ்டை சேரா மடே
 சொற்றுத் துருத்தியைச் சதமெனவு முன்னில்லை
 தூங்கவைத் தவரார் கொலோ
 தந்தைதாய் முதலான வகிலப்ர பஞ்சங்
 தனைத்தந்த தென்தா சையோ
 துண்ணையே நோவ்வே பிறரையே நோவ்வே
 தற்கால் மதைநோ வானே
 பந்தமா னதுதந்த வினையையே நோவ்வே
 பரமார்த்த மேது மறியேன்
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகிண்ற
 பரிபூர ஞனந்தமே.

(୬)

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலா மெப்த
 மனது சீர்க்கிய தாகவே
 மருவங்கை தந்ததும் வேதாந்த சித்தாந்த
 மரபுசம்ரச மாகவே
 ஜாராய மாயனர வுகமகு தந்ததும்

போதுகெறி தங்தத்துஞ் சாசுவத வானத்து
 போகமே வீடென்னலே
 நீராள மாயுருக அள்ளன்பு தங்தது
 நீண்டாக வீண்ணலே மின்னு
 கீண்ணபே தூண்டிப்பாடு வென்னபே சுக்கரை
 நீணவசற் றுண்டா கிலோ
 பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
 பற்றுக நிற்க வருள்வாய்
 பாக்குமிட ஹெக்குமோரு கீண்டுமூலுகின்
 பரிபூர ஞனந்தமே.

(2)

ஆக்கு எண்டாதி சீத்தவிலை போதோடு
 வாலமழு தாக விலையோ
 வக்கடலின் மீதுவட வனனிற்க வில்லையோ
 வக்தரத் தகில கோடி
 தாழாம னிலைற்க வில்லையோ மேருஷு
 தனுவாக வணையிலையோ
 சப்தமே கங்களும் வர்தா குணையிற்
 சஞ்சரித் திடவில் லையோ
 வாழ்து வாழுவே யிராம்னடி யாற்சிஸூயு
 மடமங்கை யாக விலையோ
 மணிமக்தர மாதியால் வேண்டுகித் திகஞ்சலக்
 மார்க்கத்தில் வைக்க விலையோ
 பாழான் வென்மனங் குவியவொரு தங்கிரம்
 பண்ணுவ துனக் கருமையோ
 பாக்குமிட ஹெக்குமோரு கீண்டுமூலுகின்
 பரிபூர ஞனந்தமே.

(3)

ஆவச்சொ ராவில்லை யகிலதேல் வாக்கட்டு
 யாளினுங் கடன்மீ திலே
 யாணைசை வேக்கைவ ரனகேச னிகராக
 வம்பொன்மிக வைத்த பேரு
 கேசித்து ரங்காத யித்தநக் கலைக்கிடுவே
 கெடுங்க னிருந்த பேரு
 கிலையாக வேம்னுங் காபகற் பக்கேடு
 கெஞ்சுபுண் ஞவ ரெல்லாம்
 யோசிக்கும் வேணயிற் பசிடீர வண்பது

முன்னதே போதுா ஒவ்வொக்கு ஒத்தியே.

யொன்றைவிட் டோன்று பற்றிப்
பாசக் கடற்குளே வீழாமன் மனதற்ற
பூர்சத்த நிலையை யருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு கீக்கமற சுடுகின்ற
பரிபூர ஞனந்த மே. _____ (க०)

பொருள்வணக்கம்.

நிதியமாய் நிர்மலமாய் சிட்டுருமாய் சிரமயமாய்
நிறைவாய் நீங்காச்
காந்தமுயாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த் தூரியந்தை
சீட்சா யெல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமா யானந்த மயமாகி
மனவாக் கெட்டாச்
சிந்துவாய் சின்றவோன்றைச் சுகாரம்பப் பேருவெள்ளூச்
சிந்தை செய்வாம். (க)

பாதுவன சிலையுமந்த நினைவுக்கு சின்னவாகி
யாதின் பாலும்
பேதமற சின்றுயிருக் குயிராகி யன்பாருக்கே
பேரா னந்தக்
கோதிலமு தூற்றருட்மிக் குணங்குறியோன் தூத்தன்னோக்
கோத்துக் காட்டுக்
சிலைபா பரமான சித்தாந்தப் பேரோன்யைச்
சிந்தை செய்வாம். (க)

பேருவெளியா யைப்புதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத
பெரிய மோனம்

பாருமிடமாய் மனமாதிக் கேட்டாத பேரின்ப
மயமாய் ஞானக்

ஞேவருளாற் காட்டிடவு மன்பாகக்கோத் தறவிழுங்கிக்
கோண்டப் பாலுங்

நெரிவர்தாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளாந்தப் பொருளினபாஞ்
சிந்தைகிசய்வாம். (க)

இப்பழு முயிர்க்குயிளா யானைதற் றவருறவை
யேந்த ஏஞ்சு,

ஷாப்பி பாஜைமான சிராவும் சேசாச்சைக்

யகமகிழ லருங்தேனே முக்கனியைக் கறுகண்டை
யமிர்தை நாடி.

மொகுமொகென விருவிழினிர் முத்திறைப்பச் சுரமல்க்கனை
முகிழ்த்து நிற்பாம். (ஈ)

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப் பஞ்சமுத்தி யருவருவத்
தன்மை நாம

மேதுமின்றி யெப்பெருட்கு மெவ்விடத்தும் பிறவறகின்
றியக்கஞ் செய்யுஞ்

சோதியைமாத் தூவெளியை மனதீழி நிறைவான
தூரிய வாழ்வைத்

திதில்பர மாம்பொருளாத் திருவருளே நினைவாகச்
சிந்தை செய்வாம். (ஏ)

இங்கிரசா ஸங்கனவு கானவினீ ரொனவுலக
மெமக்குத் தோன்றச்

சங்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க்

புந்திமகி முறாகுஞ் தடையறவா னந்தவெள்ளுத்
பொவிக வென்றே

வந்தருஞங் குருமொனி மலர்த்தாளையனுதினமும்
வழுத்தல் செய்வாம். (ஏ)

பொருளாகக் கண்டபொரு ஜொவைக்குமுதற் பொருளாகிப்
பேர் மாகித்

தெருள்கிக் கருதுமன்பர் மிடிரப் பருகவந்த
செழுங்தே னுகி

யருளானேர்க் ககம்புறமென் றுன்னத பூரணவா
னந்த மாகி

யிருஷர விளங்குபொரு ஸியாதந்தப் பெர்ருள்ளையா
மிறைஞ்சி நிற்பாம். (ஏ)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா முனிவர்சித்த
ராதி யானேர்

தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற் பஜெகடந்த
செல்வி மாகிக்

ஏருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண் யுடலுயிர்போற்
கலங்தெந் நாகுஞ்

தூரியகடி ஓடிருந்த பெரியபொரு ஸியாததைனத்

பொருள்வணக்கம்.

கூ

வின்னைநி பூதமெல்லாங் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
வெளியாய் ஞானக்
கண்ணரக் கண்டவன்பர் கண்ணோடே யானத்தக்
கீடலாய் வேறூன்
ஏன்னைத் படிக்கிரங்கித் தானுகச் செய்தருஞ்
மிறையே யுன்றன்
உண்ணருஞ் சாந்தவரு டனைனைந்து கரமல்க
டலைமேற் கிகாள்வாம்.

(க)

வின்னிறைந்த வெளியாயென் மனவெளியற் கலந்தறிவாக்
வெளியி ஞானிக்
நின்னிறைந்த பேரமுதாய் சுதானந்த மானபெருக்
தகையே நின்பா
ஒன்னிறைந்த பேரன்பா இள்ளுருகி மொழிகுளரி
யுவகை யாகிக்
ஙன்னிறைந்த புனலுகுப்பக் கரமுகிழப்ப நின்னருளைக்
கருத்தில் வைப்பாம்.

(கா)

வெறு.

ஆதியந்தங் காட்டாத முதல் யெம்மை
யடிமைக்கா வளர்த்தெடுத்த வன்னைபோல்
நிதிபெறுங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா
நிச்சயமாய் சொச்சமதாய் நிமல மாகி
வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிய தாகி
மெனனத்தோர் பால்வெளியாய் வயங்கா நின்ற
சொதியையென் ஒயிர்த்துளையை நாடிக் கண்ணீர்
சொரிபவிரு கரங்குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம்.

(கக)

அகரவுயி ரொழுத்தனத்து மாகி வேறு
யமர்ந்ததென வகிலாண்ட மனைத்து மாகிப்
பகர்வனுவேல் லாமாகி யல்ல தாகிப்
பந்மாகிச் சொல்லரிப பான்மை யாகித்
துகள்றுசங் கழ்பவிகற் பங்க ளெல்லாங்
தோயாத வறிவாகிச் சுத்த மாகி
நிகரில்பசு ப்தியான பொருளை நாடி
கெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பா ஸினாதல் செய்வாம்.

(கங)

சின்மயானந்தகுரு

அங்கைகொடு மலர்தூவி யங்கமது புளகிப்பு
 வன்பினு ஹருகி விழிநீ
 ராரூக வாராத முத்தியின தாவேச
 வாசைக் கடற்குண் மூழ்கிச்
 சங்கர சுயம்புவே சம்புவே ரெயனவுமொழி
 தழுதழுத் திட வணங்குஞ்
 சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்மார்க்க னேனையுங்
 தண்ணருள் கொடுத்தாள் வையோ
 துங்கமிகு பக்குவச் சனகன்முதன் மூனிவோர்க
 டொழு தருகில் வீற்றிருப்பச்
 சொல்லரிய நெறியையொரு சொல்லா ஒன்றத்தியே
 சொருபானு பூதி காட்டிச்
 செங்கமலை பீடமேற் கல்லா ஸதிக்குள்வளர்
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷினை மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(க)

ஆக்கையெனு மிடிக்காயை மெய்யென்ற பாவினு
 னத்துவித வாஞ்சையாத
 லரியகொம் பிற்நேனை முடவனிச் சித்தபடி
 யாகுமறி வவிழ வின்பங்
 தாக்கும்வுகை யேதிநாட் சரியைகிரி யாயோக
 சாதனம் விடுத்த தெல்லாஞ்
 சன்மார்க்க மல்லவிவை நிற்கவென் மார்க்கங்கள்
 சாராத பேரறிவ தாய்
 வாக்குமன மனுகாத பூரணப் பொருள்வந்து
 வாய்க்கும் படிக்கு பாயம்
 வருவித்து வட்டாத பேரின்ப மானசக
 வாரியினை வாய் மடுத்துத்
 தேக்கித் தினைக்கநீ முன்னிற்ப தென்றுகாண்
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷினை மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(எ)

அவ்விய மிருக்கநா னென்கின்ற வாணவ
 மடைந்திட்டிருக்க லோப

வேவ்விய குணம்பல விருக்குமென் னறிஞுடி
 மெய்யினீ வீற்றி ருக்க
 வத்தியில்லை யென்னிலோ பூரண னெனும்பெயர்
 விரிக்கிலுனா வேறு முளதோ
 கவ்வுமல மாகின்ற நாகபா சத்தினாற்
 கட்டுண்ட வயிர்கண் மூர்ச்சை
 கழதகல வலியவரு ஞானசஞ் சிவியே
 கதியான பூமி நடுவுட்
 சீர்வுதின் வளர்ந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷினை மூர்த்தியே
 சின்மீயா னந்த குருவே.

(ஏ)

ஐவகை யெனும்பூத மாதியை வகுத்ததறு
 ஓசரசர பேத மான
 யாவையும் வகுத்தால் லறிவையும் வகுத்துமன
 யாதிநூ லையும் வகுத்துச்
 சைவமுத லாவளவில் சமயமும் வகுத்துமேற்
 சமயங் கடந்த மோன
 சமரசம் வகுத்தால் யுன்னைநா னானுகவுங்
 தண்ணருள் வகுக்க விலையோ
 பொய்வளரு தெஞ்சினர்கள் காணுத காட்சியே
 பொய்யிலா மெய்ய ரறிவிற்
 போதபரி பூரண வகண்டிதா காரமாய்ப்
 போக்குவர வற்ற பொருளே
 தெய்வமறை முடிவான பிரணவ சொல்லியே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷினை மூர்த்தியே
 சின்மீயா னந்த குருவே.

(ஏ)

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதபே தத்தினு
 லாகின்ற வாக்கை நீர்மே
 வமர்கின்ற குவிழியென கிற்கின்ற தென்னா கா
 னறியாத கால மெல்லாம்
 புத்திமகி மூறவுண் நுதெத்தின்ப மாவதே
 போந்தநெறி யென்றி ருந்தேன்
 போய்யாற்கை உங்கு மூங்கு

பெஞ்சலீலை பேசினு மினங்கவலை யல்லா
 விறப்போடு பிறப்பை யுள்ளே
 பெண்ணினு நெஞ்சது பகிரொனுக் துமினு
 திருவிழியு மிரவு பகலாய்ச்
 செஞ்சாலீன் மெழுகான தங்கமிலவ யென்கோவே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகீரி விளங்கவரு தங்கினு ஒர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

காரிட்ட வாஸலக் கருவறை மில்லியர்ட்
 கண்ணிலாக் குத்துவி யைப்போற்
 கட்சின் ஒருக்கவேமை ஜெனிவில்விட் டல்லவாக்
 காப்பிட் டத்துக் கைச்சு
 பேரிட்டு மேய்வென்னு பேசுபாத்தும் பொட்டியடல்
 பலக்கவினை யமுத மூட்டுப்
 பேரியடு எத்தினிலை போக்குவரது முதலை
 பேரியவினை யாட்டு மைத்திட
 பேரிட்ட நீர்சுதி போக்குவரது முதலை
 சீட்டு சீட்டு கீட்டு கீட்டு
 திருப்பக வில்லத பேரின்ப லீட்டுனை
 விவசக்த துரிதகோஸ்மி கோஸ்ம
 சிரிட்ட வுலகன்னை வாதவான வோக்கைபே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகீரி விளங்கவரு தங்கினு ஒர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

கருமருவு குகையினப காப்பத்து னடிடு
 கனிம்புதோப் செம்ப னைப்பான்
 காஸ்டக விருக்கநி ஞானவனன் மூட்டுபே
 கனிவுபெற அன்னு குக்கிப்
 பாரும குத்துக்கின் எதுவா கோலக்கோவி
 பரிசுத்து வேழி செம்பு
 பத்துமாத்துக்கும் மாத்திரம் கோவி
 பகந்ததை யென்கோல் ஒலிவு
 காருமைபேறு புகூரூப்பு கோவி திருக்குரு
 மாதியா மந்த மீது

க்ருஷ்ண கல்வா வடிச்சிழும் வார்த்தீன்
சித்தாந்த முத்தி முதலே
கிள்பீரா விளக்கவரு தக்காஞ்சு முத்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(3)

கூடித குடன் சித்த வற்று ராத தொக்கமாட்ட
குவிதலுடன் விரித லற்றுக்
கூடித வாயிலெடு போக்கற்று கூவான
குறியற்று மலமு மற்று
காடிதலு மற்றுமேல் கீழ்க்கீப் பக்கமென
உண்ணுதலு மற்று விஸ்து
நாதமற் றைவகைப் புதபேதமுமற்று
காதுருவின் ஞான மற்று
வாடிதலு மற்றுமே லொன்றற் றிரண்டற்று
வாக்கற்று மனமு மற்று
மன்னுபரி பூரணச் சுகவாரி தன்னிலே
வாய்மடித் துண்டவசமாய்த்
கேடிதலு மற்றுவிட கூவென்ற மொனியே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
கிள்பீரா விளக்கவரு தக்காஞ்சு முத்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(4)

மாதாத வருவாலாக் காத்தருள மொனியாய்த்
தாயனைய கருளை காட்டித்
நாளிலைவென் முடிகுட்டி யறவிட் சமாதியே
சாசுவத சம்பர தாய
பீமாராமன் மந்திரமு முன்னுமன் முத்திச்சூ
யொன்றே டிரண்டெ அம
வொளியெனவும் வெளியெனவு முருவெனா காது
மொவியெனவு முணர்வ ஞமற்
பாரத பார்ப்பதே பேதுநா தனமற்ற
பரமவனு புதி வாய்க்கும்
பாக்பின் ராக்காந்தியது பாராம லக்ஷ்மீ
பதிந்தங்கின் பழவடி யர்த்து
பீரா விருக்களை தடுவனவென்து மையனே
சித்தாந்த முத்தி முதலே

பேராதமா யாதினடு வந்தழு மிலாததாய்ப்
 புனிதமா யவிகார மாய்ப்
 போக்குவர வில்லாத வின்பமாய் நின்றங்கின்
 பூரணம் புகலி டமதா
 வாதரவு வையாம வறிவினை மறைப்பதுஞ்
 னருள்பின்னு மறிவின்மை தீர்த்
 தறிவித்து நிற்பதுஞ்னருளாகி வெளியனேற்
 கறிவாவ தேத றிவிலா
 வேதம்வரு வகையேது வினைபேது வினைதனக்
 கீடான காய மேதென்
 னிச்சா சுதந்தரஞ் சிறிதுமிலை யிகபர
 மிரண்டினுண் மலைவு தீரத்
 தீதிலருள் கொண்டினி யுனர்த்தியென யாள்வையோ
 சித்தாந்த முத்தி முத்தே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷினை மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(40)

பத்திநெறி னிலைநின்று நவகண்ட பூமிப்
 பரப்பை வலமாக வந்தும்
 பாவையிடை மூழ்கியுநதிகளிடை மூழ்கியும்
 பசிதாக மீன்றி யெழுநா
 மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சருகுபுனல் வாயுவினை
 வன்பசி தனக்க டைத்து
 மெளன்த் திருந்துமுயர் மலைநுழைவு புக்கியு
 மன்னுதச நாடி முற்றுஞ்
 சுத்திசெய் தூம்லூல ப்ராணஞே டங்கியைச்
 சோம வட்டத்த டைத்துஞ்
 சொல்லரிய வழுதுணடு மற்பவடல் கற்பங்க
 டோறுநிலை நிற்க வீறு
 சித்திசெய் துஞ்ஞான மலதுகதி கூடுமோ
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷினை மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(41)

மெளன்குருவணக்கம்.

யத்துவித மதமாகி மதமாறு மாரூக
வங்கையின் விலாழி யாக்கிப்
பாசவிருடன்னிழ லெனச்சளித் தார்த்துமேற்
பார்த்துப் பரந்த மனதைப்
பாரித்த கவளமாய்ப் பூரிக்க வண்டுமுக
படாமன்ன மாயை நூறித்
தேசபெற நீவைத்த சின்முத்தி ராங்குசச்
செங்கைக் குளோய டங்கிச்
சின்மயா னந்தசுக வெள்ளம் படிந்துநின்
றிருவருட் பூர்த்தி யான
வாசமுறு சந்சார மீதென்னை யொருஞான
மத்தச மெனவ ஸர்த்தாய்
மங்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேலூலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே.

(க)

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதமுத தைமு
மடங்கவெளி யாக வெளிசெய்
தறியாமை யறிவாதி பிறிவாக வறிவார்க
ளறிவாக னின்ற நிலையிற்
சிந்தையற னில்லென்று சும்மா விருத்திமேற்
சின்மயா னந்த வெள்ளங்
தேக்கித் தினைத்துநா னதுவா யிருக்கநீ
செய்சித்ர மிகநன் றகா
வென்றைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழவரு
ளியநந்தி மரபு வாழ்க
ஒவன்றடியர் மனமகிழ வேதாக மத்துணி
பிரண்டில்லை யொன்றென் னவே
வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திநெறி
மெளனேப தேச குருவே
மங்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேலூலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே.

(எ)

ஆகிக்க நல்கினவ ராரித்த மாயைக்கை
னறிவின்றி யிடமில் லையோ
வந்தரப் புஷ்பமுங் கானவின் னீருமோ
ரவசரத் துபயோ கமோ

பொய்யான வுலகத்தை மெய்யா நிறுத்தியென்
 புந்திக்கு ஸின்த்ர சாலஞ்
 சாதிக்கு தேயிதனை வெல்லவு முபாயங்
 தந்தருள்வ தென்று புகல்வாய்
 சண்மத ஸ்தாபனமும் வேதாந்த சித்தாந்த
 சமரசனிர் வாக னிலையி
 மாதிக்கொடண்டட்ட பரப்பெலா மறியவே
 வந்தருளு ஞான குருவே
 மந்த்ரக்குரு வேயோக தந்த்ரக்குரு வேழுவன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

(ஏ)

மின்னைய பொய்யுடலை னிலையென்று மையிலகு
 விழிகொண்டு மையல் பூட்டு
 மின்னார்க ஸின்பமே மெய்யென்றும் வளர்மாட
 மேல்வீடு சொர்க்க மென்றும்
 பொன்னையழி யாதுவளர் பொருளென்று போற்றியிப்
 பொய்வேஷ மிகுதி காட்டிப்
 பொறையறிவு துறவீ தலாதிநற் குணமெலாம்
 போக்கிலே போக விட்டுத்
 தன்னிகரி லோபாதி பாழ்ம்பேய் பிழுத்திடத்
 தரணிமிசை லோகா யதன்
 சமயநடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த
 சம்ரச சிவானு பூதி
 மன்னவோரு சொற்கொன் டெனைத்துத் தாண்டன்பின்
 வாழ்வித்த ஞான குருவே
 மந்த்ரக்குரு வேயோக தந்த்ரக்குரு வேழுவன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

(ஏ)

போனக மிருக்கின்ற சாலையிடை வேண்டுவ
 புசித்தற் கிருக்கு மதுபோற்
 புருஷர்பெறு தர்மாதி வேதமூட ஞகமம்
 புகலுமதி ஞலாம் பயன்
 ஞானகெறி முக்யகெறி காட்சியனு மானமுத
 ஞனு விதங்க டேர்ந்து
 நானு னெனக்குளறு படைபுடை பெயர்த்திடவு
 நான்குசா தனமு மேர்ந்திட

மாமிரு விகற்பழு மாயாதி சேவையு
மற்றங்கிரண் டொன்றென் னுமோர்
மானத விகற்பமீற வென்றுநிற் பதுநமது
மரபென்ற பரம குருவே
மக்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழுவன்
மரபில்வரு மெளன குருவே.

(கு)

கல்லாத வறிவுமேற் கேளாத கேள்வியுங்
கருணைசிறி தேது மில்லாக்
காட்சியுங் கொலைகளவு கட்காம மாட்சியாக்
காதவித் திடுநெஞ் சமும்
பொல்லாத பொய்மொழியு மல்லாது நன்மைகள்
பெருங்துகுண மேது மறியேன்
புருஷர்வதி வானதே யல்லாது கனவிலும்
புருஷார்த்த மேது மில்லே
நெல்லா மறிந்தநி யறியாத தன்றெனக்
கெவ்வண்ண முய்வன் ணமோ
விருணையிரு ஸென்றவர்க் கொளிதா ரகம்பெறு
மெனக்குநின் னருடா ரகம்
வல்லானெ னும்பெய ருனக்குள் தேயிந்த
வஞ்சகளை யாள நினையாய்
மக்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழுவன்
மரபில்வரு மெளன குருவே.

(கு)

கானக மிலங்குபுவி பசுவொடி குலாவுநின்
கண்காண மதயா ணைநீ
கைகாட்ட வங்கையா னெகிடிக் கெனப்பெரிய
கட்டைமிக வேந்தி வருமே
போனக மமைந்ததென வக்காம தேனுநின்
பொன்னடியி னின்று சொலுமே
புவிராசர் கவிராசர் தவராச னென்றுனைப்
போற்றிசய போற்றி யென்பார்
ஊனகரு ஞாகர முகங்கண்ட போதிலே
நவநாத சித்தர் களுமுன்
எட்டிஜை வீரும்புவார் சுகர்வாம தேவர்முதன்
ஞானிகரு முனைமெச் சுவார்

கசு

மெளன்குருவணக்கம்.

மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழுலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே.

(எ)

சருகு சலபக்ஷணிக ளொருகோடி யல்லாற்
சகோர பக்ஷிகள் போலவே
தவளாங்கில் வொழுகமிர்த தாரையுண் டழியாத
தன்மைய ரனந்த கோடி
யிருவினைக எற்றிரஷி பகலென்ப தறியாத
வேகாந்த மோன ஞான
வீண்பநிஷ் டையர்கோடி மணிமங்க்ர சித்திநிலை
யெய்தினார்கள் கோடி சூழக்
குருமணி யிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தின்மின்ஸ்
கொலுவீற் றிருக்கு நின்னைக்
கும்பிட்ட னந்தமுறை தெண்டனிட் டெண்மனக்
குறையெலாங் தீரும்வன்னை
மருமல ரெடுத்துனிரு தானையர்ச் சிக்கவெனை
வாவென் றழைப்ப தெக்நான்
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழுலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே..

(ஏ)

ஆங்கார மானுகுல வேடவெம் பேய்பாழ்த்த
வாணவத் தினும்வ விதுகா
ணறிவினை மயக்கிடு நடவறிய வொட்டாதி
யூரதொன்று தொடி-னு மதுவாய்த்
தாங்காது மொழிபேசு மரிகரப் பிரமாதி
தம்மொடு சமான மென்னுங்
தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே
தன்னிலசை யாது நிற்கு
மீங்கா ளொனக்குங்கிக ளொன்னப்ர தாபித்
திராவணு கார மாகி
யிதயவெளி யெங்கணுங் தன்னரசு நாடுசெய்
திருக்குமித ணெட நேரமும்
வாங்காவி ளாவடிமை போராட முடியமோ
மெளுநேப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழுலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே.

(க)

கருணைகரக்கடவுள்.

ககு

பாழ்ந்திசிங்தை பெற்றநான் வெளியாக் நின்னருள்
 பகர்ந்துமறி யேன்று விதமோ
 சிற்றறிவ தன்றியு மெவரேனு மொருமொழி
 திடுக்கென் ரூஸாத்த போது
 சிங்தைசெவி யாகவே பறையறைய வுதரவெங்
 தீநெஞ்ச மளவ ளாவ
 கற்றுணர வுணர்வற்றுன் மத்தவெறி யினர்போல
 வளருவேன் மூத்தி மார்க்க
 முணர்வதெப் படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
 யறுவதெப் படியா யினு
 மற்றெனக் கையால் சொன்னவொரு வார்த்தையினா
 மலையிலக் கெனநம் பினேன்
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழுலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

(ஷ)

க ரு ண க ர க் கட வுள்.

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
 நிர்விஷய கைவல்ய மா
 நிஷ்கள வசங்கசஞ் சலரகித நிர்வசன
 நிர்த்தொந்த நித்த முக்த
 தற்பரவிஸ் வாதீத வ்யோமபரி பூரன
 சதானந்த ஞான பகவ
 சம்புசிவ சங்கர சர்வேச வென்றுநான்
 சர்வகா லமுநி இனவனே
 நெபுத வகோசர நிவர்த்திபெறு மன்பருக்
 கானங்த பூர்த்தி யான
 வத்துவித நிச்சய சொருபசா கூஶாத்கார
 வனுபுதி யனுகு தமுங்
 கற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழுற்
 கண்ணு டிருந்த குருவே
 கருதாரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணை கரக்கடவுளே.

(க)

மன்னுதி யெங்தொடு புறத்திலுள் கருவியும்
 வாக்காதி சுரோத்ரா தியும்
 மாங்கிள்காங்கி விடீ

கா

மெளன்குருவணக்கம்.

மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே.

(ஏ)

சருகு சலபக்ஷணிக ளொருகோடி யல்லாற்
சகோர பக்ஷிகள் போலவே
தவளங்கில் வொழுகமிர்த தூரையுண் டழியாத
தன்மைய ரனந்த கோடி
யிருவினைக ஸற்றிரவி பகலென்ப தறியாத
வேகாந்த மேன ஞான
வின்பநிஷ் டையர்கோடி மணிமிங்த்ர சித்தினிலை
யெய்தினர்கள் கோடி சூழக்
குருமணி யிழூத்திட்ட சிங்கா தனத்தின்மிசீ
கொலுவீற் றிருக்கு நின்னைக்
கும்பிட்ட னந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக்
குறையெலாந் திரும்வண்ண
மருமல ரெடுத்துனிரு தானையர்ச் சிக்கவெனை
வாவென் றழூப்ப தெக்காண்
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே..

(ஏ)

ஆங்கார மான்குல வேடவெம் பூய்பாழ்த்த
வாணவத் தினும்வ விதுகா
ணறிவினை மயக்கிடு நலிவறிய வொட்டாதி
யூர்தொன்று தொடி-னு மதுவாய்த்
தாங்காது மொழிபேச மரிகரப் பிரமாதி
தம்மொடு சமான மென்னுங்
தட்டயற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே
தன்னிலசை யாது நிற்கு
மீங்கா ளொக்குங்கிக ளொன்னப்ர தாபித்
திராவனு கார மாகி
யிதயவெளி யெங்கணுங் தன்னரச நாடுசெய்
திருக்குமித னெடெ நேரமும்
வரங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
மெளானேபே தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே.

(க)

பற்றுவெகு விதமாகி யொன்றைவிட் டொன்றலைப்
பற்றியுழல் இருமி போலப்

பாழ்ந்திச்சைத் பெற்றநான் வெளியாக் நின்னருள்
 பகர்ந்துமறி யேன்று விதமோ
 செற்றிவ தன்றியு மெவரேனு மொருமொழி
 திடுக்கென் ரூகாத்த போது
 சிங்கதசெவி யாகவே பறையறைய வுதரவெங்
 தீநெஞ்ச மளவ ளாவ
 வற்றுனர இனாவற்றுன் மத்தவெறி யினாபோல
 வளறுவேன் முத்தி மார்க்க
 முணர்வதெப் படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
 யுறுவதெப் படியா யினு
 மற்றெனத் கையால் சொன்னவாரு வார்த்தையினா
 மலையிலக் கெனாம் பினேன்
 மங்த்ரகுரு வேயோக தங்த்ரகுரு வேழுவன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

(ஈ)

க ரு ண க ர க்கட வுள்.

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
 நிர்விஷய கைவல்ய மா
 நிஷ்கள வசங்கசன் சலரகித நிர்வாசன
 நிர்த்தொந்த நித்த முக்த
 தற்பரவிஸ் வாதீத வ்யோமபரி பூரண
 சதானந்த ஞான பகவ
 சம்புசிவ சங்கர சர்வேச வென்றுநான்
 சர்வகா லமுநி இனவனே
 ஒற்றிட வகோசர நிவர்த்திபெறு மன்பருக்
 கானங்த பூர்த்தி யான
 வத்துவித நிச்சய சொருபசா கீஷாத்கார
 வனுபுதி யனுகு தமுங்
 கற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழுற்
 கண்ணு டிருந்த குருவே
 கருதநியாசிற்சபையி லானங்த நிர்த்தமிடு
 கருணை கர்க்கடவுளே.

(க)

மண்ணதி யெங்தொடு புறத்திலுள் கருவியும்
 வாக்காதி சுரோத்ரா தியும்
 வளர்கின்ற சப்தாதி மனமாதி கலையாதி
 முன்னு சுத்தாதி யுடனே

தேவன் ஆட்டிறோ டாறுமாற் னுள்ளனவு மொனியாட
 சொன்னவொரு சொற்கொண் டதே
 துவெளிய தாயகன் டானந்த சுகவாரி
 தோற்றுமதை யென்சொல் ஒவேன்
 பண்ணூரு மிசையினை பாடிப் படித்தருட்
 பான்மைகெறி நின்று தவரூப்
 பக்ஞுவ விசேஷராய் கெக்ஞுகெக் குருகிப்
 பணிக்தெழுங் திருகை கூப்பிக்
 கண்ண்று கரைபுரள் நின்றவன்டு பரையெலாங்
 கைவிடாக் காட்சி யுறவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிட
 கருணை கரக்க டவுளே. (2)

எல்லாமு னடிமையே யெல்லாமு னுடைமையே
 யெல்லாமு னுடை செயலே
 யெங்கனும் வியாபிந் யென்றுசொலு மியல்பென்
 றிருக்காதி வேத மெல்லாஞ்
 சொல்லான் முழுக்கியது மிக்கவுப காரமாச்
 சொல்லிறங் தவரும் விண்டு
 சோன்னவையு மிகைக்கலை குருவர்ன பேருங்
 தொகுத்த கெறிதானு மிவையே
 யல்லாம லில்லயென நன்றா வறிக்தே
 யறிக்தபடி நின்று சுகநா
 னுக்காத ஹன்னமே யிவ்வண்ண மாயினே
 னதுவுனின தருளென் னவே
 கல்லாத வறினுனுக் குள்ளே யுணர்த்தினை
 கதிக்குவகை யேது புகலாய்
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிட
 கருணை கரக்க டவுளே. (ங)

பட்டப் பங்க்கொஞ்சத யிருளென்ற மறுள்ளது
 பக்ஞமோ வெனது பக்ஞம்
 பாட்டுவிட மெங்குதும் கேட்கலை முடிவது
 பரமவெளி யாக வொருசொற்
 ட்டுபுடன் மொனியிட மஞ்சீரே, நிறுமூறு
 சேராம லாரா கான்
 தேவீ கட்டாயதி ஏந்தோற்று சுங்கிலை
 தேக்ஞுசிறி யார்கள் போல

நட்டனைய தாக்கற்ற கல்வியும் விவேகமு
நன்னிலை மூர்க வன்னி
நானென்று நியென் றிரண்டில்லை யென்னவே
நடவே முஜைத்த மனதைக்
கட்டவறி யாமிலே வாடினே னெப்போது
கருணைக் குரித் தாவனே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணைக்ரக்கடவுளே.

(ஏ)

மெய்விடா நாவள்ள மெய்யரு ஸிருங்துநீ
மெய்யான மெய்யை யெல்லா
மெய்யென்றுவனர்த்தியது மெய்யிதற் கையமிலை
மெய்யேது மறியா வெறும்
பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத் திருங்துதான்
பொய்யான பொய்யை யெல்லாம்
பொய்யெனு வண்ணமே புகலவைத் தாயெனிற்
புன்மையே னென்செய் குவேன்
மைவிடா தெழுநீல கண்டகுரு வேவிஷ்ணு
வடிவான ஞான குருவே
மலர்மேவி மறையோது நான்முகக் குருவே
மதங்கடொறு நின்ற குருவே
கைவிடா தேயென்ற வன்பருக் கன்பாய்க்
கருத்து னெர்த்து குருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணை கரக்கடவுளே.

(ஏ)

பண்ணே ஞானக்கான பூசையொரு வடிவிலே
பாவித் திறைஞ்ச வாங்கே
பார்க்கின்ற மலருடு நியே யிருத்தியப்
பனிமல ரெடுக்க மனமு
ரண்ணே னலாமவிரு கைதான் குவிக்கவெனி
ஞூழுமென் ஞுளாநிற்றி நீ
நான்கும் பிடும்போ தாக்கும் பிடாதலா
ஞன்பூசை செய்யன் முறையோ
விண்ணேவி ஞதியாம் பூதமே நாதமே
வேதமே வேதாந் தமே
மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
வித்தேய வித்தின் முஜையே

தோண்டிலூற்றே டாறுமத் துள்ளனவு மொனிபாடு
 சொன்னவொரு சொற்கொண் டதே
 துவெளிய தாயகன் டானந்த சகவாரி
 தோற்றுமதை யென்சொல் ஒவேன்
 பன்னைரு மிசையினை பாடிப் படித்தருட
 பான்மைகெறி நின்று தவரூப்
 பக்குவ விசேஷராய் நெக்குகெக் குருகிப்
 பணிக்தெழுங் திருகை கூப்பிக்
 கண்ண்று கரைபுரள நின்றவன் பரையெலாங்
 கைவிடாக் காட்சி யுறவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணை கரக்க டவுளே.

(2)

எல்லாமு னடிமையே யெல்லாமு னுடைமையே
 யெல்லாமு னுடை செயலே
 யெங்கனும் வியாபிச் யென்றுசொலு மியல்பென்
 றிருக்காதி வேத மெல்லாஞ்
 சொல்லான் முழுக்கியது மிக்கவுப் காரமாச்
 சொல்விறங் தவரூம் விண்டு
 சொன்னவையு மிழீகல்ல குருவர்ன பேருங்
 தொகுத்தெறிதானு மிவையே
 யல்லாம லில்லயென நன்றா வறிந்தே
 யறிந்தபடி நின்று சுகநா
 னக்ரீத வுண்ணமே யிவ்வண்ண மாயினே
 னதுவுங்கின தருளென் னவே
 கல்லாத வறிஞ்ஞுக் குள்ளே யுணர்த்தினே
 கதிக்குவகை யேது புகலாய்
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணை கரக்க டவுளே.

(ங)

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளர்தம்
 பக்ஷமோ வெனது பக்ஷம்
 பாத்தக்ட மெங்கநூற் கோத்தக்கிலை குடும்பது
 பரமவெளி யாக வொருசொற்
 பட்டமூடன் மொரியா யருந்துப் பிரும்பு
 சேராம லாரா கான்
 திறவுகிற சட்டுமதி அடிரேஸ்ரா யுனிட்டு
 தேக்குசிறி யார்கள் போல

நட்டனைய தாக்கற்ற கல்வியும் விவேகமு
நன்னில்ய மார்க வுன்னி
நானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னவே
நடுவே முளைத்த மனதைக்
கட்டவறி யாமிலே வாடினே னெப்போது
கருணைக் குரித் தாவனே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிட
கருணைக்ரக்கடவுளே. (ஏ)

மெய்விடா நாவள்ள மெய்யரு ஸிருந்துகீ
மெய்யான மெய்யை யெல்லா
மெய்யென்னுவனர்த்தியது மெய்யிதற் கையமிலை
மெய்யேது மறியா வெறும்
பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத் திருந்துதான்
பொய்யான பொய்யை யெல்லாம்
பொய்யெனு வண்ணமே புகலவைத் தாயெனிற்
புன்மையே னென்செய் குவேன்
மைவிடா தெழுநீல கண்டகுரு வேவிஷ்ணு
வடிவான ஞான குருவே
மலர்மேவி மறையோது நான்ஞூக்கக் குருவே
மதங்கடொறு நின்ற குருவே
கைவிடா தேயென்ற வன்பருக் கன்பாய்க்
கருத்து டனர்த்து குருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிட
கருணை கரக்கடவுளே. (ஏ)

பண்ணே னுனக்கான பூசையோரு வடிவிலே
பாவித் திறைஞ்ச வாங்கே
பார்க்கின்ற மலரூடு நீயே யிருத்தியப்
பனிமல ரெதிக்க மனமு
தண்ணே னலாமலிரு கைதான் குவிக்கவெனி
ஞூஷ்மன் னுளநிற்றி நீ
நான்கும் பிடிம்போ தாக்கும் பிடாதலா
ஞன்பூசை செய்யன் முறையோ
வின்னேவி ஞதியாம் பூதமே நாதமே
வேதமே வேதாந் தமே
மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
வித்தேய வித்தின் முளையே

தொண்ணூற்றே டாறுமற் றுள்ளனவு மெளனியாய்ச்
 சொன்னவாரு சொற்கொண் டதே
 துவெளிய தாயகன் டானந்த சுகவாரி
 தோற்றுமதை யென்சொல் லுவேன்
 பன்னூரு மிசையினேடு பாழிப் படித்தருட்
 பான்மைநெறி நின்று தவரூப்
 பக்குவ விசேஷராய் நெக்குநெக் குருகிப்
 பணிந்தெழுங் திருகை கூப்பிக்
 கண்ணூறு கரைபுரள சின்றவன்டு பரையெலாங்
 கைவிடாக் காட்சி யுறவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணை கரக்க டவுளே.

(2)

ஓல்லாமு னடிமையே யெல்லாமு னுடைமையே
 யெல்லாமு னுடைய செயலே
 யெங்கனும் வியாபிநீ யென்றுசொலு மியல்பென்
 றிருக்காதி வேத மெல்லாஞ்
 சொல்லான் முழுக்கியது மிக்கவுபகாரமாச்
 சொல்விறங் தவரும் விண்டு
 சொன்னவையு மிழைநல்ல குருவர்ன பேருங்
 தொகுத்த நெறிதானு மிவையே
 யல்லாம லில்லையென நன்றா வறிந்தே
 யறிந்தபடி நின்று சுகநா
 னுக்காத வுன்னமே யிவ்வண்ண மாயினே
 னதுவுங்கின தருளென் னவே
 கல்லாத வறினுனுக் குள்ளே யுணர்த்தினை
 கதிக்குவகை யேது புகலாய்
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணை கரக்க டவுளே.

(ஏ)

பட்டப் பக்றபொழுதை யிருளென்ற மருளர்தம்
 பக்கமோ வெனது பக்கம்
 பார்த்தவிட மெங்கனுங் கோத்தங்கிலை குலையாது
 பரமவெளி யாக வொருசொற்
 றிட்டமுடன் மெளனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்
 சேராம லாரா கநான்
 சிறுவீடு கட்டியதி னடுசோற்றை யுண்டுண்டு
 தேக்குசிறி யார்கள் போல

நட்டனைய தாக்கற்ற கல்வியும் விவேகமு
நன்னிலை மாக வுன்னி
நானென்று நீயென் நிரண்டில்லை யென்னவே
நடுவே மூளைத்த மனதைக்
கட்டவறி யாமிலே வாடினே னெப்போது
கருணைக் குரித் தாவதே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணைக்ரக்கடவுளே.

(ச)

மெய்விடா நாவுள்ள மெய்யரு ஸிருங்துநீ
மெய்யான மெய்யை யெல்லா
மெய்யென வுனர்த்தியது மெய்யிதற் கையமிலை
மெய்யேது மறியா வெறும்
பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத் திருங்துதான்
பொய்யான பொய்யை யெல்லாம்
பொய்யெனு வண்ணமே புகலவைத் தாயெனிற்
புன்மையே னென்செய் குவேன்
மைவிடா தெழுநீல கண்டகுரு வேவிஷ்ணு
வடிவான ஞான குருவே
மலர்மேவி மறையோது நான்முகக் குருவே
மதங்கடொறு நின்ற குருவே
கைவிடா தேயென்ற வன்பருக் கன்பாய்க்
கருத்து னெர்த்து குருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணை கரக்கடவுளே.

(ஞ)

பண்ணே னுனக்கான பூசையொரு வடிவிலே
பாவித் திறைஞ்ச வாங்கே
பார்க்கின்ற மலரூடு நீயே யிருத்தியப்
பனிமல ரெடுக்க மனமு
ரண்ணே னலாமலிரு கைதான் குவிக்கவெனி
ஞானுமென் னுளநிற்றி நீ
நான்கும் பிடும்போ தாக்கும் பிடாதலா
ஞன்பூசை செய்யன் முறையோ
வின்னேவி ஞதியாம் பூதமே நாதமே
வேதமே வேதாங் தமே
ஹதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
வித்தேய வித்துந் மூளையே

கண்ணே கருத்தேயே னெண்ணே யெழுத்தே
கதிக்கான மோன வடிவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணை கரக்க டவுளே.

(க)

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது
தான்வந்து மூத்து மெனலாற்
சகமீ திருந்தாலு மரணமுன் டென்பது
சதாநிஷ்டர் நினைவ தில்லை
சிந்தையறி யார்க்கீது போதிப்ப தல்லவே
செப்பினும் வெகுதர்க் கமாங்
திவ்யகுண மார்க்கண்டர் சுகராதி முனிவோர்கள்
சித்தாந்த நித்ய ரலவோ
விந்த்ராதி தேவதைகள் பிரமாதி கடவுள்
ரிருக்காதி வேத முனிவ
ரொண்ணரிய கணநாதர் நவநாத சித்தர்க
ளிரவிமதி யாதி யோர்கள்
கந்தருவர் கின்னரர்கண் மற்றையர்க ஸியாவருங்
கைகுவித் திடுதெய் வமே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணை கரக்க டவுளே.

(ஏ)

துள்ளுமறி யாமனது பலிகொடுத் தேன்கர்ம
துஷ்டதே வதைக ஸில்லை
துரியஙிறை சாந்ததே வதையா முனக்கே
தொழும்பனன் பபிஷேக நீ
ருள்ளுறையி லென்னுவி கைவேத்தியம் ப்ராண
ஞேங்குமதி தூப தீப
மொருகால மன்றிது சதாகால பூசையா
வொப்புவித் தேன்கருளை கூர்
தெள்ளிமறை வடியிட்ட வழுதப் பிழம்பே
தெளிந்ததே னேசீ னியே
திவ்யரச மியாவுங் திரண்டொழுகு பாகே
தெவிட்டாத வானந் தமே
கள்ளனறி ஓடுமே மெள்ளமொ வெளியாய்க்
கலக்கவரு நல்ல வறவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணை கரக்க டவுளே.

(ஏ)

இடல்குழைய வென்பெலா நெக்குருக விழுநிச்க
ஞற்றென வெதும்பி யூற்ற
ஷுகிகாங் தத்தினைக் கண்டனுகல் போலவே
யோருறவு முன்னி யுன்னிப்
படபடென நெஞ்சம் பதைத்துண் ணடுக்குறப்.
பாடியா டிக்கு தித்துப்
பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
பரப்பியார்த் தீர்த்தெ முங்கு
மடலவிழு மலரனைய கைவிரித் துக்கூப்பி
வானேய வானி லின்ப
மழையே மழைத்தானை வெள்ளமே நீட்டீ
வாழியென வாழ்த்தி யேத்துங்
கடன்மடை திறந்தனைய வன்பரன் புக்கெளியை
கன்னெனஞ் சனுக்கொ ஸியேயோ
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிட
கருணை கரக்க டவுளே.

(கூ)

இங்கற்ற படியங்கு மெனவறியு நல்லறிஞு
கோக்கால மும்மு தவவா
நின்சொறவ றூர்பொய்மை யாழிழுக் குரையா
ரிரங்குவார் கொலைகள் பயிலார்
சங்கற்ப சித்தரவ ருள்ளக் கருத்திலுறை
சாக்ஷிச் யிகபரத் துஞ்
சந்தான கற்பகத் தேவா யிருங்தே
சமஸ்தவின் பழுமு தவவாய்
சிற்கத்தை யொத்தெனைப் பாயவரு வினையினைக்
சேதிக்க வருசும் புளே
சிந்தா குலத்திமிர மகலவரு பானுவே
தீனனேன் கலையே றவே
சங்கற்ற பேராசை வெள்ளத்தின் வளராடு
ககனுவட் டக்கப் பலே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிட
க்ருணை கரக்க டவுளே.

(கா)

சித்தர்கணம்.

திக்கொடு திகந்தமும் மனவேக மென்னவே
சென்றேடி யாடி வருவீர்

செம்பொன்மக மேருவொடு குணமேரு வென்ன வே
 திகழ்த்துருவ னளவ ளாவி
 யுக்ரமிகு சக்ரதர னென்னநிற் பீர்கையி
 அழுங் தமிழுமாச மனமா
 வோரோழு கடலையும் பருகவல் லீரிந்த்ர
 னுலகுமயி ராவ தழுமே
 கைக்கெளிய பந்தூ வெடுத்து விளையாடுவீர்
 குகனவட் டத்தை யெல்லாங்
 கடுகிடை யிருத்தியே யஷ்டகுல வெற்பையுங்
 காட்டுவீர் மேலு மேலு
 மிக்கசித் திகளெலாம் வல்லநீ ரடிமைமுன்
 விளங்கவரு சித்தி யிலையோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(க)

பாட்டளி துதைந்துவளர் கற்பகந ளீழிலைப்
 பாரினிடை வீரவ ஷைப்பீர்
 பத்மநிதி சங்கநிதி யிருபாரி சத்திலும்
 பணிசெயுங் தொழிலாளர் போற்
 கேட்டது கெடுத்துவர நிற்கவைட் பீர்பிச்சை
 கேட்டுப் பிஷைப்போ ரையுங்
 கிரீடபதி யாக்குவீர் கற்பாந்த வெள்ளமொரு
 கேணியிடை குறுக வைப்பீ
 ரோட்டினை யெடுத்தா யிரத்தெட்டு மாற்றுக
 வொளிவிடும் பொன்னுக் குவீ
 ருரகனு மினொப்பாற யோகதன் டத்திலே
 யுலகுசமை யாக வருளான்
 மீட்டிடவும் வல்லநீ ரென்மனக் கல்லையனன்
 மெழுகாக்கி வைப்ப தரிதோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(2)

பாரோடுநன் ளீராதி யொன்றூடொன் ரூகவே
 பற்றிலைய மாகு போது
 பரவெளி யின்மருவுவீர் கற்பாந்த வெள்ளம்
 பரந்திடி னதற்கு மீதே
 நிரிலுறை வண்டாய்த் துவன்னுசிவ யோகநிலை
 நிற்பீர் விகற்ப மாகி

கெடியருகி லேழும் பரங்துவரு ஷிக்கிலோ
நிலவுமதி மன்டல மதே
துரென விளாங்குவீர் பிரமாதி முடிவில்விடை
யூர்தியருளாலுல வுவி
ருகங்கள் கீழ்மேல தாகப் பெருங்காற்
ருலாவினற் றூரஜையி னன்
மேருவென வசையாம னிற்கவல் லீருமது
• மேதக்க-சித்தி யெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(ஏ)

ஏண்ணரிய் பிறவிதனின் மானிடப் பிறவிதா
னியாதினும் மரிதாத கா
ஸிப்பிறவி தப்பினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
வேதுவருமோ வறிகி லேன்
கண்ணக னிலத்துநா னுள்ளபொழு தேயருட்
ககனவட்டத்தி னின்று
காலுன்றி னின்றுபொதி யானந்த முகிலோடு
கலந்துமதி யவச முறவே
பண்ணுவது நன்மையின் னிலைபதியு மட்டுமே
பதியா யிருந்த தேகப்
பாரிகுலை யாமலே கெளரிகுண் டவியாயி
பண்ணவித னருளி னலே
விண்ணனிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
வேண்டுவே னுமதடிமை நான்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(ஏ)

பொய்திகழு மூலகடை யென்சொல்கே னென்சொல்கேண்
பொழுது போக்கே தென்னிலோ
பொய்யுட் னிமித்தம் புசிப்புக் கலைந்திடல்
புசித்தபின் கண்ணுறங் கல்
கைதவி மலாமலிது செய்தவம தல்லவே
கண்கெட்டு பேர்க்கும் வெளியுாய்க்
கண்டதிது விண்டிதைக் கண்டித்து னிற்றலெக்
காலமோ வதையறி கிலேன்
கைதிகழு முகிலெனங் குடைநிழற் றிடவாட்ட
வறையினெடு செம்பொன் மேரு

மால்வரையின் முதக்குமெ் யோகதன் டக்கோல்
வரைந்து சயவிருது காட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்க யோகபூ மிக்குள்வளர்
வேந்தரே குணசாந் தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(ஞ)

கெசதுரக முதலான சதுரங்க மனமாதி
கேள்வியி னிசைந்து நிற்பக்
கெந்தகொண்ட தலமாறு மும்மண் டலத்திலுங்
கிள்ளாக்கு செல்ல மிக்க
தெசவிதம தாய்நின்ற நாதங்க ளோவிடச்
சிங்காச னுதி பர்களாய்த்
திக்குத் திகந்தமும் ழரண மதிக்குடை
திகழ்ந்திட வசந்த க்கால
மிசையமலர் மீதுறை மனம்போல வானந்த
மிதயமேற் கோள்ளும் வண்ண
மென்றைக்கு மழியாத சிவராச யோகமா
யிந்த்ராதி தேவர்க ளொலாம்
விசயசய சயவூண்னீவாசிசொல் வேகொலு
விருக்குநும் பெருமை யெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(ஞ)

ஆணிலே பெண்ணிலே யென்போல வொருபேதை
யகிலத்தின் மிசையுள் ளதோ
வாடிய கறங்குபோ ளோடியுடல் சிந்தையை
யடக்கியோரு கணமேனும் யான்
காணிலேன் றிருவருளை யல்லாது மெளனியாய்க்
கணமூடி யோடு மூச்சைக்
கட்டிக் கலாமதியை முட்டவே மூலவேங்
கனவினை யெழுப்ப நினைவும்
பூணிலே னிற்றைநாட் கற்றதுங் கேட்டதும்
பேர்க்கிலே போக விட்டுப்
பொய்யுலக னுயினே னுயினுங் கடையான
புன்மையே னின்ன மின்னம்
வீணிலே யலையாமன் மலையிலக் காகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல் வேண்டும்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(ஏ)

கன்னலழு தெனவழுக் கனியெனவும் வாழுற
கன்டெனவு மதியெ தெத்துக்
கடவளர் கடங்ததலவழுதழுது பேய்போற்
கருத்திலழு கின்ற வெல்லா
மென்ன தறியாமையறி வென்னுமிரு பகுதியா
• லீட்டுதமி மூன்ற மிழினுக்
கின்னல்பக ராதுலக மாராமை மேவிட்
ஒருத்தலா வித்தமிழூயே
சொன்னவனி யாவனவன் முத்திசித் திகளெலாந்
தோய்ந்த நெறியே படித்தீர்
சொல்லுமென வவர்நீங்கள் சொன்னவவை யிற்சிறிது
தோய்ந்தகுண சாந்த னெனவே
பின்னல்பெற வேசொல்ல வச்சொல்கேட் டடிமைமனம்
விகசிப்பு தெந்த நாளோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(ஏ)

போற்பினெடு கைகாலில் வள்ளுகிர் படைத்தலாற்
போந்திடை யொகுக்க முறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள்கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீர் மையா
• வெற்பட விளங்குகக னத்திலிமை யாவிழி
• யிசைந்துமே ஞேக்க முறலா
விரவுபக விருளான கனதந்தி படநூறி
யிதயங் களித்திடுத லாற்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையி னுரியது
படைத்துப் ப்ரதாப முறலாற்
பனிவெயில்கள் புகுதாம னெடியவான் ரேட்டர்கெடிய
பருஷர வனங்க னாரும்
வெற்பினிடை பூறைதலாற் றவராச சிங்கமென
மிக்கோ ரூமைப்புசழ்வர் காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(க)

நல்லாத பேர்களோ நல்லவர்க ஜல்லவர்கள்
கற்றுமறி வில்லாத வென்

கர்மத்தை யென்சொல்வேன் மதியையென் சொல்லுவேன்
 கைவல்ய ஞான நிதி
 நல்லோ ருக்கிலோ கர்மமுக் கியமென்று
 நாட்டுவேன் கர்ம மொருவ
 னட்டினை லோபழைய ஞானமுக் கியமென்று
 நவிலுவேன் வடமொழியிலே
 வல்லா நெருத்தாங்வர வந்தரா விடத்திலே
 வூந்ததா விவக ரிப்பேன்
 வல்லதமி ழறிஞர்வரி னங்குணே வடமொழியின்
 வசனங்கள் சிறிது புகல்வேன்
 வெல்லாம லெவாயு மருட்டிவிட வகைவந்த
 வித்தையென் முத்தி தருமோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தங் கணமே.

(க०)

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமை யெத்தனை குணக்கேட்டை நீக்குமுக்
 குணமொன்று மொன்றி லேன்பாற்
 கோரமெத் தழைப்பக்ஷ பாதமெத் தழைவன்
 குணங்களெத் தனைகொடிய பாழ்ந்
 கல்லாமை யெத்தனை யகந்தையெத் தனைமனக்
 கதன்னமெத் தனையுள்ள சற்
 காரியஞ் சொல்லிடனு மறியாமை யெத்தனை
 கதிக்கென் றமைத்த வருளிற்
 செல்லாமை யெத்தனைவிர் தாகோஷ்டி யென்னிலோ
 செல்வதெத் தனைமு யற்சி
 சிந்தையெத் தனைசலன மிந்த்ரசா ஸம்போன்ற
 தேகத்தில் வாஞ்சை முதலா
 யல்லாமை யெத்தனை யமைத்தனை யுனக்கடிமை
 யானே னிவைக்கு மாளோ
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு னிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(க)

தெருளாகி மருளாகி யுழலுமன மாய்மனஞ்
 சேர்ந்துவளர் சித்தாகியச்
 சித்தெலாஞ் சூழ்ந்தசிவ சித்தாய் விசித்ரமாய்த்
 திரமாகி நானு விதப்

பொருளாகி புப்பெருளையறிபொறியு மாகியைம்
புலனுமா யைம்பூ தமாய்ப்
புறமுமா யீகமுமாய்த் தூரஞ் சமீபமாய்ப்
போக்கொடு வரத்து மாகி
யிருளாகி யொளியாகி நன்மைதீ மையுமாகி
யின்றுகி நாளை யாகி
யென்றுமா யொன்றுமாய்ப் பலவுமா யாவுமா
யிவையல்ல வாய் நின்னை
யருளாகி நின்றவர்க் ளறிவதல் லாலொருவ
ரறிவுதற் கெளிதூ குமோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(E)

மாறுபடு தர்க்கங் தொடுக்கவறி வார்சான்
வயிற்றின் பொருட்ட தாக
மண்டலமும் விண்டலமு மொன்றுகி மனதுழல்
மாலாகி நிற்க வறிவார்
வேறுபடு வேடங்கள் கொள்ளவறி வாரோன்றை
மெண்மெணன் றகம்வே ற்தாம்
வித்தையறி வாரெமைப் போலவே சந்தைபோன்
மெய்ந்தால் விரிக்க வறிவார்
சூறுபுலி போற்சீறி மூச்சைப் பிடித்துவிழி
செக்கச் சிவக்க வறிவார்
திரமென்று தந்தம் மதத்தையே தாமதச்
செய்கைகொடு மூளை வறிவா
ராறுசம யங்கடொறும் வேறுவே ருகிவிளை
யாடுமுளை யாவ ரறிவா
ரண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(E)

காயிலை யுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன் மண்டிய
கடுமெப்சி தனக்க டைத்துங்
கார்வாயின் முழையிற் கருங்கல்போ ஸசையாது
கன்மூடி நெடிதி ருந்தும்
தூவினிடை வைகியுங் தோயமதின் மூழ்கியுங்
தேகங்க ளென்பெ ஒம்பாய்த்
தெரியநின் றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூ டாக்குருவி
தெற்றவெயி ஓடி ருந்தும்

வாயுவை யடக்கியு மனதினை யடக்கியு
 மெளனத்தி லேயி ருந்து
 மதிமண்ட வத்திலே கனல்செல்ல வழுதுண்டு
 வனமூ டிருந்து மறிஞு
 ராயுமறை முடிவான வருணைடி ஞோடிமை
 யகிலத்தை ஹாடன் முறையோ
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(ஏ)

சுத்தமு மசுத்தமுங் துக்கசுக பேதமுங்
 தொந்தமுட ஸிர்த்தொந் தமும்
 ஸ்தூலமொடு சுக்ஷமமு மாசையு நிராசையுஞ்
 சொல்லுமொரு சொல்லின் முடிவும்
 பெத்தமொடு முத்தியும் ஶாவமொ டபாவமும்
 பேதமொட பேத நிலையும்
 பெருமையொடு சிறுமையு மருமையுட னெளிமையும்
 பெண்ணினுட ஞை மற்று
 நித்தமு மனித்தமு மஞ்சனங் ரஞ்சனமு
 நித்தகளமு நிகழ்ச் சனமு
 நீதியும நீதியுமாதியோட நாதியு
 நிர்விசய விசய வடிவு
 மத்தனையு நீயலதெ ளத்தனையு மில்லையெனின்
 யாங்களுனை யன்றி யுன்டோ
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(ஏ)

காராரு மாணவக் காட்டைக் களைந்தறக்
 கண்டகங் கார மென்னுங்
 கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
 காண்த் திருத்தி மேன்மேற்
 பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
 பதித்தன்பு நீரா கவே
 பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமா மாயைவன்
 பறவையனு காதவண்ண
 நேராக நின்றுவினை போகம் புசித்துண்ட
 நின்னன்பர் கூட்ட மெய்த
 நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
 நின்னருட் பார மென்று

மாராரு மறியாத குதான வெளியில் வெளி
யாகின்ற தீரிய மயமே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமான பரமே.

(க)

வானுதி பூதமா யகிலாண்ட சோடியாய்
மலையாகி வளைக டலுமாய்
மதியாகி யிரவியாய் மற்றுள வெலாமாகி
வான்கருளை வெள்ள மாகி
நானுகி நின்றவனு நீயாகி நின்றிடவ
நாடென்ப தற்றி டாதே
நானு நென்க்குளரி நானு விகாரியாய்
நானறிக் தறியா மையாய்ப்
போனு லதிட்டவலி வெல்லவெளி தோபதற்
பொழுதுபுகு முன்கண் மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள் வான்றனை யெழுப்பவச மோவினிப்
போதிப்ப தெந்த நெறியை
யானாலு மென்கொடுமை யனியாய மனியாய
மார்பா லெதுத்து மொழிவே
னண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(ங)

பொய்யினேன் புலையினேன் கொலையினே ஸின்னருள்
புலப்பட வறிந்து நிலையாப்
புன்மையேன் கல்லாத தன்மையே னன்மைபோற்
பொருள்ளாப் பொருளை நாடும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன்
வினையினே நென்றென் இனா
விட்டவிட நினைவையேற் றட்டழிவ தல்லாது
வேறுக்கி யேது புகலாய்
தும்யனே மெய்யனே யுயிரினுக் குயிரான
துளைவனே யினையொன் றிலாத்
துரியனே துரியமுங் கானுவ தீதனே
சுருதிமுடிமீதி ருந்த
வையனே யப்பனே யெனுமறிஞ ரறிவைவிட
டகலாத கருளை வடிவே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(ங)

எத்தனை விதக்கான் கற்கினுங் கேட்கினுமென்
 நிதயமு மொடுங்க வில்லை
 யானெனு மகந்தைதா னெள்ளளவு மாறவிலை
 யாதினும் மபிமான மென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட தீகையோ டிரக்கமென்
 சென்மத்துநான்றிகி லேன்
 சிலமொடு தவவிரத மொருகனவி லாயினுங்
 தரிசனங் கண்டு மறியேன்
 பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்கு மெய்ம்மொழி
 புகன்றிடேன் பிறர்கேட் கவே
 போதிப்ப தல்லாது சும்மா விருந்தருள்
 பொருந்திடாப் பேதை நானே
 யத்தனை குணக்கேடர் கண்டதாக் கேட்டதா
 வவனிமிசை யுண்டோ சொலா
 யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(கு)

ஏக்கால முந்தனக் கென்னவொரு செய்விலா
 வேழூநீ யென்றி ருந்திட
 ரெட்னதாவி டிடல்பொருளு மெள்ளியாய் வந்துகை
 யேற்றுநம தென்ற வன்றே
 பொய்க்கால தேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்செயும்
 பொய்யுடலை மெய்யென் னாலும்
 பொய்யுறவு பற்றலும் பொய்யாகு நானென்னல்
 பொய்யினும் பொய்யா கையான்
 மைக்கா விருட்டனைய விருளில்லை யிருவினைகள்
 வங்தேற வழியு மில்லை
 மனமில்லை யம்மநத் தினமில்லை வேறுமொரு
 வரவில்லை போக்கு மில்லை
 யுக்கால மிக்கால மென்பதிலை யெல்லா
 மதிதமய மான தன்றே
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(கா)

சுகவாரி.

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்டு சினிதே
 னென்னருசித் திடவலிய வங்

தின்பங்கொ டேத்தங்கினை யெங்கேர நின்னன்ப
 ரிடையரூ தாருகி நாடி
 யுன்னிய கருத்தவிழ வாகுளறி யுடலெங்கு
 மோய்ந்தயர்ந் தவச மாகி
 யுணர்வரிய பேரின்ப வனுபுதி யுணர்விலே
 யுணர்வார்க ஞாள்ள படிகாண்
 கண்ணிகை யொருத்திசிற் றின்பம்வேம் பென்னீ ஞாங்
 கைக்கொள்வள் பக்கு வத்திற்
 கணவனாருள் பெறின்முனே சொன்னவா ஹன்னெனக்
 கருதிநகை யாவ ஸதுபோற்
 சொன்னடி கேட்குமிப் பேதைக்கு நின்கருளை
 தோற்றிற் சுகாரம்ப மாஞ்
 சுத்தங்கிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(க)

அன்பின்வழி யறியாத வென்னைத் தொடர்ந்தென்னை
 யறியாத பக்கு வத்தே
 யாசைப் பெருக்கைப் பெருக்கிக் கொடுத்துநா
 னற்றே னலந்தே னென
 வென்புல மயங்கவே பித்தேற்றி விட்டா
 யிரங்கியொரு வழி யாயினு
 மின்பவள மாகவங் துள்ளங் களிக்கவே
 யெனைநீ கலந்த துண்டோ
 தன்பருவ மலருக்கு மனமுண்டு வண்டுண்டு
 தண்முகை தனக்கு முண்டோ
 தமிழ்நேற் கிவ்வனைந் திருவள மிரங்காத
 தன்மையாற் றனியி ருந்து
 துன்பமுறி னெங்குனே யழியாத நின்னன்பர்
 சுகம்வந்து வாய்க்கு முனையாய்
 சுத்தங்கிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(க)

கல்லேனு மைய்வொரு காலத்தி இருகுமென்
 கன்னெஞ்ச முருக விலையே •
 கருணைக் கிளங்காத வன்மையையு நான்முகன்
 கற்பிக்க வொருக் டவுளோ
 வூலிலான வகுத்ததே வாய்க்கா லெனும்பெரு
 வழக்குக் கிழுக்கு முன்டோ.

வானமாய் நின்றின்ப மழையா யிரங்கியெனை
 வாழ்விப்ப துன்ப ரங்காண்
 பொல்லாத சேயெனிற் ரூய்தள்ள ணீதமோ
 புகவிடம் பிறிது முன்டோ
 பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவரூட் கயலுமாய்ப்
 புன்மையே ஞவ னந்தோ
 சொல்லான் முழுகிலோ சுகமில்லை மெளனியாய்ச்
 சும்மா விருக்க வருளாய்
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெப்வி மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(ஏ)

என்பொ நெக்குடைய ரோமஞ் சிவிர்ப்பவட
 விளகமன தழவின் மெழுகா
 யிடையரு துருகவரு மழைபோ விரங்கியே
 யிருவிழிக ணீரி றைப்ப
 வன்பினுன் மூர்ச்சித்த வன்பருக் கங்கனே
 யமிர்த சஞ்சிவி போல்வந்
 தானந்த மழைபொழிவை யுள்ளன்பி லாதவெனை
 யார்க்காக வடிழம கொண்டாய்
 புன்புலான் மூயிர்தோ னரம்பென்டி மொய்த்திடு
 புலைக்குடிலி ஸருவ ருப்புப்
 பொய்யஸ்ல வேயிதனை மெய்யென்று நம்பியென்
 புந்தி செலுமோ பாழிலே
 துன்பமர் யலையவோ வலகநடை யையவொரு
 சொற்பனத் திலும்வேண் டிலேன்
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வி மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(ஏ)

வெங்கீர் பொருதெனுடல் காவின்முட் டைக்கவும்
 வெடுக்கென் றசைத்தெ டத்தால்
 விழியிமைத் தங்கனே தண்ணருளை நாடுவேன்
 வேரென்றை யொருவர் கொல்லி
 னந்கேர மையோவென் முகம்வாடி நிற்பதுவ
 மையங்ன் னருள றியுமே
 யானுலு மெத்தப் பயந்தவனி யானென்னை
 யாண்டாநீ கைவி டாதே
 யிங்கேர மென்றிலை யுடற்சமைய தாகவு
 மெதுத்தா விறக்க வென்றே

யெங்கெங்கு மொருதிர்வை யாயமுன் டாயிலு
மிறைஞ்சுசுக்கு ராதி யீன
தொண்ணீர்மை யாளர்க்கு மானிடம் வகுத்தவரு
டீணெயுன்று நம்பு கின்றேன்
சுத்தங்கிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

(ஞ)

டாற்றுவன வற்றிடுநிராசையென் ரெருபுமி
பற்றிப் பிடிக்கு மியோகப்
பாங்கிற் பிராணலய மென்னுமொரு பூமியிலை
பற்றின் மனமறு மென்னவே
குற்றையஞ் சடைமெளனி தானே கனிந்தகனி
கனிவிக்க வந்த கனிபோற்
கண்டதிக் கெறியெனத் திருவளக் கனிவிதெஞ்சு
கனிவாய் திறந்து மொன்றைப்
பெற்றுவனு மல்லேன் பெருதவனு மல்லேன்
பெருக்கத் தவித்து ளறியே
பேண்ணீர்மை யென்னவிரு கண்ணீ ரிறைத்துகான்
பேய்போ விருக்க வுககஞ்
சுற்றிநகை செய்யவே யுலைவிட் டாயெனிற்
சொல்லவினி வாயு முண்டோ
சுத்தங்கிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

(க)

அரும்பொனே மணியேயென்பேயே னன்பான
வறிவேயெ னறிவி ஊறு
மானந்த வெள்ளமே யென்றென்று பாடினே
ஞடினே ஞடி நாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினே னலறினேன்
மெய்சிலிர்த் திருகை கூப்பி
விஜ்மாரி யெனவெனிரு கண்மாரி பெய்யவே
வேகற் றயர்ந்தே னியா
னிரும்புநேர் கெஞ்சுசுக்கக் கள்வனு னலுமுளை
யிடைவிட்டு னின்ற துண்டோ.
வென்றுகீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
யாதேனு மறியா வெறுங்
துரும்பனே னென்னினுங் கைவுடுதே னீதியோ
தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்

சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

(எ)

பாராதி யண்டங்க எத்தனையும் வைக்கின்ற
பரவெளியினுண்மை காட்டிப்
பற்றுமன வெளிகாட்டிமனவெளியினிற்கோய்ந்த
பாவியேன்பரிசு காட்டித்
தாராள மாய்நிற்க நிர்ச்சிந்தை காட்டிச்
சுதாகால நிஷ்டை யென்றே
சுகசங்கிலை காட்டினை சுகாதீத நிலயங்
தனைக்காட்டாள் செல்லுமோ
காரார் வெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
காலுன்றி மழைபொழிதல் போற்
கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங்
கம்மியா நந்த வீள்ளஞ்
சோராது பொழியவே கருணையின் முழங்கியே
தொண்டரைக் கூவு முகிலே
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

(ஏ)

பேதித்த சம்பமோ வொன்றுசௌன் படியொன்று
பேசாது துறவா கியே
பேசாத பெரியோர்க் னிருவிகற் பத்தினுற்
பேசார்கள் பரம குருவாய்ப்
போதிக்கு முக்கணிறை கேர்மையாய்க் கைக்கொண்டு
போதிப்ப தாச் சறிவிலே
போக்குவர வறவின்ப நீக்கமற வசனமாப்
போதிப்ப தெவா யனே
சாதித்த சாதனமு மியோகியர்க ணமதென்று
சங்கிப்ப ராத லாலே
தன்னிலே தானு யயர்ந்துவிடு வோமெனத்
தனியிருந் திடினங்கு னே
சோதிக்க மனமாயை தனியேவி னலடிமை
சுகம்ராவ தெப்படி சொலாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

(ஏ)

அண்டமுடி தன்னிலோ பகிரண்ட மதனிலோ
வலரிமண் டலநடுவி லோ

உன்னிலீ லோவமிர்த மதினிலீ லோவன்ப
ரகமுருகி மல்க்க லேத்
தெண்டமிட வருமார்த்தி நிலையிலோ திக்குத்
திக்குத்தத்தி லோவெளியிலோ
கிள்லிவிக்கு நாதனிலை தன்னிலோ வேதாந்த
சித்தாந்த நிலைதன்னி லோ
எண்டபல பொருளிலோ காணுத நிலையெனக்
கண்டகு னியமதனி லோ
ஈலமொரு மூன்றிலோ பிறவினிலை தன்னிலோ
கருவிகர ணங்க ளோய்ந்த
தொண்டர்க ஸிடத்திலோ நீவீற் றிருப்பது
தொழும்பனேற் குளவு புகலாய்
சுத்தங்கர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

(க0)

ஏந்தாள் கருணைக் குரித்தாகு நாளெனவு
மென்னிதய மெனைவாட் டுதே
மீதென்று சொல்லுவேன் முன்னெடுபின் கலைஞர்
மிற்றைவனை யாது பெற்றேன்
பக்தமா னதிவிட்ட மெழுகாகி யுள்ளம்
பதைத்துப் பதைத்து ருகவோ
பரமசுக மாவது பொறுப்பரிய துயரமாய்ப்
பலகாஞ் மூர்ச்சிப்ப தோ
சிங்தையா னதுமறிவை யென்னறிவி லறிவான
தெய்வநீ யன்றி யுளதோ
தேகநிலை யல்லவே யுடைகப்பல் கப்பலாய்த்
திளாயஷ்டி யூடி செலுமோ
சொந்தமா யாண்டநீ யறியார்கள் போலவே
துன்பத்தி லாழுத்தன் முறையோ
சுத்தங்கர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

ஏந்தாஞ் முடவிலே யுயிரா முனைப்போ
விருக்கவிலீ யோமன் தெனு
மானுமென் னட்பாம் யராண்ஞு மெமைச்சட்ட
தென்றுனைச் சித்தென்று மே
யங்கா ஸிலெவனே பிரித்தா னதைக்கேட்ட
வன்றுமுத வின்று வரையு

மானியாய மாயெமை யடக்கிக் குறுக்கே
 யடர்ந்தரசு பண்ணி யெங்கண்
 முன்னுக நீயென்ன கோட்டைகொண் டாயென்று
 மூடமன மிகவு மேச
 மூண்டெரியு மனவிட்ட மெழுகா யுளங்கருகண்
 முறைமையோ பதினை யிரஞ்
 சொன்னாலு நின்னாரு ஸிரங்கவிலை யேயினிச்
 சுகம்வருவ தெப்படி சொலாய்
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வு மேபெஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(க2)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றி யோரணுவு மசையாதெ னும்பெரிய
 வாப்த்தர்மொழி ஷான்று கண்டா
 லறிவாவ தேதுசில வறியாமை யேதிவை
 யறிந்தார்க ணறியார் களார்
 மென்னமொ டிருந்ததா ரென்போ ஹடம்பூலாம்
 வாயாய்ப் பிதற்று மவரார்
 மனதெனவு மொருமர்யை யெங்கே யிருந்துவரும்
 வன்யைவா டிரக்க மெங்கே
 புவனம் படைப்பதென் கர்த்தவிய மெவ்விடம்
 பூதபே தங்க ளெவிடம்
 பெர்மெயித மகிதமேல் வருஙன்மை திமையொடு
 பொறைபொரு மையுமெவ் விட
 மெவர்சிறிய ரெவர்பெரிய ரெவருஹவ ரெவர்பகைஞர்
 யாதுமுனை யன்றி யுண்டோ
 விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(க)

அன்னே யனேயெனுஞ் சிலசமய நின்னையே
 யையாவை யாவென் னவே
 யலறிடுஞ் சிலசமய மல்லாது பேய்போல
 வல்லியே யொன்று மிலவாய்ப்
 பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
 பிதற்றிடுஞ் சிலசமய மேற்
 பேசரிய வொளியென்றும் வெளியென்றும் நாதாதி
 பிறவுமே நிலய மென்றுங்

எங்குஙிறைகின்றபொருள்.

ஈடு

தன்னே ரிலாத்தோ ரணுவென்று மூலிதச்
தன்மையாங் கால மென்றுஞ்
ஶாற்றிடுஞ் சிலசமய மிலையாகி வேற்தாய்ச்
சதாஞாடு வானந்த மா
யென்னே யெனேகருணை விளையாட் டிருஞ்சவா
றெம்மனேர் புகல வெளிதோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
• யெங்குஙிறை கின்ற பொருளே. (உ)

வேதமுட ஞகம புராணமிதி காசமுதல்
வேதமுள கலைக் கொல்லா
மிக்காக வத்துவித துவிதமார்க் கத்தையே
விரிவா வெடுத்து காக்கு
மோதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானத்தை
யுன்பிபனு ஞான மாகு
மூகமனு பவவசன மூன்றுக்கு மொவ்வும்
துபயவா திகள்சம் மத
மாதவி னெனக்கினிச் சரியையா திகள்போது
மியாதொன்று பாவிக்க நா
னதுவாத லாலுன்னை நானென்று பாவிக்கி
னத்துவித மார்க்க முறலா
மேதுபா வித்திடினு மதுவாகி வந்தருள்ளெ
யெந்தைநீ குறையு முண்டோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குஙிறை கின்ற பொருளே. (ஈ)

சொல்லான் திற்சற்றும் வாராத பிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத் தாட்டி யாட்டித்
துடையினைக் கிள்ளைபோற் சங்கற்ப மொன்றிற்
ரெடுக்குஞ் தொடுத்த ழிக்கும்
பொல்லாதி வாதனை யெனுஞ்சப்த பூமியிடை
போந்துதலை சுற்றி யாடும்
புருஷனி லடங்காத பூவைபோற் ரூனே
புறம்போந்து சஞ்ச ரிக்குஞ்
கல்லோ டிரும்புக்கு மிதவன்மை காட்டிடுங்
கானுது கேட்ட வெல்லாங்
உங்டதாக் காட்டியே யணுவாச் சுருக்கிடுங்
கப்டநா டகசா லமோ

வேல்லாழும் வலதிந்த மனமாயை யேழூயா
 மென்னு லடக்க வசமோ
 விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (ஏ)

கண்ணூர நீர்மல்சி யுள்ளெங்க் குருகாத
 கள்ளனே அனாலு மோ
 கைகுவித் தாடியும் பாடியும் விடாமலே
 கண்பனித் தாரை காட்டி
 யண்ணு பரஞ்சோதி யப்பா வனக்கடிமை
 யானெனவு மேலெ மூங்த
 வன்பாகி நாடக நடித்ததோ குறைவில்லை
 யகிலமுஞ் சிறிதறியு மேற்
 றண்ணூரு நின்னதரு எழியாத தல்லவே
 சுற்றேனு மினிதி ரங்கிச்
 சாசுவத முத்தினிலை யீதென் ருணர்த்தியே
 சகசங்கிலை தந்து வேரென்
 ரெண்ணும் ஹள்ளபடி சுகமா யிருக்கவே
 யேழூயேற் கருள்செய் கண்டா
 விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (கு)

காகம் னதுகோடி கூடுகின் றுலுமொரு
 கல்வின்முன் னெதிர்நிற்கு மோ
 கர்மமா னதுகோடி முன்னேசெய் தாலுநின்
 கருணை ப்ரவாக வருளைத்
 தரகமாய் நாடினரை வாதிக்க வல்லதோ
 தமியனேற் கருட்டாக மோ
 சுற்றுமிலை யென்பதுவும் வெளியாச்ச வினையெலானு
 சங்கேத மாய்க் கூடியே
 தேகமா னதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள்
 சேராமல் யேர்க மார்க்க
 சித்தியோ வரவில்லை சகசங்கிஷ் டைக்குமென்
 சிந்தைக்கும் வெகுது ரநர்
 னேகமாய் னின்னே டிருக்குநா னெந்தநா
 னிந்நாளின் முற்று றுதோ
 விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (கூ)

ஓருமைமன தாகியேயல்லற நின்னருளி
 வெராருவனுண் வந்திருக்கி
 துலகம் போருத்தோ மாயா விசித்ரமென
 வோயுமோ விடமில்லை யோ
 வருஞ்செடய நின்னன்பர் சங்கைசெய் திடுவரோ
 வலதுகிர்த் தியகர்த்த ரா
 யுகிலம் படைத்தெழும்மை யாள்கின்ற பேர்சில
 • ரடாதென்ப ரோவ கன்ற
 பெருமைபெறு பூரணங் குறையுமோ பூதங்கள்
 பேய்க்கோல மாய்வி தண்டை
 பேசுமோ வலதுதான் பரிபாக காலம்
 பிறக்கவிலை யோதொல்லை யா
 மிருமைசெறி சடவினை யெதிர்த்துவாய் பேசுமோ
 வேதுளவு சிறிது புகலா
 யிகபர மிரண்டனிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(2)

நில்லாது தேகமெனு நினைவுண்டு தேகங்கிலை
 நின்றிடவு மெளனி யாகி
 ஓரே யுபாயமொன் றருளினைய யோவிடனை
 நின்றனுட் டிக்க வென்றுற்
 கல்லாத மனமோ வொடுங்கியுப ரதிபெறக்
 காணவிலை யாகை யாலே
 கையேற் றுனும்புசிப் பொவ்வாதெ நானுமுன்
 காட்சியி விருந்து கொண்டு
 வல்லாள ராயியம நியமாதி மேற்கொண்ட
 மாதவர்க் கேவல் செய்து
 வாசின் படிக்கெலாஞ் சித்திபெற லாஞ்சானம்
 வாய்க்குமொரு மனுவெ னக்கிங்
 ஸ்லாமை யொன்றினையு மில்லாமை யாகவே
 யிப்போ திரங்கு கண்டா
 அபர மிரண்டனிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(2)

மரவுரி யுடித்துமலை வனதெற் கொறித்துமுதிர்
 வனசருகு வாயில் வந்தால்
 ஜ்பசி தவிர்த்துமனல் வெயிலாதி மழையால்
 வருந்தியும் மூலவ னலைச்

கிரமள வெழுப்பிய நீரினிடை மூழ்கியுங்
தேகநம தல்ல வென்று
சிற்சகவ பேண்கூயால் நின்னன்பர் யோகஞ்
செலுத்தினு ரியாம் பாவியேம்
விரவுமறு சுவையினெடு வேண்டுவெ புசித்தாயில்
வேண்டுவெ வெலா மூத்தி
மேடைமா ஸிகையாதி வீட்டினிடை வைகியே
வேரெருரு வருத்த மின்றி
யிரவுபக லேழையர்கள் சையோக மாயினே
மெப்படி பிழைப்ப தூயாயா
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(க)

முத்தனைய மூரலும் பவளாவா யின்சொலு
முகத்திலகு பசுமஞ் சனு
மூர்ச்சிக்க விரகசன் னதமேற்ற விருகும்ப
மூலையின்மணி மாலை நால
வைத்தெமை மயக்கியிரு கண்வலையை வீசுமேயே
மாயா விலாச மோக
வாரிதியி லாழ்த்திடும் பாழான சிற்றிடை
மடங்கையர்கள் சிற்றின்ப மோ
புத்தமிர்த போகம் புசித்துவிழி யிமையாத
பொன்னட்டும் வந்த தென்றூற்
போராட்ட மல்லவோ பேரின்ப முத்தியிப்
பூமியி விருந்து காண
வேத்தனை விகாதம் வரு மென்றுசுகர் சென்றநெறி
யிவ்வுலக மறியா ததோ
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(க)

உன்னிலையு மென்னிலையு மொருநிலை யெனக்கிடங்
துளரிடு மவத்தை யாகி
யருவதான் காட்டாத வாணவழு மொளிகண்
டொளிக்கின்ற விருளென்ன வே
தன்னிலைமை காட்டா தொருங்கவிரு வினையினந்ற
ரூவுசுக துக்க வேலை
தட்டழிய முற்றுமில் லாமாயை யதனந்ற
றடித்தகில பேத மான

முன்னிலை யோழித்திட வகண்டிதா காரமாய்
முதறிவு மேலு திப்ப
முன்பினெடு கீழ்மே னுப்பக்க மென்னுமன்
முற்றுமரனந்த நிறைவே
பென்னிலைமை யாய்நிற்க வியல்புகூ ராள்வடிவ
மெங்நாளும் வாழி வாழி
யிதபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
• யெங்குசிறை கின்ற பொருளே.

(கக)

ச ச் சி தா ன ந் த சி வு ம்.

பாராதி கக்னப் பரப்புமுன் டோவென்று
படர்வெளிய தாகி யெழுநாப்
பரிதிமதி காணுச் சுயஞ்சோதி யாயண்ட
பகிரண்ட வயிரை வைக்கு
நேராக வறிவாயகண்டமா யேகமாய்
நித்தமாய் நிர்த்தோந்த மாய்
நித்தகுண விலாசமாய் வாக்குமன மனுகாத
நிர்மலா னந்த மயமாய்ப்
பேராது நிற்றிநீ சும்மா விருந்துதான்
பேரின்ப மெய்தி டாமற்
பேய்மனதை யண்டியே தாயிலாப் பிள்ளோற்
பித்தாக வோமனதை நான்
சாராத படியறிவி னிருவிகற் பாங்கமானு
சாசுவத நிஷ்டை யருளாய்
சர்வபரி பூரண வகண்ட தத்துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(க)

குடக்கொடு குணக்காதி திக்கினை யுழுக்கூடு
கொள்ளல்போ லெந்து பூதங்
கூடுஞ் சுருங்கிலைச் சாலேக மொன்பது
குலாவுநடை மனையை நாறும்
வடக்கயிறு வெள்ளனரம் பாவென்பு தசையினுன்
மதவேள் விழா நடத்த
வைச்சின்ற கைத்தேரை வெண்ணீர்செ நீர்கணீர்
மலநீர்பு ணீரி றைக்கும்
நிடக்குத் துருத்தியைக் கருமருந்துக் கூட்டை
வெட்ட வெட்டத் தளிர்க்கும்

வேட்கைமர முறுகின்ற சுடுகாட்டை முடிவிலே
 மெய்போ விருந்து பொய்யாஞ்
 சடக்கைச் சடக்கெனச் சதமென்று சின்மயக்
 தாஞ்சி நிற்ப தென்றே
 சர்வபரி பூரண வகண்டத்த் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

பாகத்தினற் கவிதை பாடிப் படிக்கவோ
 பத்திநெறி யில்லை வேத
 பாராய ணப்பனுவன் மூவர்செய் பனுவலது
 பகரவோ விசையு மில்லை
 யோகத்தி லேசிறிது முயலவென் ரூற்றேக
 மொவ்வாதி ஒன்ன வெறுத்தா
 அயிர்வெறுத் திடலொக்கு மல்லாது கிரியைக
 ரூபாயத்தி னற்செய்ய வோ
 மோகத்திலே சிறிது மொழியவிலை மெய்ஞ்ஞான
 மோனத்தி னிற்க வென்றூன்
 முற்றுது பரிபாக சத்திக ளனேகானின்
 மூதறிவி லேழூ முந்த
 தாகத்தி லேகாய்க்கு மமிர்தப் ப்ரயாகமே
 தன்னந்தனிப்பெருமையே
 சர்வபரி பூரண வகண்டத்த் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(ஏ)

இமையளவு போதைபொரு கற்பகா லம்பண்ணு
 மிவ்வுக மெவ்வுக மோ
 வென்றெண்ணம் வருவிக்கு மாதர்சிற் றின்பமோ
 வென்னின்மக மேரு வாக்கிச்
 சுமையெமி னென்றுதான் சும்மாடு மாயைமைச்
 சுமீயானு மாக்கி நாஞ்ஞ
 தார்ப்புத்தி பண்ணியுள நற்புத்தி யாவையுஞ்
 குறையிட் டிந்த்ர சால
 மமையவோரு கூத்துஞ் சுமைந்தாடு மனமாயை
 யம்மம்ம வெல்ல லெளிதோ
 வருள்பெற்ற பேர்க்கெலா மொளிபெற்று நிற்கும்
 தருளோ வலாது மருளோ
 சுமையநெறி காணுத சாக்ஷிநீ குக்குமமாத்
 தமியனேற் குளவு புகலாய்

சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே:

(ஏ)

இனியே தேமக்குனருள் வருமோ வெனக்கருதி
யேங்குதே நெஞ்ச மையோ
வின்றைக் கிருந்தானா நாளைக் கிருப்பான்•
றெண்ணவோ திடமில் லையே
யனியாய மாயிந்த வடலைநா னென்றுவரு
மந்தகற் காளாக வோ
வாழ்த் திரிந்துநான் கற்றதுங் கேட்டது
மவவுமாய்ப் போதனன் ரே
அனியேனும் வறியசெங் காயேனு முதிர்ச்சு
கந்தமூ வங்க ளெனுங்
கனல்வாதை வந்தெய்தி னள்ளிப் புசித்துநான்
கண்முடி மெளனி யாகித்
தனியே யிருப்பதற் கெண்ணினே லெண்ண மீது
• சாமிநீ யறியாத தோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(ஏ)

மத்தமத ரெரிமுகிற் குலமென்ன நின்றிலகு
வாயிலுடன் மதியகடி தோய்
மாடகூ டச்சிகர மொய்த்தசங் திரகாந்த
மணிமேடை யுச்சி மீது
முத்தமிழ் முழக்கமுடன் முத்தநகை யார்களோடு
முத்தமுத் தாய்க்கு லாவி
மோகத் திருந்துமென் யோகத்தி ளிலைநின்று
முச்சைப் பிடித்த டைத்துக்
கைத்தல நகப்படை விரித்தபுவி சிங்கமூடு
கரடிநுழை நாழை கொண்ட
காளமலை யுச்சியிற் குகையூ டிருந்துமென்
கரதவா மலக மென்னச்
சத்தமற் மோனங்லை பெற்றவர்க ஞுய்வர்காளன்
சனகாதி துணிவி தன்றே
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(ஏ)

கைத்தலம் விளங்குமொரு கெல்லியங் களியெலக்
கண்டவே தாக மத்தின்

காட்சிபுர ஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறு முத்தியது
 கருதி னனுமான மாதி
 யுத்திபல வாங்கிரு விகற்பமே லில்லையா
 லொன்றே டிரண்டென் னவோ
 வரையுமிலை நீயுமிலை நானுமிலை யென்பது
 முபாயநீ யூண்டி நானுஞ்
 சித்தமுள னைல்லை யெனும்வசன நீயறிவை
 தெரியார்க டெரிய வசமோ
 செப்புகே வலநீதி யொப்புவல்லம யல்லவே
 சின்முத்தி ராங்க மரபிற்
 சத்தமற வெளையாண்ட குருமெளனி கையினற்
 றமியனேற் குதவு பொருளே
 சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(ஏ)

காயாத மரமீது கல்லேறு செல்லுமோ
 கடவுனீ யாங்க எழியேங்
 கர்மபங் தத்தினற் சன்மபங் தம்பெறக்
 கற்பித்த துன்ற தருளே
 வாயார வுண்டபேர் வாழ்த்துவது நொந்தபேர்
 வைவதுவ மெங்க ஞுலக
 வாய்பாடு நிற்கங்கின் வைதிக வொழுங்குங்கினை
 வாழ்த்தினற் பெறு பேறுதா
 னேயாது பெறுவரோன முறையிட்ட தாற்பின்ன
 ருளறுவது கரும மன்று
 முபயநெறி யீதென்னி னுசிதநெறி யெந்தநெறி
 யுலகிலே பிழைபொ றுக்குங்
 தாயான கருணையு முனக்குண் டெனக்கினிச்
 சஞ்சலங் கெடவருள்செய் வாய்
 சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(ஏ)

இன்னாம் பிறப்பதற் கிடமென்னி னிவ்வடல்
 மிறவா திருப்ப மூலத்
 தெழுமங்கி யமிர்தொழுகு மதிமண் டலத்திலுற
 வென்னம்மை குண்ட லினிபாற்
 பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்த்திடப்
 பேயேனை நல்க வேண்டும்

பிறவாத கெறியெனக் குண்டென்னி னிம்மையே
பேசுகர்ம் பூர்த்திப் .
மின்னும் படிக்கக்கண் டாகார வன்னைபால்
வினையேன யொப்பு வித்து
வீட்டுகெறி கூட்டிடுதன் மிகவுஙன் றிவையன்றி
விவகார முண்டென்னி லோ .
தன்னாங் தனிச்சிறிய ஞற்றிலேன் போற்றிவளர் .
• சன்மார்க்க முத்தி முதலே
சர்வப்பரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(க)

வேதாவே யிவ்வணம் விதித்ததே தென் னினுன்
வினைப்புகுதி யென்ப னந்த
வினைபேச வறியாது நிற்கவிவை மனதால்
வினைந்ததான் மனதை நாடிற் .
போதமே நிற்குமப் போதத்தை நாடிலோ
போதமு நினால்வி ளக்கம்
பொய்யன்று தெய்வமழை யாவுமே நீயென்று
போக்குவர வறநி கழுத்து
மாதார வாதேய முழுதுநீ யாதலா
லகிலமீ தென்னை யாட்டி
யாடல்கண் டவனுநீ யாடுகின் றவனுநீ
யருஞுநீ மெனன ஞான
தாதாவு நீபெற்ற தாய்தந்தை தானுநீ
தமருநீ யாவுநீ கான்
சர்வப்பரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(க0)

கொந்தவிழ் மலர்ச்சோலை நன்னீழல் வைகினுங்
குளிர்தீம் புனற்கை யள்ளிக்
கொள்ளுகினு மங்நீ ரிடைத்தினைத் தாடி னுங்
குளிர்காந்த வாடை மடவார்
புத்துவலவு கின்றதென முன்றிலிடை யுலவுவே
வசதிபெறி போதும் வெள்ளை
வட்டமதி பட்டப்பகற்போல னிலவுதா
மகிழ்போதும் வேலை யழுதம்
வீங்காதபெற வறுசவையில் வந்ததென வழுதுண்டும்
வேஜோயிலு மாலை கந்தம்

சுஅ

தேசோமயானந்தம்.

வெள்ளிலை யடைக்காய் விரும்பிவேண் டியவண்ணம்
வினொயாடி விழிது யிலினுஞ்
சந்ததமு நின்னருளை மறவா வரந்தந்து
தமியேனை ரகைங் புரிவாய்
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சியமே.

(கக)

தேசோமயானந்தம்.

மருமலர்ச் சோலைசெறி நன்னீழன் மலையாதி
மன்னுமுனி வர்க்கே வலாய்
மக்த்ரமா லிகைசொல்லு மியமநிய மாதியா
மார்க்கத்தி னின்று கொண்டு
கருமருவ காயத்தை நிர்மலம தாகவே
கமலா சனதி சேர்த்துக்
காலைப் பிடித்தனலை யம்மைகுண் டலியடிக்
கலைமதியி னாடு தாக்கி
யூருகிவரு மமிர்தத்தை யுண்டுண் டறங்காம்
லுணர்வான விழியை நாடி
யோன்றே ஒரண்டெனைச் சமரசு சொருபசுக
முற்றிடவேன் மனதின் வண்ணங்
திருவுருண் முடிக்கவித் தேகமொடு காண்படே
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(க)

இப்பிறவி யெனுமோ ரிருட்கடவின் மழுகினா
னென்னுமொரு மகர வாய்பட்
ஒருவினை யெனுந்திளையி னெற்றுண்டு புற்புத
மெனக்கொங்கை வரிசை காட்டுங்
துப்பிதழ் மடந்தையர் மயற்சண்ட மாருதச்
சழுல்வந்து வந்தாடிப்பச்
சோராத வாசையாங் காறை வானதி
சரந்ததென மேலு மார்ப்பக்
கைப்பரிசு காரர்போ லறிவான வங்கமுங்
கைவிட்டு மதிம யங்கிக்
கள்ளவங் கக்காலர் வருவான் றஞ்சியே
கண்ணருவி காட்டு மெனியேன்

செப்பரிய முத்தியாங் கணசேர வங்கருளை
செய்வையோ சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானங் தமே.

(2)

தந்தைதாய் தமர்தார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
சந்தையிற் கூட்ட மிதிலோ
ஏதேக மில்லைமணி மாடமா ஸிகைமேட
சதுரங்க சேனை யுடனே
யந்ததோர் வாழ்வமோ ரிந்த்ரசா லக்கோலம்
வஞ்சனை பொருழை லோபம்
வாஞ்சனையி லாத கனவே
யெங்தா ஞஞ்சரி யெனத்தோர்க்கு தேர்ந்துமே
யிரவுபக வில்லா விடத்
தேகமாய் நின்றநின் னருள்வெள்ள மீதிலே
யானென்ப தறவு மூழ்கிச்
சித்தைதான் றெளியாது சுழலும்வகை யென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானங் தமே.

(ங)

ஆடாம லோய்ந்திட்ட பம்பரம் போல்விசை
யுடங்கி மனம்வீழ நேரே
யறியாமை யாகின்ற விருளாகல விருளொளியு
மல்லா திருந்த வெளிபோற
கோடா தெனைக்கண் டெனக்குணிறை சாந்தவெளி
கூடியின் பாதீத முங்
கூடினே ஞேசரியை கிரியையின் மூயன்று நெறி
கூடினே ஞேவல்ல னியா
னீடாக வேயாறு வீட்டினி னிரம்பியே
யிலகிவளர் பிரான் னென்னு
மிருசிதி யினைக்கட்டி யோகபர ஞகாம
லேழைக் குடும்ப ஞகித்
தேடா தழிக்கலோரு மதிவஞ்த தென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானங் தமே.

(ச)

பாடாது பாடிப் படித்தளவில் சமயமும்
 பஞ்சபடு சொல்ல நிவைனப்
 பார்மினே பார்மினே வென்றுசபை கூடவும்
 பரமார்த்த மிதுவென்ன வே
 யாடாது மாடிநென்சுருகிநெக் காடவே
 யமலமே யேக மேயெம்
 மாதியே சோதியே யெங்குநிறை கடவுளே
 யரசே யெனக்குவி நான்
 வாடாது வாடுமென் முகவாட்டு முங்கண்டு
 வாடா வெனக்கருணை நீ
 வைத்திடா வண்ணமே சங்கேத மாவிந்த
 வன்மையை விளர்ப்பித்த தார்
 தேடாது தேடுவோர் தேட்டற்ற தேட்டமே
 தேடரிய சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானங் தமே.

(५)

பிறியாத் தண்ணருட் சிவஞானி யாய்வங்து
 பேசரிய வரசியாலே
 பேரின்ப வுன்மையை யளித்தனையென் மனதறப்
 பேரம்ப லக்த டவுளா
 யறிவா யிருந்திடு நாதவொலி காட்டியே
 யமிர்தப் ப்ரவாக சித்தி
 யருளினைய லாதுதிரு வம்பலமு மாகியென
 யாண்டனைப் பெய்து நெறியாய்க்
 குறிதா னளித்தனைநன் மருவுரிகொளந்தனக்
 கோலமா யசபா நலங்
 கூறினபின் மெளனியாய்ச் சும்மா விருக்கநெறி
 கூட்டினை யெலாமி ருக்கச்
 சிறியென் மயங்கிமிக வறிவின்மை யாவுனே
 தேடரிய சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானங் தமே.

(६)

ஆர் ரெனக்கென்ன போதித்து மென்னவென்
 னறிவினை மயக்க வசமோ
 வண்டகோ டிகளெலாங் கருப்பவறை போலவு
 மடுக்கடுக் காவ மைத்துப்

தேசோம்யானந்தம்.

நுக

பேராம னின்றபர வெளியிலே மனவெளி
 பிறங்குவு தலாதொன் றினும்
 பின்னமுற மருவாது நன்னயத் தாவினிப்
 பேரின்பு முத்தி சிலையுக்
 தாராது தள்ளவும் போகாது ஞலது
 தள்ளினும் போகே னியான்
 றடையேது மில்லையாண் டவனடிமை யென்னுமிரு
 தன்மையிலு மீன் வழக்குத்
 தோது விடுவதிலை நடவான கடவுளே.
 தேடரிய சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோம்யானந் தமே. (எ)

குந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
 கரடிவெம் புவிவா யையுங்
 கட்டலா மொருசிங்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாங்
 கட்செவி யெடுத்தாட்டலாம்
 வெந்தழவி னிரதமீவைத் தெந்துலோ கத்தையும்
 வேதித்து விற்றுன் னலாம்.
 வேறொருவர் காணும இலகத்து லாவலாம்
 விண்ணவரை யேவல் கொள்ளாஞ்
 சந்ததமு மிளமையொ டிருக்கலா மற்றொரு
 சரீரத்தி னும்புகு தலாஞ்
 சலமே னடக்கலாங் கனன்மே விருக்கலாங்
 தன்னிகரில் சித்தி பெறலாஞ்
 சிந்தையை யடக்கியே சும்மா விருக்கின்ற
 திறமரிது சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே. (ஏ)

ஓல்லா மறிந்தவரு மேதுமறி யாதவரு
 மில்லையெனு மிவ்வு லகமீ
 தேதுமறி யாதவ னெனப்பெயர் தரித்துமிக
 வேழைக்கு னேழை யாகிக்
 கல்லாத வறிவிற் கடைப்பட்ட நான்று
 கையினு ஆண்மை ஞானங்
 கற்பித்த நின்றாருளி னுக்கென்ன கைம்மாறு
 காட்டுவேன் குற்றே வன

குட

தேசோமயானந்தம்.

னல்லார்க்க மேனியொடு குண்டுகட் பிறையெயிற்
ரூபாச வடிவ மான
வந்தகா நீயொரு பகட்டாற் பகட்டுவ
தடாதடா காசு நம்பாற்
செல்லா தடாவென்று பேசவா யதுதந்த
செல்வமே சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானங் தமே.

(க)

மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென மொழிதல்போன்
மென்சிலம் பொலிக ளார்ப்ப
வீஷ்கிப் புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொங்கைமட
மின்னூர்கள் பின்னே வலா
வென்போ லலைந்தவர்கள் கற்றூர்கள் கல்லார்க
ளிருவர்களி லொருவ ருண்டோ
வென்செய்கே னம்மம்ம வென்பாவ மென்கொடுமை
யேதன் றெடுத்து மொழிவே
னன்பால் வியந்துருகி யடியற்ற மரமென்ன
யடியிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்தெழ்
மடிகளே யுயதடிமை யாங்களென்று நால்வருக்
கறமாதி பொருளு ரைப்பத்
தென்பாவின் முகமாகி வடவா விருக்கின்ற
செல்வமே சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானங் தமே.

(க)

புத்தமிர்த போகழுங் கற்பகந னீழலிற்
பொவிவுற விருக்கு மியல்பும்
பொன்னுலகி லயிரா வதத்தேறு வரிசையும்
பூமண்ட லாதிக் கழு
மத்தவெறி யினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளாவுமை
மாலுமொரு சுட்டு மறவே
வைக்கின்ற வைப்பாளன் மெளனதே சிக்கெனன்ன
வந்தஙின் னருள்வாழி கடன்
சுத்தபரி பூரண வகண்டமே யேகமே
சுருதிமுடி வான பொருளே
சொல்லரிய வயிரினிடை யங்கங்கு னின்றருள்
சுரங்துபொழி கருளை முகிலே

சித்தங்கிலை முத்திங்கிலை விளைகின்ற பூமியே
தேடரிய் சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ முயானங் தமே.

(கக)

சிற்சகோதயவிலாசம்.

கரி து மோடுகழு கலகை நாய்நரிகள்
சுற்று சோறிடு ருத்தியைக்
காலி ரண்டுநவ வாசல் பெற்றுவளர்
காமவேண்டன காலையை
மோக வாக்கமுறி யிட்ட பெட்டியை
மலமி குங்தொழுகு கேணியை
மொய்த்து வெங்கிருமி தத்து கும்பியை
மூடங்க லார்கிடை சரக்கினை
மாக விந்த்ரதனு மின்னை யொத்திலக
வேத மோதியகு லாலனர்
வளைய வெய்யதடி காரி ஞனயமன்
வந்த டிக்குமொரு மட்கலத்
தேக மானபொயை மெய்யெ னக்கருதி
யைய வையமிசை வாடவோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்ச கோதய விலாசமே.

(க)

குறிக ளோடுகுண மேது மின்றியன
லொழுக நின்றிடு மிரும்பனற்
கூட வின்றியது வாயி ருந்தபடி
கொடிய வாணவ வறைக்குளே
யறிவ தேதுமற வறிவி லாமைமய
மாயி ருக்குமெனை யருளினு
ல்ளவி லாததனு கரண மாதியை
யளித்த போதுனை யறிந்துநான்
பிறிவிலாதவண் நின்றி டாதபடி
பலநி றங்கவ்ரு முமலமாய்ப்
பெரிய மாயையி லழுந்தி நின்னது
ப்ரசாத நல்லருண் மறந்திடுஞ்
சிறிய னெனுழுனை வந்த இன்னுசக
மாயி ருப்பதினி யென்றுகான்

ஞ

சிற்சகோதயவிலாசம்.

தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்ச கோதய விலாசமே.

(2)

ஐந்து பூதமொரு கான னீளோன
வடங்க வந்தபெரு வானமே
யாதி யந்தநடி வேது மின்றியரு
ளாய்நிறைக் கிலகு சோதியே
தொந்த ரூபமுட னருப மாதிகுறி
குணமி றந்துவளர் வஸ்துவே
துரிய மேதுரிய வுயிரி னுக்குணர்வு
தோன்ற நின்றருள் சுபாவமே
யெந்த நானுநடி வாகி நின்றேளிரு
மாதியே கருணை நீதியே
யெந்தை யேயென விடைந்திடைந் தருகு
மெளிய னேன்கவிலை தீரவுஞ்
சிந்தை யானதை யறிந்து நீயுனருள்
செய்ய நானுமினி யுய்வானே
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்ச கோதய விலாசமே.

(ஏ)

ஐவ ரென்றுபுல வேடர் கொட்டம
தடங்க மர்க்கடவன் முட்டியா
யடவினின்றுமலை யருகி னின்றுசரு
காதி தின்றுபனி வெயிலினுன்
மெய்வ ருந்துதவ மில்லைநற் சரியை
கிரியை யோகமெனு மூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு பான நன்னெறி
விரும்ப வில்லையுல கத்திலே
பொய்மு டங்குதெரீழில் யாத தற்குநல
சாரதித்தொழி னடத்திடும்
புத்தி யூகமறி வற்ற மூகமிவை
பொருளென னக்கருது மருளன்யான்
றெய்வ நல்லருள் படைத்த வன்பரோடு
சேர வங்கருணை கூர்வையோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்ச கோதய விலாசமே.

(ஏ)

ஏக மானவரு வான நீயருளி
ஞல னேகவரு வாகியே

யெந்த நாள்கில கோடி சிர்ஷ்டி செய
விசையு நாள்வரைய நான்முத
லாக நாளது வரைக்கு முன்னடிமை
கூடவே சனன மானதோ
வனந்த முண்டில சனன மீதிதனு
ளறிய வேண்டுவன வறியலா
மோக மாதிதரு பாச மானதை
யறிந்து விட்டுனையு மெனையுமே
முழுது ணர்ந்துபர மான வின்பவெள
முழுக வேண்டுமிது வின்றியே
தேக மேஸ்முவி நானுமோ நழுவின்
பின்னை யுய்யும்வகை யுள்ளதோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்ச கோதய விலாசமே.

(ஞ)

நியம லக்ஷணமு மியம லக்ஷணமு
மாச னதிவித பேதமு
கெடி து ணர்ந்திதப் பத்ம பீடமிசை
நின்றி லங்குமச பானலத்
தியல றிந்துவளர் மூல குண்டவினை
யினிதி றைஞ்சியவ எருளின
வெல்லை யற்றுவளர் சோதி மூலவன
வெல்கண் மோனமனு முறையிலே
வயமி குந்துவரு மமிர்த மண்டல
மதிக்கு ளோமதியை வைத்துநான்
வாய்ம உத்தமிர்த வாரி யைப்பருகி
மன்னு மாரமிர்த வடிவமாய்ச்
செயமி குந்துவரு சித்த யோகஙிலை
பெற்று ஞானநெறி யடைவனே
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்ச கோதய விலாசமே.

(ஞ)

எறிதி ரைக்கடனி கர்த்த செல்வமிக
வல்ல வென்றெருருவர் பின்செலா
தில்லை யென்னுமுரை பேசி டாதுலகி
வெலவரு மாமெனா மதிக்கவே
ஏறியின் வைகிவளர் செல்வ மும்முதவி
நோய்க எற்றசுக வாந்க்கையாய்

ஞகு

சிற்சகோதயவிலாசம்.

நியம மாதிநிலை நின்று ஞானநெறி
நிஷ்டை கூடவுமெங் நானுமே
யறிவி னின்றுகுரு வாயு ணர்த்தியது
மன்றி மோனகுரு வாகியே
யகில மீதுவர வந்த சேராளை
யைய வையவினி யென்சொல்கேன்
சிறிய னேழைநம் தடிமை யென்றுனது
திருவ எத்தினி லிருந்ததோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்ச கோதய விலாசமே.

(ஏ)

எவ்வ யிர்த்திரஞ் மூலகி லென்னுயி
ரெனக்கு ஷந்தருகி நன்மையா
யிதமு ரைப்பவென தென்ற யாவையு
மெடுத்தெ றிந்துமதீ யானைபோற்
கவ்வை யற்றநடை பயில வுன்பரடி
கண்டதே வருளின் வடிவமாக்
கண்ட யாவையு மகண்ட மென்னவிரு
கைகுவித்து மலர் தூவியே
ப்ள்வ வெண்டி-ரை கொடித்த தண்டுரளம்
விழியு திர்ப்பமொழி குளறியே
பாடி யாடிய ஞடைந்து டைந்தெழமுது
பாவை யொத்தசைத வின்றியே
திவ்ய வன்புருவ மாகி யன்பரோடு
மின்ப வீட்டினி லிருப்பனே
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்ச கோதய விலாசமே.

(ஏ)

மத்தர் பேயரோடு பாலர் தன்மையது
மருவி யேதுரிய வடிவமாய்
மன்னு தேசமொடு கால மாதியை
மறந்து நின்னடிய ரடியிலே
பத்தி யாய்நெடிது நம்பு மென்னையொரு
மைய றந்தகில மாயையைப்
பாரு பாரென நடத்த வந்ததென.
பாரதத் தினுமி துள்ளதோ
சுத்த நித்தவியல் பாகு மோவனது
விசுவ மாயைநடு வாகவே

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்.

ஞ

சொல்ல வேண்டும்வகை நல்ல காதிகதை
 சொல்லு மாடியயினு ஸில்லையென்
 இத்த மிப்படி மயங்கு மோவருளை
 நம்பி ஞேர்கள்பெறு பேறிதோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்ச கோதய விலாசமே.

(க)

டன்மு கச்சமய நெறிப டைத்தவரு
 மியாங்க ளேகடவு ளென்றிடும்
 பாத கத்தவரும் வாத தர்க்கமிடு
 படிற ருந்தலை வணங்கிடத்
 தன்மு கத்திலுயிர வரவ ழூக்குமெம
 தரும னும்பகடு மேய்க்கியாய்த்
 தணியி ருப்பவட நீழ னுடுவளர்
 சனக ணதிமுனி வோர்கடஞ்
 சொன்ம யக்கமது தீர வங்கைகொடு
 மோன ஞானம துணர்த்தியே
 சுத்த நித்தவரு ளிபல்பதாகவள
 சோம சேகரகிர் பானுவாய்த்
 தென்மு கத்தின் முகமாயி ருந்தகொலு
 வெம்மு கத்தினும் வணங்குவேன்
 ரெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்ச கோதய விலாசமே.

(க)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்.

ஆகார புவனமின்பா கர்ர மாக
 வங்கனெ யொருமொழியா லகண்டா கார
 யோக்கனு பூதிபெற்ற வன்ப ராவிக
 குறுதுணயே யென்னளவு முகந்த நட்பே
 வாகாரும் படிக்கிசைகின் கிணிவா யென்ன
 மலர்த்தமல ரிடைவாசம் வயங்கு மாபோற்
 ரேகாது யுலகமெங்குங் கலந்து தானே
 திகழுநங்தார் னந்தமயத் தெய்வக் குன்றே.

(க)

இனந்தபத வுயிர்கடொறு முயிரா யென்று
 மானந்த நிலையாகி யளவைக் கெட்டாத்
 சனைத்தனிச்சின் மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல் காட்டாச்
 சதாத்தா யருட்கோயிற் றழைத்த தேவே

நுஅ

ஆகாரபுவனம் சிதங்பராகசியம்.

யினம்பிரிந்த மான்போனு னிடையா வண்ண
 மின்பழுறவன்பர்பக்க விருத்தி வைத்துக்
 கனந்தருமா கனமேதன் ஞருளிற் ருனே
 கனிபவித்த வானந்தக் கட்டிப் பேறே.

(2)

பேறனைத்து மனுவனவே யுதறித் தள்ளப்
 பேரின்ப ழாகவங்த பெருக்கே பேசா
 வீறனைத்து மின்நெறிக்கே யென்ன வென்னை
 மேவென்ற வரத்தேபாழ் வெய்ய மாயைக்
 கூறனைத்துங் கடந்தவெல்லைச் சேடமாகிக்
 குறைவறங்கின் றினுங்கிறவே குலவா நின்ற
 வாறனைத்தும் புகுங்கடல்போற் சமயகோடி
 யத்தனையுங் தொடர்ந்துபுகு மாதி நட்பே.

(ங)

ஆதியங்த மெனுமெழு வாயீறற் ரேங்கி
 யருமறையின் னமீங்கானு தரற்ற நானு
 பேதமதங் கனுமலைய மலைபோல் வாதப்
 பெற்றி யரும்வாய் வாதப்பேய ராகச்
 சாதகமோ னத்திலென்ன வடவா னீழற்
 றன்னைருட்சங் திரமெளவி தடக்கைக் கேற்க
 வேதகசின் மடத்திரமா யெம்ம ஞோர்க்கும்
 வெளியாக வந்தவொன்றே விமலவாழ்வே.

(ச)

விமலமுதற் குணமாகி நூற்றெட்டாதி
 வேதமெடுத் தெடுத்துநாத்த விருத்திக் கேற்க
 வமையுமிலக் கணவடிவா யதுவும் போதா
 தப்பாலுக் கப்பாலா யருட்கண் னைகிச்
 சமமுமுடன் கலப்புமலிழ் தலுமியாங் காண்த
 தண்ணைருடங் தெமைக்காக்குஞ் சாக்ஷிப் பேறே
 யிமையளவு முபகார மல்லால் வேரேன்
 றியக்காநிர்க் குணக்கடலா யிருந்த வொன்றே.

(ஞ)

ஓன்றுகிப் பலவாகிப் பலவாக் கண்ட
 வொளியாகி வெளியாகி யுருவு மாகி
 நன்றுகித் தீதாகி மற்று மாகி
 நாச்முட னுற்பத்தி நண்டு தாகி
 யின்றுகி நாளையுமாய் மேலு மான
 வெந்தையே யெம்மானே யென்றென் றேங்கிக்
 கண்றுகிக் கதறினர்க்குச் சேதா வாகிக்
 கடி.தினில்வங் தருள்கூருங் கருணை விண்ணே.

(க)

அருள்பழுத்த படிச்சலையே கரும்பே தேனே
யாரமிர்தே யென்கண்ணே யரிய வான
பொருளனைத்துங் தரும்பொருளே கருணை நீங்காப்
பூரணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்தாய் மேவிக்
காலமுந்தே சமும்வகுத்துக் கருவி யாதி
விரிவினையுங் கூட்டியிர்த் திரளை யாட்டும்
• விழுப்பொருளே யான்சொலும்வின் ணப்பங் கேளே. . (ஏ)

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர் நார் தாதி
விளங்குசப்த ரிஷிகள்கன வீனை வல்லோ
கொண்ணரியு சித்தர்மனு வாதி வேந்த
ரிருத்காதி மறைமுனிவ கொல்லா மிந்தக்
கண்ணகன்ஞா லம்மதிச்சத் தானே யுள்ளங்
கையினெல்லிக் கனிபோலக் காட்சியாகத்
திண்ணியநல் லறிவாலிச் சமயத் தன்றே
செப்பரிய சித்திமுத்தி சேர்ந்தா ரென்றும். . (ஐ)

செப்பரிய சமயநெறியெல்லாங் தன்றன்
றெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கையான
வப்பரிசா ஸருமஃதே பிடித்தா விப்பா
லடுத்ததங்நால் கரும்விரித்தே யனுமா ஞதி
வொப்பவிரித் துகைப்பரிங்கன் பொய்மெய் யென்ன
வொன்றிலெயான் றனப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கு
மிப்பரிசாஞ் சமயமுமா யல்ல வாகி
யாதுசம யமும்வனங்கு மியல்ப தாகி. (கூ)

இயல்பென்றுந் திரியாம வியம மாதி
யென்குணமுங் காட்டியன்பா வின்ப மாகிப்
பயனருளப் பொருள்கள்பரி வார மாகிப்
பண்புறவஞ் செளபான பக்ஷங் காட்டி
மியலறுமங் திரஞ்சிகைக்கை சோதி டாதி
மற்றங்க நூல்வணங்க மெளன மோவி
யயர்வறுச்சென் னியில்வைத்து ராசாங் கத்தி
லமர்ந்ததுண்வ திகசைவ மழகி தங்தோ. (ஏ)

அங்தோவீ ததிசயமிச் சமயம் போவின்
றறிஞ்சொல்லா நடுவறிய வணிமா வாதி
வுந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம்
கைத்திருந்த மாதவர்க்கு மற்று மற்று

மின்த்ராதி போகநலம் பெற்ற பேர்க்கு
மிதுவன்றித் தாயகம்வே றில்லை யில்லை
சந்தான கற்பகம்போ ஸருளைக் காட்டத்
தக்கநெறி யிந்நெறியே தான்சன் மார்க்கம். (கக)

சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறு
சமயசங்கே தப்பொருளுங் தானேன் ரூகப்
பன்மார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட தில்லை
‘பகர்வரிய தில்லைமன்றுட் பார்த்த போதங்
கென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம் வெளியே யென்ன
வேச்சமயத் தவர்களும்வங் திறைஞ்சா நிற்பர்
கன்மார்க்க நெஞ்சமுள வெனக்குங் தானே
கண்டவுட ஞனந்தங் காண்ட லாகும். (கங)

காண்டல்பெறப் புறத்தினுள்ள படியே யுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்துல் சொலும்பதியாங் கடவு ளேங்
நிண்டநெடு மையுமகலக் குறுக்குங் காட்டா
நிறைபரிபூ உணவறிவாய் நித்த மாகி
வேண்டுவிருப் பொடுவெறுப்புச் சமீபங் தூஷம்
விலகலனு குதன்முதலாம் விவகா ரங்கள்
பூண்டவள வைகண்மனவாக் காட்டி யெல்லாக்
‘பொருந்தாம லகம்புறமும் புணர்க்கை யாகி. (கங)

ஆகியசற் காரியலு கத்துக் கேற்ற
வமலமாய் நடவாகி யனந்த சத்தி
யோகமுறு மானந்த மயம தாகி
யுயிர்க்குயிரா யெங்நானு மோங்கா நிற்ப
மோகவிருண் மாயைவினை யுயிர்கட் கெல்லா
மொய்த்ததென்கொ லுபகார முயற்சி யாகப்
பாகமிக வருளவொரு சத்தி வந்து

பதிந்ததென்கொனுனைனுமப் பான்மை யென் கொல். (கச)

நானென்னு மோரகந்தை யெவர்க்கும் வந்து
நலிந்தவுடன் சகமாயை நானு வாகித்
தான்வந்து தொடருமித்தால் வளருங் துன்பச்
சாகரத்தின் பெருமையுவர் சாற்ற வல்லா
ஞனென்று முடலென்றுங் கரண மென்று
மூள்ளென்றும் புறமென்று மொழியா நின்ற
வானென்றுங் காலென்றுங் தீநீ ரென்று
மன்னெண்று மௌயென்றும் வனம தென்றும். (கரு)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்.

சாக

மலையையாங்காட்சிகண் காணுமை யாதி
மறப்பென்று நினப்பேன்று மாயா வரரி
யலையையாயடிக்குமின்ப துன்ப மென்று
மதைவிளைக்கும் விளைகளென்று மதனைத் தீர்க்கத்
லைபலவாஞ் சமயமென்றுங் தெய்வ மென்றுஞ்
சாதகரென் ரும்மதற்குச் சாட்சி யாகக்
கலைபலவா நெறியென்றுங் தார்க்க மென்றுங்
கடலுறுநுண் மணலெண்ணிக் காணும் போதும். (கக)

காணரிய வல்லலெல்லாந் தானே கட்டுக்
கட்டாக விளையுமதைக் கட்டோ டேதான்.
வீணினிற்காப் பூரமலை படுதீப் பட்ட
விந்தையெனக் காணவொரு விவேகங் காட்ட
ஆணுறக்க மின்பதுன்பம் பேரூ ராதி
யொவ்விடவு மெனப்போல வருவங் காட்டிக்
கோணறவோர் மான்காட்டி மானை யீர்க்குங்
கொள்கையென ஒருங்மெளன குருவாய் வந்து. (கஞ்)

வந்தெனுடல் பொருள்ளவி மூன்றுங் தன்கை
வசமெனவே யத்துவா மார்க்க நோக்கி
யெந்துபுல இனம்பூதங் கரண மாதி
யடுத்தகுண மத்தனையு மல்லை யல்லை
யிந்தவுட வறிவறியா மையுநீ யல்லை
யாதொன்று பற்றினத னியல்பாய் நின்று
பந்தமறும் பளிங்களைய சித்து நீயுன்
பக்குவங்கண் டறிவிக்கும் பான்மை யேம்யாம். (கஅ)

அறிவாகி யனந்த மயமா யென்று
மழியாத நிலையாகி யாதின் பாலும்
பிறியாமற் றண்ணருளே கோயி லான
பெரியபரம் பதியதனைப் பெறவே வேண்டி
னெறியாகக் கூறுவன்கே ளெந்த நாஞ்
நிர்க்குண சிற்குளம்வாய்த்து நீடு வாழ்க
செறிவான வறியாமை யெல்லா நீங்க
சிற்சகம்பெற் றிடுக பந்தங் தீர்கவென்றே. (கக)

பந்தமறு மெய்ஞ்ஞான மான மோனப்
பஸ்பொன்றை யருளியக்தப் பண்புக் கேதான்
சித்தையில்லை நானென்னும் பான்மை யில்லை
தேசமில்லை காலமில்லை திக்கு மில்லை

தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை

சொல்லுமில்லை யிராப்பகலாங் தோற்ற மில்லை
யந்தமில்லை யாதியில்லை நடுவு மில்லை

யகமுமில்லை புறமுமில்லை யீணத்து மில்லை.

(20)

இல்லையில்லை யென்னினேன்று மில்லா தல்ல
வியல்பாகி யென்றமுள்ள வியற்கை யாகிச்
சொல்லாய தன்மையதா யான்று னென்னத்

தோன்றுதெல் லாம்விழுங்குஞ் சொருப மாகி
யல்லையுண்ட பகல்போல வவித்தை யெல்லா

மடையவுண்டு தடையறவுன் னறிவைத் தானே
வெல்லவுன்டிங் குன்னையுந்தா னகக் கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமை விளக்குஞ் தானே.

(21)

தானுன தன்மைய யல்லா ஸொன்றைத்

தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட்ட டாங்கே
போனுலுங் கர்ப்பூர தீபம் போலப்.

போயொளிப்ப தல்லாது புலம்வே றின்று
ஞானுகா ரத்தினேடு ஞேய மற்ற

ஞாதுருவ நழுவாம னழுவி னிற்கு
மானுலு மிதன்பெருமை யெவர்க்கார் சொல்வா
ரதுவர்னு லதுவாவ ரதுவே சொல்லும்.

(22)

அதுவென்று லெதுவெனவொன் றுக்குஞ் சங்கை

யாதவினை லதுவெனலு மறவே விட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனக னதி

மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தா ரென்றும்
பதியிந்த னிலையெனவு மென்னை யாண்டு

பதிக்குங்கு விகற்பத்தாற் பரமா னந்த
கதிகண்டு கொள்ளவுங்கின் னருள்கூ ரிந்தக்
கதிஷன்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம் பாரேன்.

(23)

பாராதி விண்ணைனத்து நீயாச் சிந்தை

பரியமட லாவெழுதிப் பார்த்துப் பார்த்து
வாராயோ வென்ப்ரானை நாதா வென்பேன்

வளைத்துவளைத் தெளைநீயா வைத்துக் கொள்கு
பூராய மாமேலோன் றறியா வண்ணம்

புண்ணுளர் போனெஞ்சம் புலம்பி யுள்ளே
நீராள மாயுருகிக் கண்ணீர் சோர

நட்டுவிர்த்து செப்ம்ருக்தோர் னிலையாய் னிற்பேன்.

(24)

ஆயுமறி வாகியுன்னைப் பிரியா வண்ண
மனைக்குசுகழ் பெற்றவன்ப ணாயோ வென்னத்
தீயகொலைச் சமயத்துஞ் செல்லச் சிந்தை

தெளிக்கிட்டுவஞ் சமாதானஞ் செய்வேன் வாழ்வான்
காயிலைபுன் சருகாதி யருந்தக் கானங்

கடன்மலையெங் கேயெனவுங் கவலை யாவேன்,
லாயில்கும்பம் போற்கிடந்து புரள்வேன் வானின்
மதிகதிஷை முன்னிலையா வைத்து நேரே.

(2-ஏ)

நேரேதா னிரவுபகல் கோடா வண்ண

நித்தம் வர வங்களையிங் நிலைக்கே வைத்தா
நாரேயங் கவர்பெருமை யென்னே யென்பே

நடிக்கின்ற காற்றேநீ யாரா லேதான்
பேராதே சுழல்கின்றூ யென்பேன் வக்து

பெய்கின்ற முகில்காளைம் பெருமா ஒம்போற்
ரூராள மாக்கருளை பொழியச் செய்யுஞ்

சாதகமென் னேகருதிச் சாற்று மென்பேன்..

(2-ஏ)

கருதரிய விண்ணேநீ யெங்கு மாகிக்

கலந்தனையே யுன்முடிவின் காட்சி யாக
வருபொருளைப் படியிருக்குஞ் சொல்லா யென்பேன்

மண்ணேயுன் முடிவிலெது வயங்கு மாக்கே
துரியவறி வடைச்சேட ணீற்றி னுண்மை

சொல்லானே சொல்லென்பேன் சுருதி யேந்
பொருவாயைப்போ வைனவருக்கு முன்மை யாழுன்
னுளையன்றே வன்முடிவை யுரை யென்பேன்.

(2-ஏ)

ஒளாயிற்து பெருமைபெற்றுத் திளைக்கை நீட்டி

பொலிக்கின்ற கடலேயிவ் வுலகஞ் சூழக்
களையுமின்றி யுன்னைவைத்தா ரியாரோ யென்பேன்

கானகத்திற் பைங்கிளிகாள் கமல மேவும்
ஓசிறைவன் டினங்காளோ திமங்கா தே

மார்க்கமன்றே நீங்களிது வாயிலேயும்
பெரியாரி பூரணமாம் பொருளைக் கண்டு

பேசியதுண் டோவொருகாற் பேசு மென்பேன்.

(2-ஏ)

ஒருவனவன் யானைகெடக் குடத்துட் செங்கை

யோட்டுதல்போ னுன்பேதை யுப்போ டப்பை
மருவுவிட்டுக் கர்ப்பூர மதனிற் றீபம்

உயங்கவிட்டு மைக்கியமுன்னி வருக்கி நிற்பே

காசு

ஆகாரபுவனம் சிதம்பராகசியம்.

ஏர்நூடைய பரமென்றே வன்று தானே

யானுள்ளென் மூம்மெனக்கே யாண வாதி
பெருகுவினைக் கட்டென்று மென்னுற் கட்டிப்
பேசியதன் ரேயருணுல் பேசிற் றன்றே.

(உக)

அன்றமுத வின்றைவூஸ் சனன கோழி

யடைந்தடைந்திங் கியாதைனயா லழிந்த தல்லா
வின்றைவா முத்தியின்றே யெடுத்த தேக

மெப்போதோ தெரியாதே யிப்போ தேதான்
றுன்றமனக் கவலைகெடப் புலைநா யேஜின்த

தொழும்புகொளச் சோழித் துாயே துது
சென்றிடவே பொருளைவத்த நாவ லோய்நஞ்
சிவனப்பா வென்றவருட் செல்வத் தேவே.

(ஏ.ஒ)

தேவர்தொழும் வாதவுர்த் தேவே யென்பேன்

றிருமுலத் தேவேயிச் சகத்தோர் முத்திக்
காவலுறச் சிவவென்வாக் குடனே வந்த

வரசேகம் மாவிருந்துன் ஏருளைச் சாரப்
பூவுலகில் வளர்குளை கிரியே மற்றைப்

புண்ணியர்கா லோவென்பேன் புலையொன் றில்லா
வோவியம்பூ லசைவறவுங் தானே நிற்பே

நேதரிய துயர்கெடவே யுகைக்கு முன்னே.

(ஏ.க)

ஒதரிய சுகர்போல வேனே னென்ன

வீவாருவரிலை யோவெனவு முலைப்பேன் றுனே
பேதமபே தங்கெடவு மொருபே சாமை

பிறவாதோ வாலடியிற் பெரிய மோன
நாதலெரு தரமுலகம் பார்த்த விச்சை

நண்ணையே வென்றென்றே நானு வாகிக்
காதன்மிகு மனியிழையா ரொவா டுற்றேன்

கருத்தறிந்து புரப்பதுன் மேற் கடன்முக் காலும்.

(ஏ.ஒ)

காலமொடு தேசவர்த்த மான மாதி

கலந்துஞின்ற சிலைவாழி கருணை வாழி
மாலறவுஞ் சைவமுதன் மதங்க ளாகி

மதாதீத மானவருண் மரபு வாழி
சாலமிகு மெளியேனிவ் வழக்குப் பேசத்

தயவுவைத்து வளர்த்தவருட் டன்மைவாழி
யாலடியிற் பரமகுரு வாழி வாழி

யகண்டிதா காரவரு ளடியார் வாழி.

(ஏ.ஒ)

தென்முகம்.

தென்முகம் விவிற்றும்பைக்தாட் செய்யபங் கயத்தின்மேவ
நான்முகத் தேவேநின்னு ஞட்டிய வகிலமாயை
நான்முயற் கொம்பேபென்கோ கானலம் புனலேயென்கோ
நான்முக முளரியென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல்வேன்டும். (க)

வேண்டுவ படைத்தாய்நுந்தை விதிப்படி புரந்தானத்தைக்
நான்டக வழித்தான்முக்கட் கடவுடா னினையவாற்று
நான்டுவ னெவனேவென்ன வற்றிகிலா தகிலங்கே
யின்டிய வல்லறீர வெம்மனேர்க் கியம்புகண்டாய். (ங)

காஷ்டன் வல்லவென்றே கழித்திடி மிறுதிக்கண்ணே
கொண்டது பரமானந்தக் கோதிலா முத்தியத்தாற்
பண்டையிற் படைப்புங்காப்பும் பறந்தன மாயையோடே
வேண்டலை விழிகைகாலில் விளங்கிட நின்றுன்யாவன். (ங)

விளங்கவென் ணீறுபூசி விரிசடைக் கங்கைதாங்கித்
ஒளக்குடன் இதற்கண்டோன்றச் சுழல்வளி நெலுமுச்சாகக்
களங்கமி இருவந்தானே ககனமாய்ப் பொலியப்புமி
வளர்த்ததா ஜென்னவுள்ள மன்றென மறைபூன்றின்றி. (ங)

மண்முக் கொலிப்பத்தானே வரதமோ டபயக்கைகள்
முறைமையி னேங்கநாத முரசெனக் கறங்கவெங்குங்
குறைவிலா வணநிறைந்து கோதிலா நடனஞ்செய்வா
னிறையவ னெனலாமியார்க்கு மிதயசம் மதமீதல்லால். (ங)

அல்லாங் தொழில்படைத்தே யடிக்கடி யுருவெடுத்தே
மல்லன்மா ஞாலங்காக்க வருபவர் கடவு ஜென்னிற்
ஒரேல்லையாம் பிறவிவேலை தொலைந்திடா திருணீங்காது
கல்வது மாயைதானு நானென வக்குநிற்கும். (ங)

நானென கிற்குருான் ஞானமன் றந்தஞான
மோனமா யிருக்கவொட்டா மோனமின் றுகவேதான்
நேவென றுசிக்குமன்பாற் சிந்தைநைந் துருகும்வன்னைம்
ஏானென் கிறைந்தானந்த மாகடல் வளைவதின்றே. (ங)

இன்றென விருப்போமென்னி னென்றுஞ்கு னியமாமுத்தி
உன்றேடி திதுமன்றி நாமுன்னே பெறுமவித்தை
கின்றது பெத்தக்தானே நிரந்தர முத்தியென்னி
ஏந்றேரு வணாகான்கேட்க வணர்வில்லை குருவுமில்லை. (ங)

இல்லையென் றிடினிப்புமி யிருந்தவா றிருப்போமென்னி
னல்லவன் சாருவாக ஞன்சொலு கெற்குவீணிற்
கூல்லையே ஞகமாதி தொடுப்பதேன் மயக்கமேதிங்
கொல்லைவங் திருமினன்ன வறவசெய் திடிவனங்தோ. (க)

அந்தனர் நாஸ்வர்கான் வருட்குரு வாகிவந்த
வெந்தையே யெல்லாந்தானென் றியம்பின னெமைப்படைத்த
தந்தைநீ யெம்மைக்காக்குந் தலைவனே நுந்தையின்றே
பந்தமில் சித்திமுத்தி படைக்கானின் னருள்பாவிப்பாய். (க)

பன்மாலை:

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந் துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக்கன்னீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நானுஞ்துதித்துநிற்பே
னென்மாலையுறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையம்பிரானே. (க)

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதவில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனெனையானு
மொருவாவுன்னடிமானெருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கானான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழுக்கோரெட்டதான
மதத்தொடும்வங்ததிர்த்தநவவடிவமன்றே. (க)

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சத்த
வான்பொருளேயெனியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வங்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிவின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகன்டவாழுவே. (க)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்க்கேள்றேர்க்க
வாறோனப்பாலோரிவழிபாராமற்
ஏழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயங்
தடையுற்றுன்மேற்கதியுந்தடையதாமே
ஷஷ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்குத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவணர்த்தாயின்னம்
பாழுவதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
• படைத்தளித்துத்தடைக்கவல்லபரிசினுனே. (ஈ)

நானீங்கெனுமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினைத்திவினையெனவேநடவேநாட்டி
ஷுஞ்சுமுடந்சமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரொனவுமென்னையொன்றாவுள்ளேன்வைத்தா
யானமையாயகிலங்கிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானுகியறிவானந்தத்
தேனுகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
செழும்பாகாய்க்கற்கன்டாய்த்திகழுத்தவொன்றே. (ஙு)
ஓன்றியொன்றினின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளலைநியுன்பாலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும்வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமின்தநீலனுக்கே
யென்றுமென்றுமின்றெறியோர்குணமுமில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிளையேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனுடைழுதின்றூற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. (கு)

உற்றுனைங்கில்லாற்பற்றுவேரூன்
றுன்னேன்பன்னுருவகத்தோடியாடிக்
கற்றுதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்டதுமமையுங்கானுதீ
நற்றுனையேயருட்டாயேயின்பமான
நாதங்தபரம்பொருளேநாரனுதி
சுற்றுழுமாய்கல்லன்பார்தமைச்சேயாகத்
தோழும்புகொள்ளுங்களுகனமேசோதுக்குன்றே. (எ)
ஏன்றுதழுவருவாயருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசம்யக்குத்துமாடி
கின்றூயோயையெனுந்தினாயைநீக்கி
நினையார்நியவல்லார்நினைப்போர்நாஞ்ச

சுஅ

நினைவொன்று.

மன்றுகவின்பக்கட்டாடவல்ல

மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தோல்வர்க்க
கன்றுவின்கீழிருந்துமோனஞான

மமைத்தசின்முத்திகாக்கடலேயமராஒறே.

(ஆ)

தூகாயில்லாக்கடல்போலச்சலனக்தீர்ந்து

தெளிந்துருக்கும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாங்
ககாயவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநி

கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிக்காள்
வகாயிலேவரக்கானேனென்றுற்கட்டி

வார்த்தைசொன்றுற்சகம்வருமோவஞ்சனேனை
யிதாயிலேயிருத்தினிருவிகற்பமான

வின்பஙிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்தநாளோ.

(கூ)

ஏந்தநானுனக்கடிமையானநாளோ

வெந்தநாளோகதிவருநாளெனியனேன்றன்
சிந்தைகாளதுவகாக்குமயங்கிற்றல்லாற்

தெளிந்ததுண்டோமெனியாய்த்தெளியவோர்சொற்
றந்தநான்முதவின்பக்கால்சற்றல்லாற்

றடையறவான்தவெள்ளக்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லீமெத்தவலைந்தேனுண்டை
மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே.

(க௦)

நினைவான்று

ஞானிகளிடம்.

நினைவொன்று நினையாமனிற்கினக மென்பார்

நிற்குமிடமேயருளா நிஷ்டையரு ளாட்டுங்
தனையென்று மறந்திருப்ப வருள்வடிவா நதுமேற்

றட்டியெழுக் திருக்குமின்பங் தன்மயமே யதுவாம்
பினையொன்று மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம்

பெற்றுளோ பிறவாமை பெற்றுர் மற்றுந்தான்
மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த

வர்தனையா மாசையொழி மன்னென்றுசொற் கொண்டே. (க)

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்த

வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்குமென மொழிந்து
குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்

கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதோக்குங் கண்டாம்

கருமொழியிங் குனக்கில்லை மொழிக்குமொழி ருசிக்கக்
கரும்பனைய சொற்கெடுனைக் காட்டவுங்கண் டனைமேற்
ருமொழியிங் குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டு நீங்காத்
தற்பரமாயானந்தப் பொற்பொதுவாய் நில்லே. (எ)

நில்லாத வாக்கைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்
நேயவருண் மெய்யன்றோ ஸிலயமதா நிற்கக்
கல்லாதே யென்படித்தாய் கற்றதெல்லா மூடங்
கற்றதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையு மன்று
சொல்லாலே பயனில்லை சொன்முடிவைத் தானே
தொடர்ந்துபிடி மர்க்கடம்போற் ரூட்டதுபற் றுநில்
லெல்லாரு முறிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண் டடிநீ
யிராப்பகவில் லாவிடமே யெமக்கிடமென் றறிந்தே. (ஏ)

இடம்பொரு ளேவலைக்குறித்து மடம்புகுநா யெனவே
யெங்கேஙீ யகப்பட்டா யிங்கேஙீ வாடா
மடம்பெறுபாஞ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசை
மன்னிடமே யிடமந்த மாஙிலத்தே பொருஞ்சுந்
திடம்பெறவே நிற்கின்னெல்லா வலகமும்வங் தேவல்
செய்யுமிந்த நிலைநின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர்
கடம்பெறுமா மதயானை யென்னவுடி பாசக்
கட்டான நிகளபந்தக் கட்டவிழப் பாரே. (ஏ)

பாராதி யண்டமெலாம் படர்கானற் சலம்போற்
பார்த்தனையே முடிவினின்று பாரொதுதா னின்ற
தாராலு மறியாத சத்தன்றோ வதுவா
யங்கிருநீ யெங்கிருந்து மதுவாவை கண்டாய்
ஞாய மாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப்
புலம்பாதே சஞ்சலமாப் புத்தியை நாட்டாதே
யோராதே யொன்றையுநீ மூன்னிலைவை யாதே
யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே. (ஏ)

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றொன்றைத் தொடர்ந்திட
ளங்கருத வேண்டாஙிஷ் களங்கமதி யாகிக்
கள்ளங்நத் துறங்விட்டெல் லாந்துறந்த துறவோர்
கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குல்பக வற்ற
கூள்ளவெளிக் கடன்மூழ்கி யின்பமயப் பொருளாய்
விரவியெடுத் தெடுத்தெடுத்து வீள்ளவும்வா யின்றிக்
கூள்ளைகொட்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக்
கும்பிட்டுச் சுகம்பொயெனத் தம்பட்ட மாடியே. (ஏ)

அடிமுடிய நகிழுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டா

லத்துவித வான்த சித்தமுன்டா எமது

குடிமுழுதும் பிழைக்குமொரு சூறையுமில்லை யெடுத்த

கோலமெல்லா நன்றாகுங் சூறைவாநிறை வறவே

விடியுமுத யம்போல வருளுதயம் பெற்ற

வித்தகரோ உங்கூடி விளையாட லாகும்

படிமுழுதும் விண்முழுதுங் தந்தாலுங் களியாப்

பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குணம் வருமே. (ஏ)

வரும்போமென் பனவுமின்றி யென்றுமொரு படித்தாய்

வானுதி தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா

மிரும்போகல் லோமரமோ வென்னுகெஞ்சைக் கனல் மே

விட்டமெழு காவருக்கு மின்பவெள்ள மாகிக்

கரும்போ கண்டோசினிச் சருக்காயோ தேனே

கனியமிர்தோ வீரன்ருசிக்குங் கருத்தவிழுக்தோ ருஜர்வா
ரரும்போஙன் மணங்காட்டுங் காமரசங் கன்னி

யறிவாளோ வபக்குவர்க்கோ வங்கலந்தான் விளங்கும். (ஏ)

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுதலு மாகாத்

தன்மையினுற் டடைத்தளிக்குங் தலைமையது வான
கோஞக வொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங்

கூட்டியதுஞ் சகமுடிவிற் குலவறுமெய்ஞ் ஞான
வானுத வம்முதலே நிற்குங்கிலை நம்மான்

மதிப்பரிதா மெனமோனம் வைத்ததுமுன் மனமே
யானுலு மனஞ்சடமென் றமுங்காதே யுண்மை

யறிவித்த விடங்குருவா மருளிலதொன் றிலையே. (கூ)

பொன்னீமாதா.

பொன்னீ மாதாப் பூமியை நாடிடே

னென்னீ நாடிய வென்னுயிர் நாதனே

யுன்னீ நாடுவ னுன்னருட் கேவெளி

தஸ்னீ நாடுவன் றன்னாங் தனியனே. (க)

துன்ன தென்றுரை சாற்று வனவெலா

நின்ன தென்றை நின்னிடத்தே தங்கேத

னின்ன மென்னீ யிடருறக் கூட்டினுற்

பின்னீ யுய்கிலென் பேதைய னுவியே. (க)

ஆவியே யுனை யானறிவாய் நின்று
சேவியேன் களச் சிந்தைதிறை கொடேன்
பாவியே ஞுள பான்மையைக் கண்டுநீ
கூவியா ளெனை யாட்கொண்ட கோலமே.

(ஏ)

கோல மின்றிக் குணமின்றி நின்னருட்
செலமின்றிச் சிறியன் பிழைப்ப ஞே
வாலமுண்டு மீர்த்தரு வாய் வந்த
கால மெந்தை கதினிலை காண்பதே.

(ஏ)

காணுங் கண்ணிற் கலந்தகண் ணேயுனைச்
சேணுந் பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
வாணும் பெண்ணு மதுவெனும் பான்மையும்
பூணுங் கோலம் பொருந்தியு ணிற்கவே.

(ஏ)

நிற்கு நன்னிலை நிற்கப்பெற் றூரருள்
வர்க்க மன்றி மனிதரன்றே யையா
தூர்க்குணக் கடற் சோங்கன்ன பாவியேற்
கெற்கு ணங்கண் டெனபெயர் சொல்வதே.

(ஏ)

சொல்லை யுன்னித் துடித்தை லாலரு
ளௌல்லை யுன்னி யெனையங்கு வைத்திலேன்
வல்லை நீயென்னை வாவென் றிடாவிடற்
கல்லை யாமிக் கருமி நடக்கையே.

(ஏ)

கையு மெய்யுங் கருத்துக் கிசையவே
யைய தந்ததற் கைய மினியுன்டோ
பொய்யனேன் சிந்தைப் பொய்கெடப் பூரண
மெய்ய தாமின்ப மென்று விளைவதே.

(ஏ)

என்று முன்னை யிதய வெளிக்குளே
தன்ற வைத்தன ணேயருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கென்னை கோமையா
நன்று தீதற் வைத்த நடுவதே.

(ஏ)

வைத்த தேகம் வருந்த வருந்திடும்
பித்த ஞனருள் பெற்றுந் திடமிலேன்
சித்த மோன சிவசின்ம யானந்தம்
வைத்த வைய வருட்செம்பொற் சோதியே.

(ஏ)

செம்பொன் மேனிச் செழுஞ்சூட் கோழுஞ்
வம்பனே னுனை வாழ்த்து மதியின்றி
யிம்பர் வாழ்வினுக் கிச்சைவைத் தேன்மன
நம்பி வாவெனி னுனென்கொல் செய்வதே.

(கக)

செய்யுஞ் செய்க்கூடிஞ் சிங்கிக்குஞ் சிங்கையு
மைய நின்னதென் றென்னு மறிவின்றி
வெய்ய காம வெகுளி மயக்கமாம்
பொய்யிலே சுழன் றேனென்ன புன்மையே.

(க2)

புன்புலா ஏரம் பென்புடைப் பொய்யுட
லன்பர் யார்க்கு மருவருப் பல்லவோ
வென்பொலா மணி யேயிறை யேயித்தாற்
ஆன்ப மன்றிச் சுதமொன்று மில்லையே.

(கஞ)

இல்லை யுண்டென் றெவர்பக்க மாயினுஞ்
சொல்லவோ வறியாத தொழும்பன் யான்
செல்ல வேரெருரு திக்கறி யேனெலாம்
வல்ல நீயெனை வாழ்விக்க வேண்டுமே.

(கஷ)

வேண்டுஞ் சீரருன் மெய்யின்பர்க் கேயன்பு
புண்ட நானென் புலமறி யாததோ
வாண்டை நீயுன் னடியவ னுனென்று
தூண்டவே னன்றித் தொண்டனென் சொல்வதே.

(கஞு)

ஊனக்குளே யுயி கொன்ன விருந்தநீ
மனக்கிலே சத்தை மாற்றல் வழக்கன்றே
கனத்த சீரருட் காட்சிய லாதொன்றை
நினைக்கவோ வறி யாதென்ற னெஞ்சமே.

(ககு)

நெஞ் சுகந்துனை நேசித்த மார்க்கண்டர்க்
கஞ்ச லென்ற வருளறிக் தேயையா.
தஞ்ச மென்றுன் சரண்டைக்கே னெங்குஞ்
ஞெஞ் செவேங்ற சிற்சக வாரியே.

(கஞ)

வாரி யேழு மலையும் பிறவுந்தான்
சீரிதான நின் சின்மயத் தேயென்றோ
லாரிலே யுள தாவித் திரள்ளத
யோரிலே னெனை யாண்ட வொருவனே.

(கஞ)

ஓருவனென்னுளத்துள்குங்குறிப்பறிந்த
தருள்வரோவெனயானுடையன்னேல
மருளனேன்பட்டவாதைவிரிக்கிளே
பேருகுகார்ணினிப்பேசவிதியின்றே.

(கக)

இன்றுனக்கன்பிழைத்திலஞ்செனன்றே
யன்றுதொட்டெடுனையாளர்சேயென்று
வின்றரற்றியநிலைனக்கீவிட்டான்
மன்றமெப்படிசின்னருள்வாழ்த்துமே.

(20)

வரிழுத்துங்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுமுய்வனே
சுழுத்துங்றதொழும்பாயானந்தத்
தாழுத்துமுக்கனருட்செம்பொற்சோதியே.

(21)

சோதியேசடோசகமேதுனை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையான்டைந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானையே.

(22)

வானைப்போலவளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞு
ஞானத்தெய்வத்தைாடுவனுனை
மீனப்பாழ்கெடவென்றுமிருப்பனே.

(23)

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவாழக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பச்செய்யெனதனையொப்பாமனே.

(24)

அன்னையப்பனென்னவித்துனையெனுங்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்பவெளிக்குளே
உன்னவைத்தசுடானத்தக்கதே.

(25)

தக்காகேள்வியிற்சார்ந்தகற்பூமியின்
மிக்கதாகவினாங்குமுதலொன்றே
யெக்கறுங்தொழுயாவையும்புத்துக்காய்த்
தொக்கத்தின்றுமொன்றுயங்கிறைவானதே.

(26)

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றுதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடியே
தீனனெனின்பங்தேக்கித்திலோப்பனே.

(உள)

தேக்கியின்பங்திலோக்கத்திலோக்கவே
யாக்கமாயெனக்கானந்தமாகியே
போக்கினேடுவரவற்றபூரணங்
தாக்கினின்றவாதன்மயமாமதே.

(உற)

அதுவென்றுன்னாமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேஷழுயேன்
மதியுணின்றின்பலாரிவழங்குமே.

(உக)

வாரிக்கொண்டெளைவாய்மடுத்தின்பமாய்ப்
பாரிற்கண்டவையாவும்பருகினை
யோரிற்கண்டிடுமூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே.

(ஏ.ஏ)

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதுனிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகவிடமெங்கனே.

(ஏக)

ஏங்கனேயுய்யானெனதென்பதற்
றங்கனேயுன்னருள்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழுப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதலெந்தையே.

(ஏ.ஏ.)

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றேழுழில்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமந்திரம்
மன்னெண்டந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யன்னலேநின்னருள்வடிவாகுமே.

(ஏ.ஏ.)

வடிவலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பாலே
நெடியவானெனவெங்குநிறைந்தோளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே.

(ஏ.ஏ.)

அத்தனேயகண்டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயெனவுன்னீத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெறுமாமலமாயவான்
கத்தனேக்ஸ்வியாததுகற்கவே.

(ஞ. ஞ)

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநான்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிற்றல்ஷேண்டுநிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே.

(ஞ. சு)

டெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சீரன்பர்க்கன்னீயொப்பாகவே
வருமப்பேராளியேயுன்மனுந்தமே.

(ஞ. எ)

உன்மனிக்குளொளிப்பரஞ்சோதியாஞ்
இன்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்ப்பழுஷ்ணபாவியேன்
கன்மனத்தைக்காக்கக்கடவதே.

(ஞ. அ)

காயிலின்பக்கடலமுதேயிது
வாயினுனுனைவந்துகலந்திலே
ஞாயிலாவின்பழுள்ளவர்போலவித்
தாயிலேநடித்தேனன்னதன்மையே.

(ஞ. கு)

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூங்காண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
இனயனேயென்யாஞ்செடயன்னலே.

(ச. ०)

அன்னலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினுலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பன்னினுலெவுன்பசத்துவம்போயுயும்
வன்னமாகமஞ்சேலயம்வாய்க்குமே.

(ச. १)

வாய்க்குங்கைக்குமெளனமெளனமென்
நேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பழுஷ்ணடோநல்லடியாத
தோய்க்குமானந்தத்துவெளிவெள்ளமே.

(ச. २)

தூயதானதுரியவறிவெனுங்
தாயுநியின்பத்தந்தையுநியென்றுற்
சேயதாமிங்தச்சீவத்திரளன்றே
வாயும்பேரோளியானவகண்டமே.

(சஞ)

அகண்டமென்னவருமறையாகம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்களாங்குந்திரிங்துநன்மோனத்தை
யுகந்தபேருனையொன்றுவாயனே.

(ஈச)

ஐயனேயுனையன்றியொருதெய்வங்
கையினுற்றெழுஷுங்கருதேன்கண்டாய்
பொய்யனுகிழும்பொய்யுாயேன்சுத்த
மெய்யஞ்முனக்கேவளியாகுமே.

(சஞ)

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னொன்
றெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவன்று
களிபொருந்தவன்றேகற்றகல்வியே.

(ஈச)

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்ணிறத்
தல்லையொத்தகுழவினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே.

(சஞ)

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைக
ஞருவிருக்கின்றமேனியொருபரங்
கருவைமுக்கணங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே.

(சஞ)

கன்மமேதுகடுநரகேதுமேற்
சென்மமேதெனத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனேரதமெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கனுதனிருக்கவே.

(சஞ)

நாதகீதனென்னுதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுன்னியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே.

(ஞ)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவோபெரியோலோ
முற்றுமேர்ந்தவர்முதுரையர்த்தமே.

(குக)

உடையிறங்துளத்துள்ளவிகாரமாங்
திளாகடங்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பறைநிழறங்தப்ரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கடாகடங்தின்பமாகக்கலப்பனே.

(குட)

கண்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியுங்நெமைப்போலவே
அலக்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே.

(குஞ)

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெளப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கணைத்தயே.

(குந)

ஏந்தநாளைக்குமீன்றருடாயேன
வந்தசீரருள்வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெரிந்துகுறிப்பெலாங்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணைதியே.

(குஞி)

கண்ணகன்றவிக்காசினியுடெங்கும்
பெண்ணெடுடாண்முதலாமென்பிறவியை
யெண்ணவோவரிதேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே.

(குகா)

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலோரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நித்தியானுகைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணைந்தமூர்த்தியே.

(குஞ)

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னைந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுக்கணைவு
கோனிங்கிந்தகுறிப்பதனால்வெறுந்
தினான்செப்பகதிருவருட்செய்கையே.

(குஞ)

கையினுற்றெலூமுதேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினேலுனைக்காணவிரும்பினே
இனயனேயரசேயருளேயருட
டையலோர்புறம்வாழ்ச்சகநாதனே.

(ஞக)

சகத்தின்லாழ்வெச்சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்தத்தைமவிளையவிளைக்கின்றே
நகத்துளாரமுதாமையங்குமுத்திச்
சகத்தினுன்வந்துதோய்க்கெதக்காலமே.

(கூ.0)

காலமுன்றுங்கடங்கொளிராங்கின்ற
லேமேங்கிறிருவருளாவிந்த்ர
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணினி
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே.

(கூ.க)

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றறத்துரங்கிடு
மாடிகளாம்போருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழுமைபற்றுகின்றேன் வெறு
மிடியினேங்கதிமேவும்விதியின்றே.

(கூ.2)

விதியையும்விதித்தென்னைவதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்
யதியவைத்தபசுபதினின்னருட
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே.

(கூ.ஏ)

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென்பானின்றுணர்த்துடு
மண்டனேயுனக்கோர்பதினுயிரங்
தெண்டனென்பொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே.

(கூ.ச)

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டவாரற்றசோதிப்பிரானின்பாற்
புண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசன்மமெடுப்பனனந்தமே.

(கூ.ஏ)

ஏடுத்ததேகமிறக்குமுனேயெனக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்படுதே
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளார்மணிக்குன்றமே.

(கூ.க)

குன்றிடாதகோழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடிப்பாணிக்கமேயுனை
யன்றியார்துணையாருறவார்க்கு
யென்றுநீயெனக்கிண்ணருள்செய்வதே.

(கா)

அருளெலாந்திரன்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுாதவென்
மருளெலாங்கெட்டுத்தேயுளமன்னலா
விருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே.

(கா)

எக்குமென்னியிதலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவிழைபற்றற்றரூ
லங்கண்ணடியினையன்றியே
தங்கவேறிடமுன்டோசகத்திலே.

(கா)

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே.

(ஏ)

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழுந்தவென்
விதியையென்னிவிழிதுயிலாதன்றே.

(கீ)

அன்றெநச்சொல்வாமெனவற்புத
நன்றெநச்சொலநன்னியநன்மையை
பொன்றெநச்சொனவொன்பொருளேயோளி
யின்றெநக்கருள்வாயிருளேகவே.

(ஏ)

இருவோபுகழுந்தேத்தற்கினியரா
மொருவோதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வூருவோகோடுங்காலர்கள்வங்தெதிர்
பொருவோபவர்க்கென்கொல்புகல்வதே.

(ஏ)

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகழும்வாய்மையும்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககஞமேனியைக்கண்டனகண்களே.

(எச்)

கன்னுணின்றவாளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்றவிளங்கியமெய்யினை
யென்னியென்னியிரவும்பகலுமே
நன்னுகின்றவர்நான்ரூபுந்தெய்வமே.

(எடு)

தெய்வம்தேவருளதென்பவர்சிந்தனை
கைவளைப்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனேயுனைச்சார்ந்தவ
ருய்வளைப்பதும்யானுளர்ந்தேனுற்றே.

(எக)

உற்றவேளைக்குறுதுனையர்யிந்தச்
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்கெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே.

(எஏ)

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றின
அற்றமாதவஷ்க்குண்மையைஙல்குமே
மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடு
தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே.

(எஅ)

ஆ ரண ம்:

இரண்மார்க்கத்தாகமவாசியற்புதமாய்ந்தந்தருளுங், காரணமு
ணர்த்துங் கையுனின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே
பூரணவறிவிற் கண்டிலமதறை போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத் தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே.()

இடமொருமடவாளுலகனைக்கீந்திட்டெவ்வுலகத்தையுமின்றுங்
தடமுறுமகிலமடங்குநாளம்மைதன்னையுமொழித்துவின்னெனவே
படருறசோதிக்கருணையங்கடலேபாயிருட்பகெரிற்கிடக்கக், கடன்
தோநினைப்பு மறப்பெனுந்திரையைக் கவர்ந்தெனவளர்ப்பதுங்கட
னே.

(உ)

வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்துமன்னையுட் விண்ணையுந்தெ
ரியா, தளம்பெறுந்துரும்பொத் தாவியோடாக்கை யான்தமாகவே
யலங்தென், தளம்பெறுவஞ்ச நெஞ்சினர்காணுக் காட்சியேசாக்கி
யேயறிஞ, ருளம்பெறுந்துனையேபொதுவினினடிக்கு முன்மையே
யுள்ளவாறிதுவே.

(ஏ)

உள்ளமேந்காவென்னைவாவா வென்றுலப்பிலாவான்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலேவெப்பிலாத்தன்னருள்
விளக்கே, தள்ளமேதுரக்குஞ் தூவெளிப்பரப்பேகருவெனக்கிடந்த
பாழ்மாயப், ஷள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப் பாவிப்பதுன்ன
ருட்பரமே. (ச)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்தபழுவடியார்க்கருள்பழுத்துச்
சுரிந்தினிதிரங்குஞ் தொனகற்பகமே சோதியேதொண்டனேனின்னை
யிரங்துநெஞ்சுடைந்து கண்டுயில்பெரும விருந்ததுமென்கணிவிரு
ட்டைக், கரங்துஞ்கண்ணற் றுயில்பெறல்வேண்டிக் கருகினேன்
கருத்தித்தானே. (ஞ)

கருத்தினுட்கருத்தா யிருந்துஞ்சுரித்துங் காரணங்கண்டுசும்மா
தான், வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெருவண்ணம் வருந்தினேன்மதியி
ன்மைதீர்ப்பா, ரொருத்தராருளப்பா உண்பவர்யாவ ருகவர்பன்
னெறியெனக்குப், பொருத்தமோசொல்லாய் மௌனசற்குருவே
போற்றினின்பொன்னடிப்போதே. (க)

அடியெனுமதுவு மருளெனுமதுவு மறிந்திடினிர்க்குண நிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவுமொழிந்திடிற் சுகமனமாயைக்
குடுகெடவேண்டிற் பணியறநிற்றல்குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாளப்பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. (எ)

ஏன்செயலின்றி யாவுனின்செயலென் ரெண்ணுவேநேவேவா
ருகாலம், புன்செயன்மாயை மயக்கினென்செயலாப் பொருந்துவே
னஃதொருகாலம், பின்செயல்யாது நினைவின்றிக்கிடப்பேன் பித்த
னேனன்னிலைபெறனின், றன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ் சச்
சிதானந்தசற்குருவே. (அ)

குருவருவாகிமௌனியாய்மௌனக்கொள்கையையுணர்த்தினை
மதனற், கருவருவாவதெனக்கிலையிந்தக் காயமோபொய்யெனக்க
ண்ட, திருங்கருவாளரனுபவநிலையுஞ்சேருமோவாவலோமெத்த, வரு
வருவாகி யில்லவாய்ச்சமய மளவிடாவான்தவடிவே. (க)

வடிவிலாவாய்வாய்மனநினைவுனுகாமார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமா
ய், முடிவிலாவிட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன் மோனமல்லால்
வழியுண்டோ, படியிருங்கலச்சின்மயம்பூத்த பசங்கொம்பையடக்கி
மோர்கல்லா, வடியிலேயிருந்தவான்தவரசே யன்பனாய்பருகுமார
குதே. (க)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளே சுகவாரிதியேச்டர்க்கொழுந்தே
வெல்லற்கரியமயவிலெனை விட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன்
கல்விற்பசியநாருரித்துக்கடிகிற்பெரியகடலடைக்கு
மல்விற்கரியவந்தகஞர்க் காளாக்கினையோவறியேனே. (க)

அறிவிற்கறிவுநாரகமென் றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய் னின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியற்றகண்டாதீதமயக் கோதிலமுதேநினைக்குறுகிப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோ “பேயேற்கினிபேசாயே. (எ)

பேசாவனுழுதியையடியேன்பெற்றுப்பிழூக்கப்பேரருளாற்
றேசோமயந்தங்தினியொருகாற்சித்தத்திருஞ்சீர்ப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர் பற்றுமகண்டப்பரப்பான
வீசாபொதுவினடமாடு விற்வாகுறையாவின்னமுதே. (ஏ)

இன்பக்கடவிற்புகுந்திடுவானிரவும்பகலுந்தோற்றும
லன்பிற்காங்துக்காங்துருகி யண்ணைவரசேயெனக்கூவிப்
பின்புற்றமுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
துன்பக்கடல்விட்டகல்வேஞேசொருபானந்தச்சடர்க்கொழுந்தே.

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்குத்தாடற்
கெழுந்தசுடோயிமயவா யென்றுய்கண்ணுக்கினியானே
தொழுந்தெய்வமுக்குருவுநீ துனைநீதந்தததாயுநீ
யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீ யாவியாக்கைநீதானே. (ஏ)

தானேயகண்டாகாரமயந் தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்க.ப்பித்
தேனேயென்னைப்பருகவல்ல தெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
கோனேயெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னேக்கருயே.

சூருங்றவிடர்க்கவலைக் குடும்பக்குத்துட்டுளைந்துதடு
மாருங்றபாவியைநீ வாவென்றழைத்தாலாகாதோ
நீரூர்மேனிமுக்கணுடை நிமலாவழியார்நினைவினிடை
யாருய்ப்பெருகும்பெருங்கருளை யரசேயென்னயூள்வானே. (ஏ)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம் வகுத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறி குறித்தாயிலையேகாடியேனைத்
தானேபடைத்திங்கென்னபலன் றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
நானேதன்றிங்கறியேனே நம்பினேன்கண்டருள்வாயே. (அ)

வம்பனேன்.

அடி

கண்டார்கண்டகாட்சியுநி காணார்காணக்கள்வனுநி
பண்டாருயிர்நீயர்க்கையுநி பலவாஞ்சமயப்பகுதியுநி
என்டோன்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்னினக்கேயெவ்வாறு
தொண்டாய்ப்பணிவரவர்பணிசூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே. (க)

சூட்டியெனதென்றிடுஞ்சமையைச்சமத்தியெனியுஞ்சமையாளாக்
சூட்டிப்பிடித்துவினைவழியே கூத்தாட்டினயெநினதருளாற்
வீட்டைக்கருதுமப்போது வெளியாழுலகவியப்பனைத்து [ன்.
மேட்டுக்கடங்காச்சொற்பனம்போ லெந்தாயிருந்ததென்சொல்வே

வ ம் ப னே ன்.

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வளளாய
வம்பர்பாலேவல்செய்யென் றுணர்த்தினையோகோவானேர்
தம்பிரானேநீசெய்த தயவுக்குங்கைம்மாறுன்டோ
வெம்பிரானுய்ந்தேனுயிங்தேனினியொன்றுங்குறைவிலேனே. (க)

குறைவிலாங்குறவாய்ஞானக் கோதிலானந்தவெள்ளீத்
துறையிலேபடிந்துழழுகித் துளைந்துநான்றேன்றுவாறுள்
ஞாறையிலேயுனர்த்திமோன வொன்சுடர்வைவாடந்த
விறைவனேயுனப்பிரிந்திங் கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே. (க)

இருங்கிலமாதிநாத மீறதாயிவைகடந்த
பெருங்கிலமாயதூய பேரொளிப்பிழம்பாய்னின்றுங்
கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின்காட்சிகாண
வருகவென்றழைத்தாலன்றி வாழுவுண்டோவாஞ்சனேந்கே. (க)

வஞ்சனையழுக்காருதி வைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சைவலிதின்மேன்மே னெக்குநெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சவிசெய்யுங்கையு மருவிந்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத் தற்பராபரமுனக்கே. (க)

உனக்குநானடித்தொண்டாகி யுன்னடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநிதோற்றியஞ்சே லென்னுநாளெந்தநாளோ
முன்க்கிலேசங்கார்ந்த மாதவர்க்கிரண்டற்றேஞ்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றே சச்சிதானந்தவாழுவே. (க)

அசு

சிவன்செயல்.

வாழ்வெனவயங்கியென்னை வசஞ்செய்துமருட்டும்ஶாழ்த்த
ஆழ்வினப்பகுதிகெட்டிங் குன்னையுங்கிட்டுவேனே
தாழ்வெனுஞ்சமயநிங்கித் தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுக்கட் சோதியேயமராறே^(க)

எறுவாம்பரியங்வாடை யிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீரூ நஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தோயுன்றன் குளைகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோப மகலுமேரவல்லறைனே.^(ஏ)

தானமுக்தவமும்யோகத் தன்மையுமுணராவென்பான்
ஞானமுக்தெவிட்டாவின்ப நன்மையுகல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்தத்திஞ்சோற் பச்சிளங்கிளைகான்
வானவரிறைஞ்சமன்றுள் வயங்கியநடத்தினுனே.^(ஒ)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லா நாதநீநிறைந்ததன்மை
திட்ததுடன்றிந்தானந்தத் தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளனையகாம வேட்கையிலமுந்திமாயைச்
ஈடத்தினைமெய்யெல். நென்னீத் தளரவோதனியனேனே.^(க)

தனிவளர்பொருளோமாருத் தன்னருங்கருணைஞ்பூத்த
வினியிகற்பகமேமுக்க ஜெந்தையேநினக்கன்பின்றி
நனிபெருங்குடிலங்காட்டு நயனவேற்கரியகுந்தல்
வனிதையர் மயக்கிலாழுந்து வருந்தவோவம்பனேனே.^(கா)

சிவன் செயல்.

சிவன்செயலோலோதும் வருமெனத்தேறேனாலு
மவந்தருங்கினவையெல்லா மகற்றிலேனைசெவள்ளங்
கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக் கட்டிலேயசப்பட்டையோ
பவந்தனையீட்டியீட்டிப் பதைக்கின்றேன்பாவியேனே.^(க)

பாவியேனினியென்செய்கேன் பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்
சேவியேன்விழிகீர்மல்கச் சிவசிவவென்றுடைம்பி
யாவியேநிறையவந்த வழுதமேயென்னெனக்தோ
சாவிபோஞ்சமயத்தாழுந்து சகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே.^(உ)

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்பவெழுஞ்தெழுஞ்தையங்கின்சரண, மடைந்தன ணினிகீக்விடேலுங்கேயபயமென்றஞ்சவிசெய்துள், ஞடைந்துடைந்தெழுதுசித்திரப்பாவையொத்துநானசைவறஷிற்பத், தொடர்ந்துநியெனயாட்கொள்ஞாளென்றேசோதியேயாதிநாயகனே. (ஏ)

ஆதியாய்ந்தொயுந்தமாய்ப்பந்தம் யாவுமற்றகம்புறநிறைந்த, சோதியாய்ச்சுகமாயிருந்தவெம்பெருமான்றூண்டனேன் சுகத்திலேயிருக்கப், போதியாவன்னங்கைவிட்ஸ்முறையோபுன்மையேனென்செய்சேன்மனமோ, வாதியாகின்ற தன்றியும்புலன்சேர் வாயிலோதியினுங்கொடி தே. (சு)

வாயிலோரைந்திற்புலனெனும்வேடர் வக்தெனையீர்த்துவெங்காமத், தியிலேவெதுப்பியுயிரொமிக்தின்னச்சிந்தைநைந்துருகிமெய்ம்பழக்கு, தாயிலாச்சேய்போலலைக்தலைப்பட்டேன்றுயினுங்கருளையாமன்று, ஞையகமாகியொளிவிடுமணியே நாதனே ஞானவாரிதியே.

ஞானமேவழவாய்த்தேவார்தேநாட்டமொட்டத்துணிறைந்த, வானமேவனக்குவக்துவக்தோங்கு மாங்கமேமருளர்தாமறியா, மோனமேமுதலேமுத்திகல்வத்தே முடிவிலாவின்பமேசெய்யுந், தானமேதவமேங்கினானினைந்தேன்றமியனேன்றனமறப்பதற்கே. (சு)

முதலியுலகவாழக்கையேவண்டும்வந்துங்கின்னன்பர்தம்பணியாமநமதுகிடைக்கி னன்றியானந்த வற்புதங்கிட்டையினிமித்தந்தறவதுவேண்டுமெளனியாயெனக்குத்துயால்லருடரினின்னம் பிறவியும்வேண்டும் யானெனதிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றும் பேறே.

பெற்றவர்பெற்றபெருக்தவக்குன்றேபெருகியகருணவாரிதியே சுர்வத்துணேயே யானக்தக்கடலே ஞாதுருஞானஞ்ஞூயங்காற்றவர்க்கருதகட்புடைக்கலப்பே யநேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, கற்றுதாடுகோவிகேட்டதுநின்னகண்டும்பொருட்டன்றேகாணே :

அன்றால்வருக்குமொளிநெறிக்கட்டுமன்புடைச்சோதியேசெம்பொன், மன்றுண்முக்கண்ணாங்காளகண்டமுமாய் வயங்கியவான் கேவியன்னுட், உன்றுகூரிருளைத்துரந்திடுமதியே துன்பமுமின்பழுமாக்கி, டின்றவாநுணையக்கடங்தவர்நினைவேசேமேநின்பரம்யானே

அக்ஷ

தன்னையொருவர்.

யானெனல்காணேன்பூரணநிறைவில்யாதினுமிருந்தபேரோளின்
தானெனங்குஞ்சமத்துறவென்னைத்தன்னவனாக்கவுக்தகுங்காண்
வானெனவயங்கியொன்றிரண்டென்னமார்க்கமாநெறிதந்துமாருத்
தேனெனருசித்துளன்பரைக்கலந்தசெல்வமேசிற்பரசிவமே. (க०)

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த்தானேதானுயெங்குங்கிறைந்
துன்னற்காரியபரவெளியாயுலவாவழுதாயொளிவிளக்கா
யென்னுட்கலந்தாயானறியா திருந்தாயிறைவாவினியேனும்
ஈன்னைப்பெறுமாறெனக்கருளானிலையைக்கொடுக்கானினயாயோ. ()

நினையுங்கீனவுக்கெட்டாத நெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளா
வினையைக்கரைக்கும்பரமவின்பவெளப்பெருக்கேங்கினதருளால்
ஈனவிபுதல்வரண்னைபிதாமாடுவீடென்றிடுமயக்கங்
தனையுமறந்திங்குணமறவாத்தன்மைவருமோதமியேற்கே. (க.)

வரும்போமென்னுமிருகிலைமைடன்னுதொருதன்மைத்தாகிக்
கரும்போதேஞ்மூக்கனியோ வென்னவென்னுட்கலந்துநலந்
தரும்பேரின்பப்பொருளேங்கின் றன்னைங்கீனந்துநெக்குருகே
ஷ்விரும்போகல்லோமரமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே. (ங.)

அறியுந்தரமோநானுன்னை யறிவுக்கறிவாய் நிற்கையினந், பிறி
யுச்தரமோநியென்னைப் பெம்மானேபேரின்பமதாய்ச், செறியும்
பொருளீங்கின்னையன்றிச்செறியாப்பொருளுன்பெறும்பேற்றை, செ
றிகின்ரூழுகவிசாரித்தா னினக்கோவில்லையெனக்காமே. (ச.)

ஏன்றதன்பதும்பொய்யானெனல்பொய் யெல்லாமிறந்தவிடங்
காட்டு, நினதென்பதும்பொய் கீயெனல்பொய் நிற்குங்கீலக்கேநேசி
த்தேன், மனதென்பதுமோவென்வசமாய்வாராதையங்கின்னருளோ
தனதென்பதுக்குமிடங்காணேன் றமியேனவ்வாறுயவேனே. ()

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாலடையா
ய்பாழ்ம, பொய்யுமவாவமழுக்காறும் புடைப்பட்டோடென்னெறியா
மெய்யுமறிவு பெறும்பேறும் விளங்குமெனக்குன் னட்யார்பாற், செ
ய்யும்பணியுங்கைக்குஞ்சு சிந்தைத்துயருக்கீர்ந்துமே. (க.)

சிந்தைத்துயரென் லேருபாவி சினங்துசினங்துபோர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்ச்சுக்வாழ்வை நிலையென்றுணர்ந்தேநிற்கின்றே
னெங்தப்படியுன்னருள்வாய்க்கு மெனக்கப்படிநீயருள்செய்வாய்
பஞ்சத்துயரற்றவர்க்கெளியபரமானங்தப்பழம்பொருளே. (எ)

பொருளைப்பூவைப்பூவையாப் பொருளென்றென்னுமொரு
பாவி, யிருளைத்துரங்கிட்டொளிநெறியையென்னுட்பதிப்பதென்று
கொலோ, தெருளத்தெருளவன்பர்நெஞ்சங் தித்தித்துருகத்தெவிட்டாத,
வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலேயீறிவானங்தத்தாரமுதே. (அ)

ஆராவம்ர்தம் விரும்பின்க ளறியவிடத்தையமிர்தாக்கும்
பேரானங்தசித்தனெனும் பெரியோயாவிக்குரியோய்கேள்
காராகிரகவலையினிடைக் கட்டுண்டிருந்தகளைகளெல்லா
மூராலொருநாள்கையுணவேற் றுண்டாலெனக்கிங்கொழிந்துஇமே.

ஏனக்கென்றிருந்தவடல்பொருளும்யானுநினவென்றீந்தவன்னை
யெனத்துமிருந்துமிலுதாக வருளாய்நில்லாதழிவழக்காய்
மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென்மதிக்குட்களங்கம்வந்ததென்றே
தனக்கொன்றுவழையறநிறைந்த தனியேதன்னாந்தனிமுதலே. (க)

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றாடிலவம்பஞ்செனவுமனதலையுங்கால
மோசம்வருமிதனைலேகற்றதுங்கேட்டதுந்தார்ந்துமுத்திக்கான, நேச
முதல்வாசமும்போய்ப் புலனுயிற்கொடுமைபற்றிநிற்பரங்தோ, தேச
பழுத்தருள்பழுத்தபராபரமேநிராசையின்றேற்றேய்வழுண்டோ. ()

இரப்பானங்கொருவனவனவன்வேண்டுவகேட்டருள்செயெனவே
உற்றேதான், புரப்பான்றனருணுடியிருப்பதுபோலெங்குநிறைபொ
ருளேகேள்ளய், மரப்பான்மை நெஞ்சினன்யான்வேண்டுவகேட்டி
ரக்கெளவேமளனத்தோடா, தரப்பான்மையருணிறைவி விருப்ப
துவோபராபரமேசுகசங்கிட்டை. (உ)

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெல்லா
மாட்டுவானிறையென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றற வருட்செயவினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவற மிரண்டுமேன்மையே. (ங)

மின்னைப்போன்றன வகிலமென்றறிந்துமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற் பரம்பொருளில்லையென்றேர்ந்து
பொன்னைப்போன்றங்கோன் உன்பணிபொருந்தா
வென்னைப்போன்றுள வேழையாயவிங்கெவா. (கக)

தாயுந்தக்கையு மெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
ஞ்யுநியுநின்னருநுநின் னடியருமன்றே
பேய்னேன்றிருவடியினைத்தாமாபிடித்தே
ஞ்யனேயைன யாஞ்சடமுங்கண்யகனே. (20)

காங்தமதையெதிர்காணிற் கருந்தாதுசெல்லுமங்தக் காங்தத்தொ
ன்று, தேய்ந்தவிடமெங்கேதானங்கேதான்சவிப்பறவழிருக்குமா
போற், சாங்தபதப்பரம்பொருளே பற்றுபொருளிருக்குமத்தாற் சவி
க்குஞ்சித்தம், வரய்ந்தபொருளில்லையனிற்பேசாமெநின்றங்கிலை வா
ய்க்குமன்றே. (உக)

பொற்புறுங்கருத்தே யகமாயதிற்பொருந்தக்
கற்பின்மங்கையான்விழி கதவுபோற்கவிளாச்
சொற்பனத்தினுஞ்சோர்வின்றியிருந்தான்சோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்தவினைவந்த வாறென்றெசானிமலா. (22)

வங்தவாறிந்த வினைவழியிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோவள் ஞஞர்விலையன்றித்தமியே
தெந்தவாறுகண் டிரங்கவுமிலைகற்றநாலா
லெந்தவாறினித் தற்பராவுய்குவேனேழை. (உங)

சொல்லாலும்பொருளாலுமளவையாலுந்தொடரவொன்னைவ
ருணைறியைத்தொடர்ந்துநாடி, நல்லார்களவையகத்தேயிருக்கவை
த்தாய் நன்னர்நெஞ்சந்தன்னலமு நனுகுவேநே, வில்லாளியாயுல
கோடியின்யீன்றிட்டென்னரியயோகினுக்குமிவனேயென்னக், தூ
ல்லாவின்கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக்கற்பகமேபராபரமே கைலைவாழ்
வே. (உச)

சாக்கிரமாநுதவினிலிந்திரியம்பத்துஞ் சத்தாதிவசஞ்சிவாயுபத்
து, நீக்கமிலந்தக்கரணம்புருட்டேஞ்சு நின்றதுமுப்பானைந்து நிலவுங்
கன்டத், தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்துமடுத்தனசத்தாதிவசஞ்சியாக,
நோக்குகரணம்புருட்டனுடனேகூடநுவல்வரிரு பத்தைந்தா
நுண்ணியோடோ. (உஞ்)

சுழுத்திவிதயந்தனிற்பிராணஞ்சித்தஞ் சொல்லரியபுருடனுடன்
முன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றுரியம்பிராணஞ்சேடுமன்னுபுருட
னுங்கூடலையங்காங்கு, மழுத்திடுமூலந்தன்னிற்றுரியாதீத மதனி
டையேபுருட்டென்றியமருஞானம், பழுத்திடும்பக்குவரறிவரவத்
தையைந்திற் பாங்குபெறக்கருவிசிற்கும் பரிசுதானே. (உசு)

இடத்தைக்காத்திட்ட சுவானெனப்புன்புலாவிறைச்சிச்
சடத்தைக்காத்திட்ட நாயினேனுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்ட சேடத்தால்விசேடமாய்வாழ
விடத்தைக்காத்திட்ட கண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டும். (உன)

வாதலைப்பழக்கத்தினுன் மனமங்தமனத்தா
லோதவந்திடுமுரையரைப் படிதொழிலுளவா
மேதமம்மன மாயையென்றிடற்கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப் பொய்யதற்கையமுன்டாமோ. (உஞ)

ஓயவாதலைப் பழக்கமேமனங்கினைவதுதான்
வையமீதினிற் பசம்பறையாதினுமருவ
மெய்யினின்றெளிர் பெரியவர்சார்வற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதை யொருவிமெய்யுணருதல்போதம். (உக)

சுலமிலான்குணங்குறியிலான்குறைவிலான்கொடிதாம்
புலநிலான்றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர் மஜைவியில்லானெவனவன்சஞ்ச
சலமிலான்முத்தி தரும்பரசிவ எனத்தகுமே. (உக)

கடத்தைமண்ணென இடைந்தபோதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யென விறந்தபோதேர்சொலத்தருமம்
விடத்தைகல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொதுவெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுடப்பிக்குநலத்தோய். (உக)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனுவேசம்மா, தான்
மருங்கிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியமெனீ தமியனேற்கு, மோனா
ருவாகியுங்கை காட்டினையேதிரும்பவான் முளைத்துத்தோன்றிமா
னதமார்க்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேபரந்தேனேவஞ்சலேனே. ()

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந் தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்ட வெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டா தெனையபகரிக்கவங்த
சின்மயமிகண்டாகாரங் தகழினுதிக்கழூர்த்தம். (உங)

அறு

ஆசையெனும்.

தன்னெஞ்சகினைப்பொழியாதறிவிலிநான்ஞானமேனுந்தன்மை
பேச, வன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொருசொல்லுரைத்தனையேயதனையுன் னி
யுருகேனையா, வன்னெஞ்சோவிரங்காதமரநெஞ்சோவிருப்புநெஞ்சு
சோவைரமான, கன்னெஞ்சோவலதுமண்ணெங்கட்டுநெஞ்சோவெ
னதுநெஞ்சங்கருதிற்றுனே. (ச)

வாழிசோபனம் வாழிநல்லன்பர்கள்

குழவந்தரு டோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளையன்மீனநத்தா
லேழூயேன்பெற்ற வின்பமுஞ்சோபனம். (ஞ)

கொடுக்கின்றேர்கள்பாற் குறைவையாதியானெனனுங்குதர்க்கம்
விடுக்கின்றேர்கள்பாற் பிரிகிலாதுள்ளன்புவிடாதே
யடுக்கின்றேர்களுக் கிடங்கிடுந்தன்டமிழலங்க
ரூடுக்கின்றேர்களைச் சோதியாததுபரஞ்சோதி. (கு)

உலகமாயையிலேயெனியேன்றன யுழுவிட்டனயேயுடையா
யரு, னிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னியுமிருத்திவைப்பதெக்கால
ஞ்சொலாயெழுற், நிலகவானுதற்பைந்தொடிகண்ணினை தேக்கநா
டகஞ்செய்தடியார்க்கெலா, மலக்கிலாவினதீர்க்கத்துசங்கட்டு மப்ப
னேயருளானந்தசோதியே. (எ)

பூன்னிலைச்சட்டொழிதியெனப்பல்காலுநெஞ்சேநர்ன்மொழி
ந்தேனேங்கின், றன்னிலையைக்காட்டாதே யென்னையோன்றுச் சூ
ட்டாதே சரணைபோந்த, வங்கிலையேநிலையந்த நிலையிலேசித்திமு
த்தி யனைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலை சுகமென்றேசுகர்
முதலோர் நாடினாரே. (ஏ)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென் றறியாமலியானெனனும்பேயகங்
தையோடு, மத்தமதியினர்போல மனங்கிடப்பவின்னமின்னம் வரு
ந்துவேனே, சுத்தபரிபூரணமாய் நின்மலமாயகண்டிதமர்ய்ச் சொரு
பானந்த, சுத்திகணீங்காதவண்ட தன்மயமாயருள்பழுத்துத்தழைத்
தவொன்றே. (கு)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க
வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான் மற்றெருருதுணைகானே
னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியே யாதியேயடியார்தஞ்
சிந்தமேவியதாயுமானவனெனனுஞ் சிரகிரிப்பெருமானே. (கா)

காதிலோலையவரைக்கு மேற்குமிழூயுங் கறுவிவெள்கருக்கீலப்
போதுபோன்றிடுக்கண்ணியர்மயக்கிலெப்போது மேதளராமன்
மாதுகாதவிடங்களையபங்களைமாடமாளிகைக்குமுஞ்
சேதுமேவியரீமாயகன்றலைச் சிந்ததசெய்மடநெஞ்சே. (கக)

அண்டமுமாய்ப்பின்டமுமாயளவிலாதவாருயிருக்கோருயிரா
யமர்ந்தாயாறு, கண்டவரார்கேட்டவராருன்னாலுன்னைக் காண்ப
தல்லைன்றிவாற் காணப்போமோ, வண்டுளபமணிமார்பன்புத
வல்லேடு மனைவியோ கெங்குடியிருக்குவல்லங்கிப்போற்றும், புண்டரி
கபுரத்தினினுதாந்தமென்னபோதாந்தகடம்புரியும்புனிதவாழ்வே. ()

பொறிவிற்செறியைம்புலக்கனியைப்புந்திக்கவராற்புகுந்திமுத்
து, மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்குமாளவாளாவிருப்பேனே, வறிவுக்க
றிவாய்ப்புரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப், பிறிவற்றிருக்கும்பெருங்
கருணைப் பெம்மானேயெம்பெருமானே. (கங)

இரையுளர்விறக்குதம்மை யுனர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவின்பவெள்ளங் காட்டிமுகிலேமாருப்
பரையெனுக்கிரணக்குழந்த பானுவேநினைப்பற்றித்
கிரையிலாநீர்போற்சித்தக் தெளிவுநேசிறியனேனே. (கச)

கேவலசகலமின்றிக் கீழாடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணைய் மேவிடமேலாயின்பங்
தாவிடவின்பாதிதத் தனியிடையிருத்திவைத்த
தேவெனுமென்னிசெம்பொற்சேவடிசிந்ததசெய்வாம். (கட)

நெற்றுளாரின்றுமாளா நின்றனரதனைக்கண்டும்
போற்றிலேணினையங்தோ போக்கினேன்கீணைகால
மாற்றிலேன்கண்டானந்த வண்ணலேயளவின்மாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்து திணொக்கவோசிறியனேனே. (கசு)

போதமென்பதேவிளக்கொவுமவித்தைபொய்யிருளாந்
திதிலாவிளக்க கெடுத்திருடேடவுஞ்சிக்கா
தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தறியாமை
யேதுமில்லையென் றம்பிரான்சுருதியேயியம்பும். (கள)

சுருதியேசிவாகமங்க லேயுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொரு எள்வையீதன்னவாயுண்டோ
பெரிருதிலாக்கட னுண்மனைலெண்ணினும்புகலக்
கருதவெட்டடா நிறைபொருளாவையார்காண்பார். (கஷ)

குசு

எனக்கெனச்செயல்.

கன்னன்முக்கனி கண்டுதேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிற் கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலத்தங்கின் னற்பதந்துனையெனநம்பச்
சொன்னவர்க்கெலூங்கைமாறில்லையென்சொல்வேன். (கு)

தந்தைதாய்தமர் மகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றே யருமறைவாயினுற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனை யின்னமவ்வுல்லவிலிருத்திச்
சிந்தைதான்றெளிந் தெவ்வனும்வணஞ்செப்பாய். (கா)

துய்யன்றன்னருள்வடி வினன்பொறுமையாற்றுவங்கு
மெய்யனென்றுனை யையனையடைந்தனன்மெத்த
நோய்யனுண்ணிய வறிவிலுளைன்றைதாருங்கும்
பொய்யனென்றெனப் புறம்விடுனென்செய்வேன்புகலாய். (கக)

ஓன்றதாய்ப்பலவாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுவிசைய்..
நின்றதாய்நிலை நின்றிடுமறிஞுவென்னஞ்ச
மின்றதாயின்பு வருக்கொடுநடித்திடின்வாழ்வேன். (கங)

தனியிருந்தருட் சகசமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதல் கடனிதுசமயமென்னிதயக்
கவீஷ்மப்படி யாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன் றுள்ளதோடுகலாய். (கங)

திருந்துசீரடித் தாமரைக்கன்புதான்செய்யப்
பொருந்தநாணல்ல புண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாள்வெகு தீவினையிழைத்தநாளென்றா
லருந்தவாவுனைப் பொருந்தநாளெங்தநாள்டிமை. (கசு)

பின்னுமுன்னுமாய் நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையா யெவ்வயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தன்னருள் வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துங்
துன்னுயின்னலேன் யானைனுமகந்தையேன்சொஸ்லாய். (கரு)

மின்னையன்னபொப் வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநாள்மறந் தெவ்வனும்வனுமாயாய்
முன்னைவல்வினை வேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடி யார்க்கருள்புரிந்திடுந்தக்கோய். (கசு)

எம்பராபரவும்குயிர்த்துணவவென்றிறைஞச
மும்பரிம்பர்க்கு மூக்கணைநடிக்கின்றுயுன்ற
னம்பொன்பாமலர்ப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேன்னிலீப் புரப்பதெக்காலமோநவிலாய்.

(கன)

பாடியாய்நின்றிரங்கினின் பதமலர்முடிமேற்
குடிவாழ்ந்தனரமலுங்கின் னடியர்யான்றேழும்ப
ஞடியேயிந்தவுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடிணேன்வெறுந் தீமையேயென்னினிச்செய்வேன்.

(கஆ)

களவைஞ்சனை காமதென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயீயிங் காரெனக்கமைத்தனரையா
வளவிலேயெனக் குள்ளவாறுனர்த்தினுன்னடிமை
வளருமாமதி போன்மதிதளர்வின்றிவாழ்வேன்.

(கக)

வானநாயக வானவர்நாயகவளங்கூர்
நானநாயக நான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயக நின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனஞ்யகம்வாடவோவென்செய்வேன்செப்பாய்.

(உ.ஏ)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமே பொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங் கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
குதகத்தனு யாதினுமிச்சைமேற்றேன்றும்
வாதுணக்கிட மாயினேனவ்வணம்வாழ்வேன்.

(உ.க)

தெளிவொட்டகேயோ வறிகிலான றிவிலான்சிறிது
மளியிலானிவன் றிருவருட்கயலெனவறிக்தோ
வெளியனுக்கினை யென்செய்வேனென்செய்வேனல்லா
மொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய்.

(உ.ஏ)

குண்ணினுண்மணி யென்னவேதொழுமன்பாக்கருத்து
ணண்ணுகின்றங்கின் னருளெனக்கெந்தாண்ணுகு
மண்ணுவின்னுமற் றுள்ளனபூதமுமாறுப்
பெண்ணுமானுமா யல்லவாய்நிற்கின்றபெரியோய்.

(உ.ஏ)

சுகமெலாந்தனி புரங்தனைதகவுடைத்தக்கோ
ரகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்
மசுமெலாம்புரிந்தோலைவாழ்வித்துணைமாறு
விக்மெலாமெஜைப்பிறந்திடச்செய்ததேனந்தாய்.

(உ.ஏ)

ஏய்ந்தஙல்லருள் பெற்றவர்க்கேவலாயூளியேன்
வாய்ந்தபேரன்பு வளர்க்கவுங்கருளைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறை பெத்தனையத்தனையறிவாற்
கோய்ந்தபேர்கட்டுங் தோன்றிலாத்தோன்றலாந்துயோய். (உரு)

தக்கங்கின்னருட கேள்வியோசிறிதின்றித்தமியேன்
பிக்கதெய்வமே சின்னின்பவெள்ளாத்தில்வீழே
ஞைக்கருய்தங்க்கை மகவெனும்பாசக்கட்டுடனே
துக்கவெள்ளாத்திலாழ்கின்றேனென்செய்வான்றுணிந்தேன். (உகு)

பவம்புரிந்திடும் பாவியேற்கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித் தயவுசெய்தருள்வதேகரும்
மவம்புரிந்திடார்க் கானந்தவமிர்தத்தையளிக்க
தவக்கொடத்துவத் திணாயெறிகடலைஞாலத்தோய். (உங)

உற்றுணர்க்கெலா நியலதில்லையென்றுனையே
மற்றுகின்றன ரெங்கைத்தின்னடியர்யான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ் சகத்தையேமெய்யெனமுதலூ
னற்றிருங்கிடத் தொழில்செய்வான்றுனைகானேன். (உங)

மண்டலத்தின்:

“மண்டலத்தின் மினையொருவன் செய்தவித்தையகோவெனவும்
வாரணுதி, யண்டமவையடிக்கடிக்காயக்கரத்தி னிறுத்துமவதானப்
போல, வெண்டருக்கல்லிலாண்ட கோடியைத்தன்னருள்வெளியிலிக்கவைத்துக், கொஸ்டின்றவற்புத்தைய யவரா ஒங்ச்சயிக்கக்
கூடாவோன்றை.

(க)

ஓன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும் விவகாரங்கடங்கேழூம்யோகமுமி,
நின்றுதெளிந்தவர்பேசாமொனந்யாயத்தை நிறைநிறைவாத்தன்
னை, யன்றியொருபொருளிலதாவேப்பொருட்குங்கான்முதலாயசல
மாகி, யென்றுமுன்னவின்பத்தைத்தன்னென்றசாந்தபதவியற்கை
தன்னை:

(உ)

பதமுன்றுங்கடங்கவர்க்கு மேலானஞானபதப்பரிசுகாட்டிச்
சதமாகினிராலம்ப சாக்ஷியதாயாரம்பத்தன்மையாகி
விதம்யாவுங்கடங்கவித்தை யெனுமிருளைக்கீன்டெழுங்குவிமலமாகி
மதமாறுங்கானுதவான்த காகரத்தைமெளவாழ்வை. (உ)

வாழ்வனைத்துங்கதவின்பமாகடலைகல்லமிர்த்தமணியைப்பொன்னைத், தாழ்வறவென்னுளத்திருந்தத்துவத்தையத்துவிதசாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும்பேரோளியையொளிபரந்தபரவெளியையின்பச்சகத்தைமாலூ, வேழுலகுங்கலங்குன்றுய்நாளையென்றுமாமியற்கைதன்னை. (ஈ)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானுகச்செய்தருளஞ்சமத்தைலோகமின்னைசிகர்த்திடவழியாச்சொருபானந்தச்சடனாவேதமாதி யென்னையறிவரிதென்னச்சமயகோடுகளிடையவிடையருதபொன்னைவிரித்திடமுலகத்தும்பருமிம்பரவும்புனிதமெய்யை.

பிரவரியபரசிவமாயதுவெனலாய்நானெனலாய்ப்பாசசாலம், விரவினின்றவிசித்திரத்தையைக்யபதத்தினிதிருந்தவிவேகந்தன்னை, யிரவுபகனினைப்புமறப்பெனுந்தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச், சிரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்தநீங்காதசிதாக்ஷிசத்தை. (கு)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னமறியேமுன்னு, சித்தியத்தைநிராமயத்தைநிர்க்குன்த்தைத்தன்னருளாசினைவக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவாதத்தானுகவெந்நானும் வளர்த்துக்காக்குஞ்சித்தினைமாதுவெளியைத்தன்மயமாமானந்தத்தெயவந்தன்னை. (எ)

தன்னிலேதானுகநினைந்துகனிந்தவிழுந்துசுகசமாதியாகப்பொன்னிலேபணிபோலுமாயைதருமனமேயுன்புனாகஉர்ந்தா, யென்னினேயான்பிழைப்பேனனக்கினியாருன்போல்வாரில்லையில்லை, யுன்னிலோதிருவருளுக்கொப்பாவாயென்னுயிர்க்கோருறவுமாவாய்

உறவடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனுமூனை யொழுந்துதள்ளற், கறவுமரிதரிதன்றேவிகபரமுமுன்னையன்றி யாவதுன்டோ, வறிதிலுள்ளையசத்தென்னல்வழக்கன்றுசத்தெனவும்வாழ்த்துவேனென், சிறுமைசெடப் பெருமையினின் சென்மமதேயத்தினீனீசெல்லல்வேன்டும்.. (கு)

வேண்டியங்களன்னேடும்பழகியங்கெயினப்பிரிந்தவிசாரத்தாலே, மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும்பூரணமாவனக்கஞ்செர்வே, ஞான்டகுருமெளனிதன்னல்யானெனதற்றவனருணானுவேன்டுவிற், காண்டகவென்சித்திமுத்தியெனக்குண்டாமுன்னுவென்கவ்வீதிர்வேன். (கு)

குறி

பாயப்புலி.

சீராதவென்சனனவழக்கெல்லாந்திருமிந்தச்சனத்தோடே
யாரோனுமறிவரியசிவன்முத்தியண்டாகுமையவையோ
காரோனுங்கற்பகப்புங்காவேனுமுனக்குவமைகாட்டப்போமோ
பாராதியாகவேழு மன்டலத்தினின்மகிமை பகரலாமோ. (கக)

பாயப்புலி.

பாயப்புலிமுனமான்கன்றைக்காட்டும்படியகில
மாயைப்பெரும்படைக்கேயிலக்காவெனைவைத்தனையோ
நீயைப்படிவகுத்தாலுங்களேநின்பெருங்கருளை
தாயொத்தடியர்க்கருள்சச்சிதானந்ததற்பரமே. (க)

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகிடன்றந்தனினடித்து
நிற்பரம்போருகன்மால்பணிந் தளான்னெஞ்சகமாங்
கற்பரந்தாங்குகணாந்திடவாளைத்தகாட்சிநல்கும்
பொற்பரமாயென்வினைக்கருந்தாதைப்பொடிசெய்ததே. (க)

செய்யுந்தவஞ்சற்றுமில்லாதானானுன்றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பினின்றுடிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள்செய்வதென்றேபுவியூரத்தனே. (க)

அத்தனைச்சிற்றம்பலவைனயென்னுயிராகினின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவைனைச்சுகவடிவா
நித்தனைநித்தநிராதாரமாகியநின்மலைன
யெத்தனைநாள்செல்லுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்கே. (க)

கண்டாருளத்தினிற்காலுன்றிப்பெய்யுங்கருளைழுகி
லன்டார்புரத்துக்குமன்பர்வினைக்குமசனிதன்னைக்
கொண்டாடினார்முனங்கூத்தாடுமத்தன்றன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவொன்றுங்கானுதுவெட்டவெறுவளியே. (க)

வெளியான்கெயன்மனவெரியுடிவிரவினையா
வொளியாருங்கண்னுமிரவியும்போனின்றலாவுவன்கா
னெளியாருங்கொன்றைச்செடையாடவம்புவியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுண்டமாடிமுக்கட்சடர்க்கொழுந்தே. (க)

கொழுந்தாதுறைமலர்க்கோதையர்மோகக்குலாகடவி
லழுந்தாதவண்ணங்பாதபிபுனைதந்தருள்வதென்றே
வெழுந்தாதரவுசெயெம்பெருமானென்றிரைஞ்சிவின்னேர்
தொழுந்தாதையேவண்பொடிபுத்தமேனிச்சகப்பொருளே. (ஏ)

சுகமாகுஞானங்திருமேனியாநல்லதொன்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ச்சேமன்றுளாடியகற்
பக்கேமேயுன்டோன்னீடுநீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிச்சிங்தச்
செகமாயையானவருங்கோடைநீங்குக்கிறமிலையே. (ஏ)

நீங்காகுயிருக்குயிராகிநின்றநினையறிந்தே
தூங்காமற்றங்கினல்லாதேயெனக்குச்சகமுமுன்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவனத்தையுன்டுபண்ணிப்
பாங்கானடத்தும்பொருளேயைகண்டபரசிவமே. (ஏ)

சிவமாதிரான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றநன்மைபெரு
த்வமேதருமைம்புலப்பொறிக்கேயென்னறிவுபொல்லாப்
பவமேவினாக்கவென்றேவளிமானெனப்பாய்ந்ததுவே. (கா)

ஆரூத்திலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்க்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துங்கைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே. (கா)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேரூருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுகல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யான்பரமானதநித்திரைழுழுமே. (கா)

ஏன்னைத்தென்னியநெஞ்சேதுயொழியென்னிரண்டு
க்கண்ணேயுறங்குறங்கென்னைமுக்கடக்கருணப்பிரான்
றங்குறைக்கருணமெளனத்தினுன்முத்திசாதிக்கலா
கண்ணைத்தொன்றுவில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே. (கா)

நானென்றெரூருமதலுண்டென்றநாள்றலைகாணவென்னுட்ட
டானென்றெரூருமதல்பூரணமாகத்தலைப்பட்டோப்பி
லானந்தந்தந்தென்னறிவையெல்லாமுன்டவசநல்கி
மோனந்தலைவினாத்தாவினியாதுமொழிகுவதே. (கா)

தானந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுண்மைதானரிந்து
மோனம்பொருளெனக்கண்டிடச்சற்குருமோனானுமாய்த்
தீனன்றனக்கிங்கிரங்கினையேயினிச்சிக்கைத்தக்கென்று
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (கடு)

எனக்கோர்சதந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பில்வைப்பாய்
மனக்கோதகற்றும்பரம்பொருளேயென்னைவாழ்வித்திட
நினக்கேபரங்னைநீங்காதபூரணாங்கருளை
தனக்கேபரமினிச்சும்மாவிருக்கத்தகுமென்றுமே. (ககு)

இடம்பெறுவீடுமீன்னார்சேய்ச்கமுமிருந்தியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகடியுடன்வருமோ
மடம்பெறுமாயைமனமேயினியிங்குவாமெளனி
திடம்பெறவைத்தமெளனஞ்சகாயங்தெரிந்துகொள்ளே. (கள)

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினமும்மலபாண்டத்தொடக்கறையை
யர்ற்றுப்பெருக்கன்னகன்மப்பெருக்கையடர்கிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றாய்க்குமுன்டோகதிசேர்வதுவே. (கஅ)

போய்யாருல்கநிலையல்லகானற்டுனலெனவே
மெய்யாவறிந்தெனவென்னாலிதனைவிடப்படுமோ
கையான்மெளனந்தெரித்தேகல்லானிழற்கண்ணிருந்த
வையுவப்பாவென்றரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே. (ககு)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக்கல்லானிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடைப்பேராசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தூராவிடுனன்பெருமுச்சுத்தானத்தனஞ்சயனே. (க. 10)

வாயுண்டுவாழ்த்தமெளனஞ்செய்போதுமெளனவருட்
டாயுண்டுசேயெனவென்னைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைச்சரண்புகநானுண்டென்னஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே. (கக)

கல்லாலெற்றிந்துங்கைவில்லாடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொன்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனரன்பற்றநாளினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேரங்கின்றமுக்கட்குருமணியே. (க. 11)

முன் னிலைச்சுட்டொழிலெஞ்சேநின்போதமுளைக்கிலையோ
பின் னிலைச்சன்ம்பிறக்குங்கண்டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன்
றன் னிலையேநிலுதானேதனிச்சச்சிதானந்தமா
நன் னிலைவாய்க்குமென்சித்தியுங்கானுநமதல்லவே. (உங)

சொல்லான் மெளனமெளனமென்றேசொல்விச்சொல்லிக்கொன்
தல்லான் மனமறப்பூரணநிட்டையிலாழ்ந்ததுன்டோ [ட]
கல்ளாதழுடனினியென்செய்வேன்சகற்காரணமாம்
வல்லாளனைமெளனசதானந்தமாகடலே. (உச)

ஆரணமாகமமெல்லாமுறைத்தவருண்மெளன
காரணமூலங்கல்லாலடிக்கேயுண்டுகாணப்பெற்றுற்
பாரணங்கோடுசூழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாய்விடுமென்சித்திமுத்தியும்வாய்த்திடுமே. (உஞ)

சித்தமவனிவடபான்மவுனிநந்திபகுண்ட
சுத்தமவனியெனுமுவருக்குந்தொழும்புசெய்து
சத்தமவனமுதன்மூன்றுமெளனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவனமல்லாலறியேன்மற்றைநிட்டைகளே. (உசு)

கண்டேனினதருளவ்வருளாய்நின்றுகாண்பதெல்லா
முன்டேயதுவுனிநதாக்கினேனுவட்டாதவின்ப
மொன்டேயருந்தியிலைப்பாறினேனல்லமுத்திபெற்றுக
கொண்டேன்பராபரமேயெனக்கேதுங்குறைவில்லையே. (உஏ)

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்படமுலத்துவெந்தழிலைச்
குந்கொண்டமேகமெனவுமைனின்றுசொரிவதையென்
ஞற்கண்டதன்றுமெளனேபதேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன்மேலேயமிர்தம்பருகுவனே. (உஅ)

சொல்லாற்றெருடர்பொருளாற்றெருடராப்பரஞ்சோதினினை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன்சகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சிந்தைநடுவேகிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதும்பகல்லானதும்வாய்விட்டரற்றுவனே. (உக)

அறியாதவன்னையறிவாயுநீயென்றீகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானக்கோவோவழுதருள்குண்டவியோ
சிறியேன்படுந்துயர்கண்டுகல்லானிழற்சேர்ந்ததுவே. (உஒ)

எல்லாமுதவுமைனயோன்றிபாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொருபச்சிலையாயினும்போட்டிறைஞ்சி
நில்லேனல்யோகநெறியுஞ்செயேனருணிதியொன்றுங்
கல்லேனெனவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (ஏக)

ஓன்றுஞ்செரித்திடவில்லையென்னுள்ளத்தொருவவனக்
கென்றுஞ்செரித்தவிவையவைகேளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங்குகாகடலு
மன்றுமனையுமனமாதிதத்துவமாயையுமே. (ஏக)

பழுதுண்டுபாவையர்மோகவிகாரப்பரவையிட
விழுகின்றபாவிக்குந்தன்றுட்புணையவியக்தளித்தான்
ஏழுமுகின்றவன்பருளங்களிகூரத்துவங்குமன்ற
வெழுகின்றவானந்தக்கூத்தனென்கண்மணியென்னப்பனே. (ஏக)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடையேனுக்கையாஙின்னருள்வழுங்க
எழுக்காகுமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியல்புகண்டாய்
ஏழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெருக்கியழுத்தொழுங்
குழுக்காணங்னின்றுநடுமாடுந்தில்லைக்கொழுஞ்சுடோ. (ஏக)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால்கொண்டவர்செயிந்தர
சாலம்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுந்தன்னருள்கூர்
கோலம்படைத்துக்கல்லாலடிக்கீழ்வைசூங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதென்கொல்கன்னெஞ்சமே. (ஏக)

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சகமென்றுசருதியெல்லா
மம்மாஙிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மவனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதைமையால்
வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (ஏக)

தினமேசேலச்சேலவாழ்நாஞ்சிங்கச்செகத்திருள்சொற்
புனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினமேதுணையென்றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குவோ
மனமேநம்போலவுண்டோசத்தமுடரிவ்வையகத்தே. (ஏக)

கடலெத்தனைமலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடனுண்மளைலாக்குமிந்தச்
சடலத்தொன்விடுமுன்னேயுனைவந்துசாரவிருட
படலத்தைமாற்றப்படாதோஙிறைந்தபராபரமே. (ஏக)

நினையுங்கினைவுங்கினையன் றியில்லைகினைத்திடுங்கால்
வினையென்றேருமுதனின்னையல்லாதுவளைவதுண்டோ
தனையுங்தெளிக்துன்னைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செந்தாமரையா
மனையும்பொன்மன்றமுநின்றூடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. (நக)

உள்ளத்தையுமிங்கெனையுங்கையினிலீர்ப்புவித்துங்
கள்ளத்தைச்செய்யும்வினையால்வருந்தக்கணக்குமுன்டோ
பள்ளத்தில்வீரும்புனல்போற்படிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்முழ்கினர்க்கேயெளிதாத்தில்லைவித்தகனே. (ச0)

கள்ளம்பொருந்துமடநஞ்சமேகொடுங்காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவுக்கட்குண்டோவில்லையேயுலகீன்றவன்னை
வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாணமன்றூடுமின்ப
வெள்ளச்செம்பாதப்புனையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே. (சக)

தன்மயமானசபாவத்தின்மெள்ளத்தலைப்படுங்கான்
மின்மயமானசகம்யாதுரைத்தென்வெளியிலுய்த்த
ஷ்ண்மயமுத்திரைக்கையேமய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மயமெல்லாநிறைந்தங்ராமயமே. (ச2)

அயுங்கலையுஞ்சருதியுங்காண்டற்கரியவைனத்
தோயும்படிக்குக்கருணைசெய்வாய்ச்சகவான்பொருளே
தாயும்பிதாவுந்தமருங்குருவுந்தனிமுதலு
நியும்பரையுமென்றேயுணர்ந்தேளிதுங்சயமே. (ச3)

அல்லும்பகலுமுனக்கேயபயமபயமென்று
சொல்லுஞ்சொவின்னந்தெரிந்ததன்றேதுதிப்பார்கண்மனக்
கல்லுங்கரைக்குமெளனுவனதுகருணையென்பாற
செல்லும்பொழுதல்லவோசெல்லுவேனந்தச்சிற்சகத்தே. (ச4)

எல்லாஞ்சிவன்செயலென்றறிந்தாலவனின்னருளே
யல்லாற்புகவிடம்வேறுமுன்டோவதுவேநிலையா
நில்லாயுன்னைற்றமியேற்குக்கதியுண்டிந்னிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்திலாழுந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (ச5)

ஒளியேயோளியினுணர்வேயுணர்விலுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குங்கருத்தேகருத்தைக்கவளங்கொண்ட
வேளியேவளியின்விளைசுகமேசுகர்வீருகண்டுந்
தெளியேன்றெளித்தவரைப்போற்றிடேனன்னசெய்குவனே. ()

மறக்கின்றதன்மையிறத்தலோப்பாகுமனமதான்றிழ்
பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலோப்பாகுமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லைக்களவில்லையேயிந்தச்சன்மவல்ல
ஹக்கின்றநாளெந்தநாள்பரமேநின்ரூமும்பனுக்கே. (சங)

காட்டியவந்தக்கரணமுமாயையிக்காயமென்று
குட்டியகோலமுநானுவியங்கத்துறையிதனு
ஞட்டியநான்றனக்கென்றேரறிவற்றநாளிவற்றைக்
கூட்டினின்றூட்டினேயேபரமேநல்கூத்திதுவே. (சஞ)

பொல்லாதமாமர்க்கடமனமேயெனப்பேரலடுத்த
வெல்லாற்றையும்பற்றிக்கொண்டீனேயென்னின்மயமா
நில்லாயருள்வெளிநீநானிறபேநருணிட்டையொரு
சொல்லாற்பதிந்துபரிபூரணனந்தக்தோய்குவனே. (சக)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன்றுன்மார்க்கம்யாவையும்வைத்துக்கட்டிங்
காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றூயுன்னவலமதிக்
கோராயிரம்புத்திசொன்னாலுமோர்க்கையேக்குவாய்
பாராயுனைக்கொல்லுவேன்வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. ()

மாதத்திலேயொருதிங்கஞ்சாண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும்வைத்திலையேவெறும்புன்மைதெஞ்சே
வேதத்திலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயெடங்காதந்தவான்பொருஞ்சிக்கொள்ளே. (நுக)

எங்கும்வியாபித்துனர்வாயுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரங்தெரியாதவன்னைந்தடைசெய்ததா
ரங்கங்குழூந்துள்ளாருகுமன்பாளர்க்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலேசம்பூரணபோத்தனே. (நுக)

வையக்மாதர்சகத்தையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்றுங்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்லீட்டையுமெய்ந்நாலையும்பொய்யதாகவேண்ணும்
பொய்யார்தநட்பைவிடுவதென்றேபரிபூரணமே. (நுக)

அனியங்கனியொத்தருவிஜீன்யானெந்தயர்வுறுவேன்
றெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலமுஞ்சித்திக்குமோ
வொளியுங்கருணையுமாருதவின்பழுமோருவாய்
வெளிவந்தடியர்களிக்கங்கின்றுகிம்விழுப்பொருளே. (நுச)

அடையார்புரஞ்செற்றதேவனின் பொன்னடிக்கன் புசற்றும்
படையாதவென்னைப்படைத்திந்தப்பாரிற்படர்ந்தவினைத்
தடையாற்றலையிட்டு நெஞ்சம்புண் ஞாகத்தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபுடியன்றியான் செய்ததொன்றிலையே.

(ஞு)

ஆடுங்கறங்குந்திரிகையும்போலவல்லந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிவதல்லானீன்கருளைவந்து
கூடும்புடிக்குத்தவழுயலாதகொடியாமன்
நேடும்பொழுதென்னசெய்வார்பரானந்தசிற்சடரோ.

(ஞுகு)

கற்றும்பலபலகேள்விகள் கேட்டுங்கறங்கெனவே
சற்றுங்தொழில்கற்றுச்சிற்றின்பத்து ஆசமுலினென்னாங்
குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுமன்பார்கூட்டத்தையே
முற்றுங்து ஜெயனாம்புகண்டாய்ச்சத்தழுடு நெஞ்சே.

(ஞுள)

நீயெனானெனவே றில்லையென்னுங்கெனவருளத்
தாயென மோனகுருவாகிவந்து தடுத்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனையேயழுமேனின்றிருவருளுக்
கேயெனசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசத்தவேழையனே.

(ஞுஅ)

ஆத்திரம்வந்தவர்போலலையாமல்ரோகதிட
காத்திரந்தந்தென்னையென்னபோலுங்கருளைவைத்திம்
மாத்திரம்முன்னின்று ணர்த்தினையே மாவனுவினிநான்
சாத்திரஞ்சொன்னபடியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே.

(ஞுகு)

உடல்பொய்யுறவு.

நேளிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயினுண்மையுறவாகக்
கடவாரார்தன்னருளேகண்டாய் - திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோன நெருசொல்லேயுண்மைநன்றுப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ்.

(க)

பாராதிடுதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்படரத்தின்
சீராகநிற்குந்திறங்கண்டாய் - நேராக
ஷிற்குங்கிருவருளினெஞ்சேயானிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண்.

(எ)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினால்யார்க்கேனும்.
பொய்யானதன்மைபொருந்துமோ - வையாவே.
மன்னுங்ராசையின்னம்வந்ததல்லவுன்னடிமை
யென்னுங்கிலையெய்துமாறென். (ஏ)

அறியாமைமேவிட்டறிவின்றிநிற்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம் - வறிதேயா
நியுணர்த்தானுணருநேசத்தாலோவறிவென்
றேயெனக்கோர்நாமமிட்டதே. (ஏ)

ஏதுக்குச்சும்மாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவன்மையெங்கேபோகவிட்டாய் - வாதுக்கு
வந்தெதிர்த்தமல்லாப்போல்வாதாடினுயேயுன்
புந்தியென்னபோதமென்னபோ. (ஏ)

சுகமைனத்தும்பொய்யெனவேதானுணர்ந்தாற்றுக்க
சுகமைனத்தும்பூய்யன்றேசோரா - திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாதமேலானவத்துவிதக்
கட்டுக்குளாவதென்றேகான். (ஏ)

கற்கண்டேர்தேஞேகனிரசமேபாலோவென்
சொற்கண்டாதேதெனான்சொல்லுவேன் - விற்கண்ட
வானமதிகாணமவுனிமவுனத்தளித்த
தான்மதிலுறுமமிர்தம். (ஏ)

கேட்டாலுடன்சிந்தித்தல்கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமருவுற்பவநோய்மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானங்கிட்டையினமேவினர்கட்கன்றேதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம்.. (ஏ)

மாயாசகீத்தைமதியாதார்மண்முதலா
யேயானதத்துவத்திலெய்துவரோ - நேயானு
பூதினிலைநிற்கப்பொருந்துவர்களன்னவர்த
நிதியையேயோர்மனமேநி. (ஏ)

இகமுழுதும்பொய்யென்றேயெய்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருண்மெய்யே - யகநெகிழுப்
பாரீராருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேர்துவேதிறம். (கீ)

ஆரணக்களாமகங்தன்யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப்பொருளென்னுங் - காரணத்தை
யோராயோவள்ளுள்ளேயுற்றுணர்ந்தவுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகர். (கக)

நேராயம்மெளனங்கிலங்கில்லாமல்வாய்ப்பேசி
யாராயலைத்தீர்நீராகெடுவீர் - தேரீர்
கிள்ளாயுந்திளாயுததிச்சென்னியனைநாவாற்
காயுங்காயுமனக்கல். (கங்)

அற்பமனமேயகிலவாழ்வத்தனையுஞ்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனை - கற்பனையான்
நில்லாவிடத்தேயெனச்சும்மாவைத்திருக்கக்
கல்லாய்ந்தானேர்கவி. (கங்)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையாமென்றென்றெப்
போதும்பொருந்தும்புனிதர்பாற் - நீதுநெறி
ஏசல்லுமோசெல்லாதேஏசல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோவேதத்தொனி. (கச்)

கல்லேறுஞ்சில்லேறுங்கட்டியேறும்போலக்
சொல்லேறப்பாழ்த்ததுளைச்செவிகொண் - டல்லேறு
நெஞ்சனெனனநிற்கவைத்தாய்நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயேமதி. (கஞ்)

அப்பொருளுமான்மாவுமாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பிலாச்சித்தொன்றுஞ்சாதியினு - வெப்படியுங்
தேரிற்றுவிதஞ்சிவாகமமேசொல்லுங்கிட்டை
யாருமிடத்தத்துவிதமாம். (கச்)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதங்கிலீயிற்பொருந்தாம - லேதமிகு
மோகாதியல்லவிலேழுழக்கினயேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யேதெளி. (கன்)

நோக்கற்கரிதானநுண்ணியவான்மேனங்கில
தாக்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான் - காக்குமுயி
நத்தனைக்குநானடி.மையாதவினால்யானெதன்
நித்தனைக்கும்பேசவிடமில். (கஞ்)

காடு

உடல்பொய்யுறவு.

ஓன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியங்மோனஞ்சூ
தன்றுனைத்தாண்டேதாம்வாழ்க - வென்றென்றே
திக்களைத்துங்கைக்குவிக்குஞ்சின்மயராந்தன்மையர்க்கே
கைக்குவருமின்பக்கனி.

(ககு)

மனத்தாலும்வாக்காலும்மன்னவொன்னுமோன
வினத்தாரேநல்லவினத்தார் - கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரோகுறரியமுத்திரெறி
கண்டவருமன்னவரேகாண்.

(எ.ஒ)

கண்ணேளியேமோனக்கரும்பேகவலையறப்
பண்ணேளிக்குமுள்ளொளியாம்பான்மையினை - நண்ணீடுவன்
சித்தமிரங்கிலதென்சித்தந்தெளியாவே
றித்தனைக்குமாதரவுமில்.

(ஏக)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோதுவாய்நிற்குங் - குறியாற்
சதசத்தருஞனர்த்தத்தானுணராங்ந
விதமுற்றறிவெனும்பேர்மெய்.

(எ.ஒ)

குருவிங்கங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா - தருளென்று
கண்டவர்க்கேயானந்தங்கண்டுகொள்ளாமலது
கெண்டவர்க்கிங்கென்னகிடைக்கும்.

(ஏ.ஏ.)

புலியினதருடையான்பூதப்படையான்
பலியிரங்துமெல்லாம்பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புனிதன்சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியாதேதுமுளதே.

(ஏ.ஏ.)

சொல்லுக்கடங்காச்சுகப்பொருளைகாமெனவே
யல்லும்பகலுமரற்றுவதென் - னல்லசிவ
ஞானமயம்பெற்றேர்களைமில்லையென்பரந்தோ
மேரனமயமானமுறை.

(ஏ.ஏ.)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுகிளபோல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார் - வையகத்தோர்
சாற்றரிதென்றேசற்றார்தன்னையாய்முக்கணைந்தை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினுன்.

(ஏ.ஏ.)

காதற்றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்றகாயமும்செய்கைபே - போதமாய்
நிற்பரல்லாவிச்சகத்தினேரார்கணேரிடினுங்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார்தாம்.

(உள)

வெள்ளங்குலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினுள்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக்கள்ளனே - னுள்ளத்தி
வில்லனென்றுலனீனவன்றுனெனங்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்லவழக்காம்.

(உற)

தத்துவப்பேயோடேதுலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மோனவள்ளலையே - நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சபோற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்குமிருகண்.

(உகு)

தோல்லைவினக்கீடாய்ச்சுழல்கின்றநானென்றாவ
னெல்லையிலாநின்கருணையெய்துவனே - வல்லவனு
மோனகுருவேமுழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில்.

(உங)

முன்றுகண்ணமுத்தொழிலாமும்முதலாமுவுலகுங்
தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே - யீன்றவன்னை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோவா.

(உக)

நேசிக்குஞ்சிக்கைநினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
ழுசிக்குந்தானிறைந்துபூரணமா - யோசிதது
நின்றதல்லான்மோனுசிருவிகற்பங்கிட்டைநிலை
யென்றுவருமோவறியேனே.

(உங)

அறிவிலறியாமையற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவானுந்தமயம்பெற்றுக் - குறியவிழுந்தா
லன்றைக்குடல்வேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டுவனேயான்.

(உங)

உடலைப்பழுத்திங்குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவோடுவரோமெய்யைப் - படபடென
வேண்டுவேணிந்தவுடன் மெய்யுணராப்பொய்யனு
ஞன்டநீதானேயறி.

(உங)

கக〇

உடல்பொய்புறவு.

அறியாயோவென்னையுநியாண்டாங்கிசத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய் - ரெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ்செழியுங்குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றுயருகேகான்.

(ஏ.ஏ)

எதுக்குடற்சமைகொண்டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே - சோதியா
மன்னாங்கிருவிகற்பவானந்தங்கையிலே
பின்னமறங்கில்லாதபின்.

(ஏ.கு)

பின்னுமுடற்சமையாப்பேசும்வழக்கதனு
வென்னபலஞ்சுற்றிருந்தோமே - யன்னதனு
வானந்தந்தானேதானுகுமெம்மையனே
யேனிந்தத்துன்பமினி.

(ஏ.ஏ)

துன்பக்கடவிற்றுளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடவிலிருமென்ன - வன்பிற்
க்காந்துக்காந்துருகிக் கண்ணருவிகாட்ட
விகாந்துவருமானந்தமே.

(ஏ.ஏ)

க்காந்துக்காந்துருகிக்கண்ணீராரூக
விகாந்தேநிருவிகற்பமெய்த - நிரந்தரமு
நின்னையேசிந்திக்கந்தொடுத்தாய்மோனா
நெஷ்னமுழுதுங்கொடுத்தேனே.

(ஏ.கு)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனேதானிருந்தாற்
கல்லுமுருகாதோகன்னெஞ்சுசே - பொல்லாத
தப்புவழியேனினைந்தாய்ச்சந்ததமுகிறந்த
வெப்பிலேயானந்தமே.

(ச.ஓ)

கொடுத்தேனையென்னக்கொடுத்தவுடனில்ப
மடுத்தேனேநீழீவாழ்ந்தே - யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப்பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
விற்றேனேயேழையடியேன்.

(சக).

பெற்றேம்பிறவாமைபேசானமயாயிருக்கக்
கற்றேமெனவரைக்கக்காரியமேன் - சற்றேநு
நிக்கற்றவின்பங்கிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றுற்பேசுமோவாய்.

(ச.உ)

உடல்பொய்யுறவு.

குசக

காலன்றினமுதைத்தான்காமன்றினயரித்தான்
பாலன்பசிக்கிரங்கிப்பாற்கட்லீ - ஞாலமெச்சப்
பின்னேநடக்கவிட்டான்பேரருளோநாடாதார்க்
கென்னேநடக்கையினி.

(சுடு)

விண்ணருவிமேன்மேல்விளக்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூப்பித் - தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானக்தவற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமேஞானவொளி.

(ஈடு)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான்பேசாப்பெருமையினுன்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக்கண்ணியா - னுள்ளபடி
கல்லாவின்கீழிருந்துகற்பித்தானேர்வசன
மெல்லாருமீடேறவே.

(சுடு)

புலனைந்துந்தானேபொரமயங்கிச்சிந்தை
யுலமந்துழலுமடிமை - நலமிகுந்த
சித்தானமோனசிவ்னைன் சேவடிக்கே
பித்தானலுண்டோபிறப்பு.

(ஈடு)

நிறைகுடந்தானீர்கொஞ்சமோநிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தார்யாதைமுயல்வார் - பிறையணிந்த
மிக்ககைலாயமலைவித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனேசெப்பு.

(சுடு)

நுங்கமழுமானுடையாப்குலப்படையுடையாய்
திங்கள்ளிகெஞ்சடையாய்சேவுடையாய் - மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட்டபணியாயென்சென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயேகதி.

(சுடு)

இளியதருணமுகிலெம்பிரான்முக்கட
சனியமிர்த்தவாரியின்பக்கட்டி - தனிமுதல்வ
எதித்தன்பர்மனிமலனிறவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துஜெ.

(ஈடு)

நீதியாய்க்கல்லாவினீழுவின்கீழேயிருந்து
போதியாவன்மையெல்லோம்போதித்தா - னேதில்
சனிகாதியாயதவத்தோர்க்குஞான
கிள்ளகரஞ்செளனசிவன்.

(ஏ.ஒ)

ககடு

உடல்பொயியுறவு.

தேச்செயறுளுஞ்சிந்தையுடனே குழையில்
யோகங்கிலைஞானிகளுக்கொப்புவதோ - மோகங்கிலை
யல்லவிலேவாழ்வாரோவப்பனேயற்ற
வெல்லையிலேசும்மாவிரு.

(ஞக)

சும்மாவிருக்கச்சகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினியேந்டா - தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
ஷிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ.

(ஞக)

நீயற்றவந்கிலையேநிட்டையதினீயிலையோ
வாயற்றவனேமயங்காதே - போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பழுண்டுவா.

(ஞங)

வாவாவென்றின்பம்வரவழைக்குங்கன்னீரோ
ட்ராவாவென்றேயழுதவப்பனே - நீவாடா
வெல்லாநம்க்கெனவேயீந்தனையேயீந்தபடி
நில்லாயதூவேங்கிலை.

(ஞச)

நில்லாப்பொருளைநினையாதேநின்னையுள்ளோர்
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச்சொல்லாதே - கல்லாத
சிந்தைகுழைந்துசுகஞ்சேரக்குருவருளால்
வந்தைழுநினல்லவழி.

(ஞஞ)

வழியிதென்றுமல்லாவழியிதென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்த்தோர் - மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச்சொன்னவன்றேயெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீபார்.

(ஞச)

பாரளைத்தும்பொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
வாருந்துறக்கையரிதரிது - நேரோ
மனத்துறவுமப்படியேமானுவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாரேன்றேயோர்.

(ஞங)

ஓராமலேயொருகாலுன்னமறுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால் - வாராதோ
பத்துத்திசையும்பரங்தெழுந்தானந்தவெள்ளங்
தத்திக்காடுரண்டுதான்:

(ஞஅ)

உடல்பொய்யுறவு.

ககங்

தானுணதன்கும்வந்துதாக்கினுலவ் விடத்தே
வானுதிமாயைவழிங்காதோ - ஞானகே
ஆன்னுள்ளேதோன்றுவுறவாகினின்றதென
வென்னுள்ளேயென்றுமிரு.

(ஞக)

ஏன்னையுன்னையின்னதிதுவென்னுமனிற்குங்கிலை
தன்னையருளென்றுதருணத்தி - வன்னைபெற்ற
பின்னோக்குஞ்சோல்லாதபெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்தினுள்ளேயுணர்.

(கா)

சீரான்னவர்தாங்கிட்டைதொகுத்திராங்கிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியார்மாமெளனன் - றன்னுள்
விருப்பாகக்கைகாட்டிமிக்கவடநிழ
விருப்பானிருவிகற்பத்தே.

(கங)

இந்தங்கிருவிகற்பத்தெந்தையிருக்கங்கிட்டை
கிட்தைநீதேரூய்செகுமலைநத்தும் - வந்ததொடர்ப்
பாடுகெடவன்றேவேரிர்பாத்திரத்துக்காடலல்லா
லாடுவதேநூட்டுமவன்.

(கங)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமலைநத்து - மவனேதா
மானவாரோசொன்னுலவாரோகுருவெனக்கு
நானவனுய்நிற்பதெந்தநாள்.

(கங)

நாளவங்கள்போகாமனுடோறுநந்தமையே
யாளவந்தார்தாளின்கீழாட்புகுந்தாய் - கீளவுன்னைக்
காட்டாமனிற்குங்கருத்தறிந்தானெனஞ்சேயுன்
ஞட்டானையைமில்லையால்.

(கங)

யான்றுனெனலறவேயின்பநிட்டையென்றருஜைக்
கோன்றுஞ்சாத்தமொழிகொள்ளாயோ - தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய்நெஞ்சேநெயன்கலைகள்சோர
வழுக்கடிக்கும்வண்ணஞ்சாபோலாய்.

(கங)

எங்குஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசவியாதே - யங்கிங்கென்
நீற்றுஞ்சேதோழிலிறந்துபிறந்தழலப்
பண்ணஞ்சேயானுன்பரம்.

(கங)

ககச

உடல்பொய்யிறவு.

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவுமெய்யையாப்பொய்கெஞ்சே
பொய்யைத்தான்மெய்யெனவும்போகுமோ - வையிமறத்
தன்மயத்தைமெய்யெனவேசார்ந்தனையேலானந்த
மென்மயமுங்மயமுமே.

(கங)

பூங்காவனங்குமூலம்புத்தமுதன்சாந்தபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழை - நீங்காவாஞ்
சொல்லிறங்துமாண்டவர்போற்றுமெளன்பூஷியினு
நில்லையெனங்றவிடம்.

(காத)

இடம்வானங்லபொருளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியைந்து - முடனுதவ
மந்தாரதாருவெனவந்துமவனகுரு
தந்தானேர்சொற்கொண்டுதான்.

(கங்க)

தானந்தவருானஞ்சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாங் தாமேயாகுமே - மோனகுரு.
சொன்னவொருசொல்லாற்சகமாயிருமனமே
யின்மயக்கமுனக்கேன்.

(எஒ)

உன்னையுடலையுறுபொருளைத்தாவீனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினுன் - சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற்றேயந்தானெனஞ்சேயுன்ன
வில்லைபிறப்பதெனக்கே.

(எக)

ஏனக்குமுனக்குமுறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவின்பங்ட்டை - தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவனியளித்தானெனஞ்சேயுனையோர்
காசாமதியேனுன்கான்.

(எஒ)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற் - ரேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதியுமோன
மெல்லாங்மோனவடிவே.

(எங)

ஏல்லாமேமோனங்கிறவைய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோனங்கிலைநாடினுர் - பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றைநடவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைக்கேன்மோனகுருவே.

(எச)

மோனகுருவாரித்தமோனமேயானச்ச
ஞானவருஞமதுநரினுமது - வானுதி
ஈன்றங்கிலையுமதுநெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேஞ்னந்தமே.

(எடு)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியில்லை
மறிந்தமனமற்றமவனஞ் - செறிந்திடவே
நாட்டினஞ்னந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினன்மோனகுரு.

(எசு)

குருவாகித்தண்ணருளைக்கூறுமுன்னேமோனு
அருகீடுயிர்பொருஞுமொக்கத் - தருதியென
வாங்கினையேவேறுமுன்மைவைத்திடவுக்கேட்டிடவு
மீங்கொருவருன்டோவினி.

(என)

இனியகருப்புவட்டையென்னவில்ட்டா
நனியிரதமாருதுநானுங் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம்பிறிந்தவன்றேமோனமல்லாற்
கற்றிலேனேதுங்கதி.

(எஅ)

ஏதுக்குஞ்சம்மாவிருந்தெனவுரைத்த
குதுக்கோதோன்றுத்துனையாகிப் - போதித்து
கின்றதற்கோவென்னையாங்கிக்கிப்பிரியாமற்
கூகான்றதற்கோபேசாக்குறி.

(எகு)

குறியங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிடவாங்கே - பிறிவநவுஞ்
மீம்மாவிருத்திச்சுகங்கொடுத்தமோனங்பாற்
கைம்மாறுநானெழுதிதல்காணி.

(அஒ)

நான்றுனெனுமயக்கநன்னுங்காலென்னுனை
வான்றுனென்னங்கிறயமாட்டாய்நி - யூன்றுமல்
வைத்துமெளினத்தாலேமாயைமனமிறந்து
துய்த்துவிடுஞானத்துகம்.

(அக)

ஞான்நெறிக்கேற்றகுருஞ்னாரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந்தழுத்தகுரு - மானமொடு
தாய்வெம்வந்தென்னைத்தந்தகுருவென்கின்தை
கோயிலேனவாழுங்குரு.

(அஒ)

கக்க

ஏசற்றவந்திலை.

சித்துஞ்சடமுஞ்சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
நித்தன்பரமகுருநேசத்தாற் - சுத்தங்கிலை
பெற்றோமேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றோமேமோனக்கரு.

(ஏ)

ஏ சற்ற வந்தி லை.

கொட்சகக்கலிப்பா.

ஏ சற்றவந்திலையேயெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
ஷுசற்சழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே.

(க)

பாழாகியன்டப்பரப்பையெல்லாம்வாய்மடித்து
ஷாழாழியின்பத்தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனப்போல்.
வாழாதுவீழுந்தழியாவணனமிருப்பாயே.

(ங)

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக் கேநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கூடக்கிடைத்திடுமோ
வரூட்பாய்நமக்காகவாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே.

(ஞ)

வஞ்சமோபண்டைடுளவாதனையைலங்து
கொஞ்சமுற்றூயுன்னக்குறைசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயென்போலநீயழுந்தவாராயோ.

(ஈ)

வாராவரவாய்வடங்கீழற்கீழ்வீற்றிருந்த
ஸ்ராயங்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவற்றிருந்து
பாராபோவவ்வுருவைப்பார்க்கங்கிறைவாய்விடுமே.

(ஞ)

வாயாதோவின்பவள்ளத்வங்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயெந்திலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவங்திடுமே.

(க)

வந்தவரவைமழுந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்பிடிப்பிக்கக்கற்றவர்யா
நிக்தமதியேனுனக்கிங்கென்மதிகேளன்னுலே
சந்ததநெஞ்சேபோத்திற்சாரினின்பழுண்டாமே.

(எ)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநி
தென்புலத்தாரோடிருந்துசெய்ப்புசைகொண்டருளே.

(அ)

அருளேயோராலயமாஹானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநி
மருஷர்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருஷர்ணியறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே.

(கூ)

எவ்விடத்தும்பூரணமாமெந்தைபிரான்றன்னருளே
யஸ்விடத்தேயுன்னெஞ்சேயாராயிற்கண்டிலணே
யவ்விடத்துமாயையிலேமீன்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ்செனனமற்றுவாழியவே.

(கா)

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்குகால்விட்டோடவதன்பிறகே
யோடுங்தொழிலாற்பயனுள்தொவொன்றுய்ப்பலவாயுயிர்க்குயிரா
யாடுங்கருளைப்பரஞ்சோதியருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை
தேடும்பருவமிதுகண்மர்சேரவாருஞ்செகத்தீரோ.

(க)

சைவசமயமேசமயஞ்சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
நைவந்திடவேமன்றுள்வெளிகாட்டுமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்தழுலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசுபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்தீரோ.

(ஏ)

காகழுறவுகலந்துண்ணகண்டூரகண்டகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவருவாய்க்கிடக்குதையோவின்புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்தீரோ.

(ஏ)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிமுன்றுந் யெனக்கொன்றில்லையென
மோனங்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்ரேபினுங்குளறிநா
னென்றுகூத்தாடமாயையை, விடுத்தவாறுங்கண்ணீரொடுக்கம்பலைவி
லகுமாறுமென்வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும்புகலாய்சிரகி
ரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (க)

‘நோயும்வெங்கவிப்பேயுந்தொடரங்னின் ஓவிற்சொன்னமுறை
யியமாதிநான், ரேயும்வண்ணமெனக்காக்குங்காவலுந்தொழும்பு
கொள்ளுஞ்சவாமியுகிகண்டா, யோயுஞ்சன்மமினியஞ்சலஞ்சலெ
ன்றுலகங்கண்டுதொழுவோருருவிலே, தாயுந்தந்தையுமானேய்சிர
கிரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (க)

முகமெலாம்.

முகமெலாங்கணீர்முத்தரும்பிடச்செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞு
ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றோன்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பேறநல்லருஞ்சரமாச்சமைந்தோய். (க)

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேநின்னருளைச்சேர்த்தென்னைக்காத்தாளக்
கடனுங்கென்றென்னினின்னைக்கைகுவித்தோன்னல்லே
வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்னமல்லற்
படமுடியாதென்னவிப்பற்றேபராபரமே. (க)

ஆராம்கண்டிங்கருட்குருவாய்நீயோருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. (க)

வாழாதுவாழுவைந்தழைந்தோரொல்லாரு
மாழாழியென்னவருளானுரமுக்காற்றே
டேழாயெனவுலகமேசுமினிநானெருவன்
பாழாகாவாறுகம்பார்நீபராபரமே. (க)

திடமுறவே.

ககக

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையூன்காணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குண்பார்ந்துசூட்டும்
பள்ளத்தின்மீண்போற்பதைத்தென்பராபரமே.

(ஈ)

வாவிக்கமலமலர்வண்டாய்த்துவண்டிதுவன்
டாவிக்குணின்றவுனக்கன்புவைத்தார்க்கஞ்சலென்பாய்
பூவிற்கும்வான்கடையிற்புல்விற்போர்போலவொன்றைப்
பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே.

(ஊ)

விண்ணறுவெற்பின்விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணறுபாய்ச்சிடுமென்காதல்வெள்ளங்டிலையோ
தண்ணறுசாந்தபதத்தற்பரமோல்வேதப்
பண்ணறுமின்பப்பதியேபராபரமே.

(கு)

கூடியங்கின்சீரடியார்கூட்டமென்றேவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞ்சமுகவாட்டமுங்கண்டிலையோ
தேடியங்கின்சீரருளைத்திக்களைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்ப்பதியேபராபரமே.

(எ)

தெஞ்சத்தினுடேநினைவாய்நினைழுடு
மஞ்சலெனவாழுமெனதாவித்துஇனங்கே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றியக்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானுபதியேபராபரமே.

(ஏ)

புத்திநெறியாகவைனப்போற்றிப்பலகாலு
மூத்திநெறிவேண்டாதமூடனேநூகெடுவேன்
சித்திகெறிக்கென்கடவேந்சீரடியார்க்கேவல்செயும்
பத்திநெறிக்கேனுமுகம்பார்நீபராபரமே.

(கு)

கண்டறியேங்கேட்டறியேங்காட்டுகினையேயிதயங்
கோண்டறியேங்முத்திகுறிக்குந்தரமுமுண்டோ [லாம்
தொண்டறியாப்பேதைமையேங்சொல்லெளின்றேன்மையெல் -
பள்டறிவாய்நீஷூபுகராய்பராபரமே.] (கா)

தன்னை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற்றலுணர்த்து
மன்னைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப்புவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கலுர்ந்திமுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே.

(க)

ஆக்குவை.

ஆக்குவைமாயையாவுகொழியினிலவுற்றீமான
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப்புனிதங்கலருளானந்தங்
தாக்கவஞ்செய்வாயுன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே.

(க)

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதார்கணவரையன்றிவேரே
ரிற்புறத்தவரைநாடார்யாங்களுமின்பவாழ்வுங்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவாங்னலதோர்தெய்வம்
ரூற்புறக்கருதோங்கண்டாய்ப்புரணுனந்தவாழ்வே.

(க)

முருங்திளாநகையார்பாரமுலமுகந்தமுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரின்த்தனுயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணுனந்தவாழ்வே.

(க)

தீதெலாமொன்றும்வன்மைசெறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசிந்தைபெற்றபதகனுன்பாதாழி
லாதரவடையவள்ளன்பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணுனந்தவாழ்வே.

(க)

நாதனைநாதாதிதநன்பளினாடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலங்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றேபூரணுனந்தவாழ்வே.

(க)

மலைவளர்காதலி. குக

என்னியவெண்ணுமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னிறவெயல்வாம்பாழாக்கியெனப்பாழாக்குங்
தின்னியவினையைக்கொன்றுசிறியவையூய்யக்கொண்டாற்
புண்ணியங்கேயன்றேபூரணைந்தவாழ்வே.

(ஞ)

பத்திநீபத்திக்கானபலனுநிபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித்திறமூநிதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கானமுதலுநிமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணைந்தவாழ்வே.

(க)

தாயினுமினியங்கீனச்சரணைவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனுகிப்பிதற்றுதல்செய்தனன்றே
தேயிடைமெழுகாய்நொந்தேன்றெளிவிலேன்வீணைகாலம்
போயினதாற்றுகில்லேன்பூரணைந்தவாழ்வே.

(ங)

மலைவளர்காதலி.

ப்ரதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கண் மித்திரர்கள்
பக்கமுண் டெக்கால மும் காலம் காலம்
பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்த மாகயம்
படரோனுந் திமிர மனுகாக் காலம்
கஞியுண்டு ஞானமாங் கதிருண்டு சதுருண்டு
காயசித் திகஞ் முண்டு
குறையுண்ட கண்டர்பா வம்மைங்கின் றுளிற்
கருத்தொன்று முன் டாகுமே
நதியுண்ட கடலெனச் சமயத்தை யுண்டபர
ஞானவா னந்த வொளியே
நாதாந்த ரூபமே வேதாந்த மோனமே
காணெனு மகந்தை தீர்த்தென்
மதியுண்ட மதியான மதிவதன வல்லியே
மதுகுத் னன்றங் கையே
வளாராச் ஜூக்கிருகண் மஜிபா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ ஞுமையே.

(க)

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே
சிற்றிடையிலே நலீட யிலே
கேலோத்த விழியிலே பாலொத்த மொழியிலே
சிறுபிறை நுதற் கீற்றிலே

கக

க.2. மலைவளர்காதலி.

பொட்டிலே யவர்கட்டு பட்டிலே புனைகந்த
 பொடியிலே யடியிலே மேற்
 பூரித்த மூலையிலே நிற்கின்ற நிலையிலே
 புஞ்சிதனை நுழைய விட்டு
 நெட்டிலே யலையாம லறிவிலே பொறையிலே
 நின்னடியர் கூட்டத்திலே
 நிலைபெற்ற வன்பிலே மலைவற்ற மெய்ஞ்ஞான
 ஞேயத்தி வேயு னிருதான்
 மட்டிலே மணதுசெல நினதருளு மருள்ளவயோ
 வளமருவ தேவை யரசே
 வாராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காத விப்பெ னுமையே.

(2)

புதமுத லாகவே நாதபரி யந்தமும்
 பொய்யென் றைனக்காட்டி யென்
 போதத்தி னடிவாகி யடியீறு மில்லாத
 போதபூ ரணவெ னிக்கு
 னேதுமற னில்லென் றுபாயமா வைத்துநினே
 வெல்லாஞ்செய் வல்ல சித்தா
 மின்பவரு வைத்தந்த வன்னையே னின்னையே
 யெனியேன் மறங் துய்வனே
 வேதமுத லானநல் லாகமத் தன்மையை
 விளக்குமுட் கண்ணி லார்க்கு
 மிக்கநின் மகிழ்மையைக் கேளாத செவிடர்க்கும்
 வீறுவா தம்புகலும் வாய்
 வாதநோ யாளர்க்கு மெட்டாத முக்கணுடை
 மாமருங் துக்க மிர்தமே
 வாராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காத விப்பெ னுமையே.

(ங.)

மிடியிட்ட வாழ்க்கையா ஹப்பிட்ட கலமெனவு
 மெய்யெலா முள்ளு டைந்து
 வீறிட்ட செல்வர்தங் தலைவாயில் வாசமாய்
 வேதனை ஞூறவே தனுங்
 துழியிட்ட வெவ்வினையை யைவினுன் பாவிநான்
 ரூடரிட்ட தொழில்க னேல்லாங்
 துண்டிட்ட சாண்கும்பி யின்பொருட் டாயதுன்
 ரூண்டர்பணி செய்வதென்றே

மலைவளர்காதலி.

கங்க

வடியிட்ட செந்தமிழு னருமையிட் டாருரி
வரிவையோர் பரவைவாயி

லம்மட்டு மடியிட்டுக்கடைநடந் தருளடிக
னடியீது மூடியீ தென

வடியிட்ட மறைபேசு பச்சிளங் கிள்ளையே
வளமருவு தேவை யரசே

வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத விப்பெ னுமையே.

(ஏ)

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி

புராந்தகி திரியம்பதி யெழிற்
புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்ரதள

புஷ்பமிசை வீற்றிருக்கு

நாரணி மனுதீத நாயகி குனுதீத

நாதாந்த சத்தி யென்றுன்

ஞமமே யுச்சரித் திடுமடியர் நாமமே

நானுச் சரிக்க வசமோ

வாரணி சடைக்கடவு ளரணி யெனப்புகழு

வகிலாண்ட கோடி யீன்ற

வன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசு

மானங்த ரூப மயிலே

வாரணியு மிருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைபுகழு

வளமருவு தேவை யரசே

வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை

வளர்காத விப்பெ னுமையே.

(ஏ)

பாகமோ பெறவனைப் பாடவறி யேன்மல

பரிபாகம் வரவு மனதிற்

பண்டுமோ சற்றுமிலை நியமமோ செய்திடப்

பாவியேன் பாப ரூப

தேகமோ திடமில்லை ஞானமோ கனவிலுஞ்

சிந்தியேன் பேரின்ப மோ

சேரவென் ரூற்கள் மனதுமோ மெத்தவஞ்

சிந்திக்குதென் செய்கு வேன்

மோகமோ மதமோ குரோதமோ லோகமோ

முற்றுமாற் சரியமோ தான்

முற்றிட டெனைக்கொள்ளு நிதியமோ தேடவனின்

முச்வரி வன்டுபோல

குழக மலைவளர்காதலி.

மாகமோ டவும்வல்ல னெனையாள வல்லையோ.
வளமருவ தேவையரசே
வராராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத விப்பெ னுமையே.

(க)

தூளேறு தூசிபோல்வினையேறு மெய்யெனுங்
தொக்கினுட்சிக்கி நாளுஞ்
சழலேறு காற்றினிடை யழலேறு பஞ்செனச்
• சுறையிட்டறிவை யெல்லா
நாளேற நாளேற வார்த்திகமெனுங்கூற்றி
நட்பேற வள்ளுடைந்து
நயனங்க ளற்றதோ ஏரோறு போலவே
நானிலங் தனிலலைய வோ
வேளேறு தந்தியைக் கனதந்தி யுடன்வென்று
விளையேறு மாலைசூடு
விண்ணேறு மேகங்கள் வெற்பேறி மறைவுற
• வெருட்டியு கருங்கூந்தலாய்
வாளேறு கண்ணியே விடையேறு மெம்பிரான்
மனதுக் கிசைந்த மயிலே
வராராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத விப்பெ னுமையே.

(ங)

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரிய மாம்பேய்கள்
• புந்திமுத லான் பேய்கள்
போர்டு கோபாதி ராகஷஸப் பேய்களென்
போதத்தை யூட மித்து
வேதனை வளர்த்திடச் சதுங்வேத வஞ்சன்
விதித்தானி வல்ல லெல்லாம்
வீழும் படிக்குன்னு மெளனமங் தராதிக்ய
வித்தையை வியந்தருள்வை யோ
நாதவடி வாகிய மஹாமங்த்ர ஏரியே
நாதாந்த வெட்டவெளியே
நற்சமய மானபயிர் தழையவரு மேகமே
ஞானவா னந்த மயிலே
வாதமிடு பரசமயம் யாவுக்குன்முனர்வரிய
மகிழமைபெறு பெரிய பொருளே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத விப்பெ னுமையே.

(ஞ)

அகிலாண்டநாயகி சந்தவிருத்தம்.

வட்ட மிட்டோளிர் பிராண வாயுவெனு
ஙிகள மேஷகம னஞ்செயு
மனமெனும்பெரிய மத்த யானையெயன்
வசம் டக்கிடின்மூ மண்டலத்
திட்டமுற் றவள ராச யோகமிவன்
யோக மென்றறிஞர் புகழுவே
யேழூ யேஞ்சேலகி னீடு வாழ்வனினி
யிங்கி தற்குமனு மானமோ
பட்ட வர்த்தனர் பராவு சக்ரதர
பாக்ய மானசுப யோகமும்
பார காவிய கவித்வ நான்மறை
பராய னஞ்செய்மதி யூகமு
மட்ட சித்தியுந லன்ப ருக்கருள
விருது கட்டியபொ னன்னமே
யண்ட கோடிபுகழ் காவை வாழுமகி
லாண்டநாயகியெ னம்மையே.

(க)

பெரியநாயகிவிருத்தம்.

காற்றைப் பிடித்துமட் கரகத் தடைத்தபடி
கன்மப் புனற்கு ணறுங்
கடைகெட்ட நவவாயில் பெற்றபசு மட்கலக்
காயத்து ளைனயி ருத்திச்
சோற்றைச் சுமத்தினி பந்தித்து வைக்கத்
துருத்திக்குண் மதுவென் னவே
தள்ளித் துடித்தென்ன பேறுபெற் றேனருட்
டோயநி பாய்ச்சல் செய்து
நாற்றைப் பதித்ததென ஞானமாம் பயிரதனை
நாட்டிப் புலப்பட் டியு
நமதன் தீப்புடு மனுகாமன் முன்னின்று
நாக்ஷிவ போக மான
பேற்றைப் பகுந்தருளி யெனையாள வல்லையோ
பெரியவகி லாண்ட கோடி
பெற்றநா யகிபெரிய கபிலைமா நகர்மருவு
பெரியநா யகியம் மையே.

(க)

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை

சகமனைத்துமொனியருடழைத்தபோதே

யிந்திரசாலங்கனவுகான்றூ

யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னெயென்னே.

(க)

என்னைான்கொடுக்கவோருப்பட்டகால

மியாதிருந்தென்னைவேபோயென்னைங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி

யானந்தப்பெருமுகிலேயர்சேசால்லாய்.

(ஏ)

அரசேநின்றிருக்கருணையல்லாதொன்றை

யறியாதசிறியென்னதனுன்முத்திக்

காசேரும்படிக்குனருட்புணையைக்கூட்டுங்

கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக்கருத்துடகண்டேன்.

(ஏ)

குன்டேனிங்கென்னையுமென்றையுநிங்காக்

கருணையுநின்றன்னையுநான்கன்டேன்கண்டேன்

வின்டேனென்றென்றைப்புறம்பாத்தள்ளவேண்டாம்

வின்டதுநின்னருட்களிப்பின்வியப்பாலன்றே.

(க)

ஒவைன்றசத்தவெளியொன்றேநின்றிங்

குயிகாயெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்

தேவேன்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி

சேர்த்தனையேற்குறைவாமோசகவிலாசம்.

(ஏ)

செகத்தையெல்லாமனுவளுஞ்சிதருவன்னஞ்சு

சேர்த்தனுவில்வைப்பையனுத்திரளைவியல்லா

மகத்துவமாட்பிரமாண்டமாகச்செய்யும்

வல்லவாநிசினந்தவாறேயெல்லாம்.

(க)

சொல்லாலோயாத்துடிப்பதல்லானெஞ்சங்

துடித்திருக்னீராவிசொரியத்தேம்பிக்

கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சங்கல்லான்முக்கட்

கனியெநக்குருகிடவுங்கன்பேன்கொல்லோ.

(ஏ)

பெற்றவட்டகே.

பெற்றவட்டகேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை

பெருப்பேதையறிவாளோபேரான்த
முற்றவர்க்கேஷன்னீர்கம்பலையுண்டாகு
முருதவரேகன்னெஞ்சமுடையராவார்..

(க)

ஆவாவென்றமுதுதொழுங்கையராகி

யப்பனேயானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளங்கருணையுந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே.

(ஒ)

நீயேயிங்களியேற்குந்தாகமோக

நினைவுடேங்னிறுணர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய்?

(ஏ)

பூராயோவென்றுயரமெல்லாமையா

பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானாலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவுத்திடாயோ.

(ச)

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில்

வைத்தலைத்துக்கொண்டுகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவின்பசுகள்சேர்வதென்றே.

(ஞ)

சேராமற்சிற்றினத்தைப்பிரித்தெந்காஞந்

திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவன்ன
மாராகநானலைந்தேனரசேதீதா
னறிந்திருந்துமாயையிலேனமுந்தவைத்தாய்.

(கூ)

வீவத்தபொருஞ்சலாவிழுன்றுநின்கை

வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குள்வுரையாய்திகையாவன்னம்.

(ஏ)

திகையாதோவெந்காஞுப்பேரான்தத்

தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுத்து
வாழுங்தேனுனிரண்டுகான்மாடுபோலே.

(அ)

கடறி

கல்லாவின்.

மாுமீக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொன்டை

வைத்தகனதனமேடமாடகூடம்
விடுமென்பாற்றூடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்
மிக்கக்கதிவீடென்றோவிளங்கல்வேண்டும்.

(கு)

விளங்கவெனீக்குள்ளேவிளங்கானின்ற

வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னீங்காக
கண்ணுதலேநாதாந்தக்காட்சிப்பேறே.

(கா)

நாதமேநாதாந்தவளியேசத்த

ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே.

(கக)

கல்லாவின்.

கல்லாவினீதீரனிலொருநால்வர்க்குங்

கடவுணீயுனர்த்துவதுங்கைக்காட்டென்றூற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
ஆரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந்துணிபேயன்றோ.

(க)

அன்றோவாமோவனவுஞ்சமயகோடி

யத்தீனையும்வெவ்வேறுயரற்றநேரோ
நின்றுயேங்கைப்பெறுமாற்றவாருங்கே
நின்னருள்கொண்டறிவதல்லானெறிவேறுன்டோ.

(எ.)

நெறிபார்க்கினினையன்றியகிலம்வேறு

ஷிலநீர்தீக்கால்வானுநியலாத
குறியாதுமில்லையென்றுல்யாங்கள்வேறோ
கோதையொருக்கறுடையாய்க்கருய்க்கருய்.

(ஏ.)

ஷ்ரூயவைம்பூதச்சமையூத்தாங்கிக்

குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாருதகவலையுடன்சழுவவென்னை
வைத்தனையேபரமேநின்மகிழமான்றே.

(ஏ.)

நன்றனவஞ்சிதெணவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானுகிணியிருந்துநியாயஞ்சிற்றே
யின்றனக்குவெளியானுலெல்லாம்வல்ல
விறைவாங்கின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன்.

(ஞ)

வாழ்வெனவஞ்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
ஒவயகத்தார்கற்புனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேங்கின்னனந்தப்பார்வையெங்கே.

(க)

எங்கேயெங்கேயருளான்றைமயிரந்தா
நேழூயிவுனைவுமென்னியிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையான்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன்.

(ஏ)

போனாட்கிரங்குவதேதொழிலாவிங்ஙன்
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனன்
ஞானநாயகனேங்கின்மேர்னான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெங்காளோ.

(ஏ)

நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கன்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றே
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமந்தி.

(க)

நீதியெங்கேமறையெங்கேமன்வின்னெங்கே
நித்தியராமவர்களங்கேநறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களங்கே
தற்பரநீபின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால்.

(கா)

ஆனாலும்யானெனதிங்கற்றவெல்லை
யதுபோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போதும்யான்போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளாடேன்.

(கக)

பொருளேங்கின்பூரணமேவிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பழுண்டோதன்பழுண்டோயாமங்குண்டோ.

(கங)

உண்டோங்படைத்தவயிர்த்திரளிலென்போ

வொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமென்னாவத்துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளைந்தவராக்காட்டாய்தேவே.

(கந)

தேவரெல்லாங்தொழுச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழிதித்திப்பாக
மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான்.

(கச)

முற்றுமோவனக்கிணியானந்தவாழ்வு

முதறிவுக்கிணியாய்நின்மூளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையேயையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ.

(கஞ)

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனற்சட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுன்னீ
முற்றியெனதல்லவ்வினைமுடிவதென்றே.

(கசு)

என்றுளையன்றுளம்யாமென்படென்னை

யிதுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதே.

(கன)

பொருந்துசுகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று

புகன்றபடிமெய்யென்றேபோதறுபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றே
வெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம்.

(கஞ)

காலமோகாலமொருமுன்றுங்காட்டுங்

காரணமோகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனவாவாவென்றுகூவிக்
குறைவறங்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசால்லாய்.

(கக)

சொல்லாயதகுதியெல்லாந்துகடந்துங்ற,

செர்நுபானந்தச்சடரேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன்.

(20)

கலங்காதனஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்கானாநானென்றுவன்ஞானம்பேசி
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய்.

(25)

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமுன்று
கண்ணிருந்துக்கெதரியாதோகசிங்துள்ளன்பார்
தோண்டரடித்தொண்டனன்றேகருளைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா.

(22)

சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சுறையாடுங்
தூவெளியேயெனத்தொடர்ந்ததொடர்ந்தெந்நாஞும்
வாதியாங்கின்றவினைப்பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங்குளைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன்.

(23)

மயக்குறுமென்மனமனுகாப்பாதைகாட்டி
வெல்வினையைப்பறித்தனயேவாழ்வேநானென்
செயக்கடவேந்செயலெல்லாங்கினதேயென்று
செங்கைகுவிப்பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை.

(24)

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்
விளங்குபரம்பொருளேங்கின்விளையாட்டல்லான்
மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியினதித்திரள்போல்வயங்கிற்றம்மா.

(25)

அம்மாவீததிசயங்தானன்றேவன்றே
வகண்டங்கோக்கியெனையறிவாம்வன்றைஞு
சும்மாவேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே
சுகமயமாயிருப்பதல்லாற்சொல்வானென்னே.

(26)

என்னொன்பிறந்துழலவந்தவாறிங்
கெனக்கெனவோர்செயவிலையேயேழையேன்பான்
முன்னேசெய்வினையெனவும்பின்னேவந்து
மூரும்வினைப்புவும்வரமுறையேனந்தாய்.

(27)

தாயானதன்னருளைநிரம்பவைத்துத்
தழியேனப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகல்லவேண்டும்.

(28)

புகலரியங்கிலீயாட்டென்னேயெந்தாய்

புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகல்விளைக்குமலமாயைகன்மத்தூடே

யிடருறவுஞ்செய்தனேயேயிரக்கமீதோ.

(உக)

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார

மில்லேனுனல்லோர்களீட்டங்கண்டாற்

கரக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்

கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ.

(ஏ.ஒ)

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்புமிழுதற்

பாராதியாண்டபதியேபராபரமே.

(க)

கண்ணரக்கண்டோர்க்கருப்பொருள்காணுமலருள்

விண்ணோடிருந்தவின்பவெற்பேபராபரமே.

(ஏ.)

சிந்தித்தவெல்லாமென்சிந்தையறிந்தேயுதவ

வந்தகருணைமழுயேபராபரமே.

(ஏ.)

ஆராவமுதயரசேயானந்தவெள்ளப்

பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே.

(ஏ).

ஆறிவாளன்னவனந்தமறையோலமிடும்

பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே.

(கு)

உலையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்

கலையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே.

(கு)

எத்திக்குந்தானுகியென்னிதயத்தேயுறித்

தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே.

(ஏ.)

திக்கொடுகீழ்மேஹந்திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்

கைக்குள்வளர்நெல்விக்கணியேபராபரமே.

(ஏ.)

முத்தேவளமேமாய்த்துசும்பொற்சுடோ

சித்தேயென்னுள்ளத்தெவேபராபரமே.

(கு)

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த

விண்ணேயானந்தவியப்பேபராபரமே.

(கா)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பரத்
ரூக்காதோக்குந்தனியேபராபரமே.

(கக)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரவளியாய்த்தோன்றவரா
வார்த்தைசொல்லவந்தமனுவேபராபரமே.

(கங)

வானந்தமன்னினந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்தவர)சேபராபரமே.

(கஞ)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே.

(கச)

வானமெல்லாங்கொண்டமெளனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியானவணியேபராபரமே.

(கஞ)

ஓடுமிருந்தியுமொன்றுகக்கண்டவர்க
ஒடும்பொருளானநட்பேபராபரமே.

(கஞ)

சித்தநினவஞ்செயுஞ்செயலுநியெனவா
முத்தமர்கட்கானவறவேபராபரமே.

(கங)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள்போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டின்விளக்கேபராபரமே.

(கஞ)

முத்தாந்தவீதிமுளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே.

(கங)

நனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டியலங்தேன்பராபரமே.

(எப)

ளின்புருகிகெஞ்சமிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலங்தேன்பராபரமே.

(எக)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தங்தெனியாதென்செய்வேன்பராபரமே.

(எக)

மாருவனுபுதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கங்
தேரூதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே.

(எங)

தாகமறித்தின்பநிட்டைதாராயேலாகெடுவேன்
ஏகம்விழுந்திடுன்ன்செய்வேன்பராபரமே.

(எங)

இப்பாவென்னெய்ப்பில்வைப்பேயாற்றுகிலேன்போற்றியென்று
செப்புவதல்லால்வேறுங்செய்வேன்பராபரமே.

(எஞ)

உற்றியுமன்னறிவுமுட்கருவிபோற்சவிமான்
டற்றுமின்பக்தங்துலையேயையாபராபரமே.

(எஞ)

சொல்லாலடங்காச்சகக்கடவில்வாய்முக்கி
னல்லாலென்றுகமறுமோபராபரமே. •

(உங)

பாராயோவென்னைமுகம்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தொயோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. •

(உங)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. •

(உக)

ஓகோவைனப்பிரிந்தாருள்ளங்கனவில்வைத்த
பாகோமெழுகோபகராய்பராபரமே. •

(உங)

கூர்த்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகாடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவஞ்சென்னைமுகம்பாராய்பராபரமே. •

(உக)

கடலமுதேதேனேயென்கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே. •

(உங)

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாய்நானேழை
துள்ளிவிடின்மெத்தத்தவிப்பேன்பராபரமே. •

(உங)

கன்றினுக்குச்சேதாகனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்க்குறுளையெந்தாய்பராபரமே. •

(உக)

ஏன் ஞாதவென்னமொமலாமென்னியென்னியேழைதெஞ்சம்
புண்ணகச்செய்ததினிப்போதும்பராபரமே. •

(உங)

ஆழித்தரும்பெனவேயங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்னபாவம்பராபரமே. •

(உங)

கற்றவறிவாலுனான்கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னஞ்சேகொதிக்கும்பராபரமே. •

(உங)

ஐயோவைனக்கான்பானுசைகொண்டதுத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப்புகலாய்பராபரமே. •

(உங)

துன்பக்கண்ணீரிற்றுனாந்தேற்குன்னுனந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே. •

(உக)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளேவைத்தழுக்காருயளறு
நெஞ்சனுக்குமுன்டோநெறிதான்பராபரமே. •

(உங)

பாசம்போய்னிறவர்பேற்பாராட்டியானு
மோசம்போனேனுன்முறையோபராபரமே. •

(உக)

நன்றறியேன்றீதறியேனுன்றுநின்றவஞ்ச
ஊன்றறியேனுழையென்னைபராபரமே. •

(உங)

இன்றுபுதிதன்றேயளியென்படுந்தயர
மொன்றுமறியால்மோவுரையாய்ப்ராபரமே.

(சங)

எத்தனைதான்சன்மமடுத்தெத்தனைகான்பட்டதும
நத்தனையுநியறிந்ததன்றேபராபரமே.

(சங)

இந்தநாட்சற்றுமிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லாரார்கான்பராபரமே.

(சஞ)

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்டபாவியை
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே.

(சங)

எள்ளாவுநின்னைவிடவில்லாவெனைமயக்கிற
றன்ஞுதலாலென்னபலன்சாற்றுய்ப்ராபரமே.

(சங)

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டினிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்த்தாய்ப்ராபரமே.

(சங)

சொன்னத்தைச்சொல்வதல்லாற்சொல்லறவென்சொல்லிறுதிக்
கென்னத்தைச்சொல்வேனெனியென்பராபரமே.

(சங)

சொல்லும்பொருஞமற்றுச்சம்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக்காசைபராபரமே.

(ஞ)

நேசநிருவிகற்பங்கடையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநியறியாதன்றேபராபரமே.

(ஞ)

துச்சனெனவேண்டாமித்தொல்லுவகிலல்லல்கண்டா
சீசமிகவடையேனையாபராபரமே.

(ஞ)

கண்ணவாஒனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணவார்நட்பைமதியென்பராபரமே.

(ஞ)

கொல்லாவிரதங்குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென்னிச்சைபராபரமே.

(ஞ)

எத்தாற்பிழைப்பேஞேவந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான்பேதைபராபரமே.

(ஞ)

வாயினற்பேசாமெளனத்தைவைத்திருந்துங்
தாயிலார்போனுன்றளர்ந்தேன்பராபரமே.

(ஞ)

அன்னையிலாச்சேய்போலூலக்கணுற்றேஞ்கண்ணர
வென்னகத்திற்றுய்போலிருக்கும்பராபரமே.

(ஞ)

உற்றுநினைக்கிற்றுயரமுள்ளுள்ளேசெந்தீயாய்ப்
பற்றநொங்தேனென்னமுகம்பார்நீபராபரமே.

(ஞ)

- பொய்யனிவளன் றுமள்ளப்போதிப்பார்சோற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கன்னேபராபரமே. (ஞக)
- எண்ணமறிந்தேயினப்பறிந்தேயேழூய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணைவையாய்ப்பராபரமே. (குஒ)
- நாட்டாதேயென்னெயான்றினுட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்ப்பராபரமே. (குக)
- உன்னைநினைந்துன்னிறவினுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக்காதேபராபரமே. (குஉ)
- ப்ரமுனக்கென்றென்னும்பழக்கமோரு
வரமெனக்குத்தந்தருளென்வாழ்வேபராபரமே. (குஞ)
- வங்தித்துநின்னைமறவாக்கடஞகச்
சிந்திக்கநின்னதருள்செய்யாய்ப்பராபரமே. (குச)
- எவ்வயிருமென்னுயிர்போலெண்ணீயிரங்கவுநின்
றைய்வவருட்கருணைசெய்யாய்ப்பராபரமே. (குஞ)
- வெட்டவெளிப்பேதயன்யான்வேறுகப்பெட்டான்றுமியேன்
சிட்டருடன்சேரன்ததெண்டன்பராபரமே. (குகு)
- இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயீகம்
வரவுந்திருக்கருணைவையாய்ப்பராபரமே. (குஞ)
- மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதேகண்டாய்ப்பராபரமே. (குஞ)
- எப்பொருளுநீயெனவேயெண்ணீநான்ரேன்றுத
வைப்பையழியாநிலையாவையாய்ப்பராபரமே. (குஞ)
- சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றைம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (எஒ)
- முன்னெடுபின்பக்கமுடியடிநாப்பன்னைறநின்
றந்னெடுநானிற்பதென்ரேசாற்றுய்ப்பராபரமே. (எக)
- மைவ்வண்ணந்தீர்ந்தமொனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டையருளாய்ப்பராபரமே. (எஒ)
- வித்தன்றியாதும்வினொவதுண்டோஙின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோசெப்பாய்ப்பராபரமே. (எங)
- ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததுக்கமதுதூக்கும்பராபரமே. (எஈ)

பராப்ரக்கண்ணி.

கங்க

சிந்தையவிழுக்தவிழுக்துசின்மயமானின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்புதிலைவாய்க்கும்பராபரமே.

(எடு)

சொல்லாட்டாலும்காப்போற்சொல்விறந்துகீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தியாமோபராபரமே.

(எசு)

பேச்சாகாமோனம்பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண்டாமோபராபரமே.

(என)

கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங்கெட்டயர்ந்தோர்பூரணமாக்
தொட்டிலுக்குட்சேய்போற்றுயின்றுபராபரமே.

(எது)

காட்டவருளிருக்கக்காணுதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரனன்றோபராபரமே.

(எகு)

எத்தன்மைக்குற்றமியற்றிடனுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைஞின்னருஞமன்றோபராபரமே.

(அங)

எத்தனையோதேர்ந்தாலுமென்னலேயின்பழுன்டோ
சித்துருவேயின்பச்சிவமேபராபரமே.

(அக)

மண்ணெடுவின்காட்டிமறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணெடுகண்ணைகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே.

(அடு)

பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாவிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே.

(அடு)

எங்கெங்கேபார்ந்தாலுமெவ்வயிர்க்குமவ்வயிரா
ஷுங்கங்கிருப்பதுநியன்றோபராபரமே.

(அக)

அனைத்துமாய்நின்றுயேயான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறூங்கேநிகழ்த்தாய்ப்பராபரமே.

(அடு)

நின்போத்தாலேநினைப்பழுறப்புமென்று
லென்போதமெங்கேயியம்பாய்ப்பராபரமே.

(அக)

ஒன்றைநினங்தொன்றைமறந்தோடுமெல்லாந்
யென்றறிந்தாலெங்கேயியங்கும்பராபரமே.

(அங)

கொழுந்தில்வயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
ஸழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே.

(அஅ)

பற்றும்பயிர்க்குப்படர்கொழுந்துபோற்றாவும்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான்பேரும்பராபரமே.

(அக)

யோகியச்கேளானமொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னேசார்ந்தோர்பராபரமே.

(கா)

- அல்லும்பகலுமறிவாகினின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ்சமைகான்பராபரமே. (கந்தி)
- ஏச்சிலென்றுபுவையிகழ்ந்தோர்க்குளைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப்படுமோபராபரமே. (கந்தி)
- அந்தக்கரணீமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுங்றெந்தாய்பராபரமே. (கந்தி)
- தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுன்டோபேசாய்பராபரமே. (கந்தி)
- அுன்பாற்காங்துகண்ணீராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதானுண்டோபராபரமே. (கந்தி)
- தன்னையறிந்தருளேதாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்புராபரமே. (கந்தி)
- கற்றகலையானிலைதான்கானுமோகான்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவளியாமன்றேபராபரமே. (கந்தி)
- கண்மூடிக்கண்விழித்துக்காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
வின்மூடிவெல்லாம்வளியாம்பராபரமே. (கந்தி)
- நேரேநினதருளென்னெஞ்சைக்கவரிகளுன்றும்
பாரேன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே. (கந்தி)
- வான்காணவேண்டின்மலையேறலோக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனீசெய்நாட்டம்பராபரமே. (கந்தி)
- வாதனைவிட்டுன்னருளின்மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநிசாற்றியப்பராபரமே. (கந்தி)
- பாரகமும்வின்னைகமும்பற்றுகநிற்பதஞ்ச
டாரகத்தைப்பற்றியன்றேசாற்றியப்பராபரமே. (கந்தி)
- விளக்குந்தகளியையும்வேறென்னார்னின்னைத்
துளக்கமறச்சிவனென்றுசொல்வார்பராபரமே. (கந்தி)
- பாராதிநீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சிவனுநீயாங்கான்பராபரமே. (கந்தி)
- பொய்க்கைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவன்
மெய்யருளேயன்றேவிளம்பாய்ப்பராபரமே. (கந்தி)
- வருவான்வந்தேனெனல்போன்மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாகவில்லையென்றத்தீரம்பராபரமே. (கந்தி)

மாயாசகமிலையேன்மற்றனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயோனென்றுவந்துநிற்பேன்பராபரமே.

(கங்கு)

வானுதிநீயனவேவைத்தமறையென்னியுந்
தானுகச்சொல்லாதோசாற்றுய்பராபரமே.

(கங்கு)

வெள்ளக்கருணைமதவேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேவளம்பராபரமே.

(கங்கு)

வஜ்ஞாய்த்துவன்டுமெளனமலரைனமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங்கொடுப்பாய்பராபரமே.

(ககங்)

மாயைமுதலாம்வினாநீமன்னுயிர்நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானதுநியன்ரேபராபரமே.

(ககத)

என்னறிவும்யானுமெனதென்பதுவுமாமிவைக
ணின்னவையேயன்ரேநிகழ்த்தாய்பராபரமே.

(ககங்)

பாரறியாதன்டப்பசப்பறியாதன்பெருமை
யாரறிவார்நானேவறிவேன்பராபரமே.

(ககங்)

அண்டமனைத்திலுமாயிப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டாசினையாரறிந்துகொள்வார்பராபரமே.

(ககச)

ஓப்புயர்வொன்றின்றியொலிபுக்காமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீகண்டாய்பராபரமே.

(ககஞ்)

என்போலெளியவருமெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவருமுன்டோபராபரமே.

(ககங்)

பார்க்கினண்டபின்டப்பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலிலையேயையாபராபரமே.

(ககங்)

ஓன்றேபலவேயுருவேயுருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னெயன்றுபராபரமே.

(ககஞ்)

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான்சிந்திப்பதெல்லாநின்
ஞேப்பிற்யானமெனவோர்ந்தேன்பராபரமே.

(ககங்)

ஆரிருக்தென்னார்போயென்றைமுதாநின்னருளின்
இரிருந்தாலுய்வேன்சிவமேபராபரமே.

(கங்கு)

வஞ்சகமன்வாதனைக்கும்வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியினயடைந்தேனையாபராபரமே.

(கங்கு)

எந்தப்படியுன்னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவதன்ரேபராபரமே.

(கங்கு)

கச〇

பராபரக்கண்ணி.

- எங்தெந்தானுமெனப்பிரியாதென்னுயிராய்ச் . . .
அந்தைகுடிகொண்டவருட்டேவேபராபரமே. . . . (கட்ட)
- அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக்கப்போதைக்கப்போதே . . .
நெஞ்சிலுணர்த்துங்றைவேபராபரமே. . . . (கட்ட)
- என்னையுன்றன்கைக்களித்தார்யாவான்னையான்கொடுத்துப்
யின்னையுன்னற்பெற்றாலம்பேசேன்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- வாய்ப்போலுமையெனவைக்கவென்றேநீமளனத்
தாயாகவந்தருளைத்தந்தாய்ப்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- துண்ணைத்தந்தென்னைத்துத்தாண்டானின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய்ப்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- மார்க்கண்டர்க்காகமறவிபட்டபாட்டடயுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்னபயங்காண்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- குட்டியுனராமற்றுரியங்கில்லையாய்வெளியில்
விட்டங்கின்னையானேவியப்பேன்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- குதொன்றுமின்றியென்னச்சும்மாவிருக்கலைவத்தா
யீதொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- வ்வாயோன்றும்போமளனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோவாயாய்ப்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- எண்டிசைகிழ்மேலானவெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநாஞ்கண்டேன்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- பித்தனையேதும்மறியாப்பேதையைன்யாண்டவுனக்
கெத்தனைதான்றெண்டனிடவேன்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- தாயர்க்கீபத்துடனமுந்தண்ணீருந்தந்தருள
நேயவைனயானோநினையார்பராபரமே. . . . (கட்ட)
- விரிந்தமனமொடுங்கும்வேளையினாகப்
பரந்தவருள்வாழிபதியேபராபரமே. . . . (கட்ட)
- கிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவின்பமாமழைய
வங்குபொழிந்தனைவாழிபாபரமே. . . . (கட்ட)
- துந்தேனேயோர்வசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வங்தேனேயென்றனைவாழிபாபரமே. . . . (கட்ட)

மன்னும்விள்ளும்வந்துவணக்காவோனின்னருளைக்
கண்னுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே.

(கஈக)

என்றுங்கருளைபெற்றவின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்களைத்துஞ்செல்லும்பராபரமே.

(கஈ)

ஆவெதும்பாடுவதுமானந்தமாகங்கின்னைத்
தேவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே.

(கஈ)

பொங்கியங்கிறன்னருளைப்புட்கலமாப்பெற்றவர்கட
கெங்கெழுங்கென்ஞாயிறியம்பாய்பராபரமே.

(கஈ)

பாலரூடுபேயர்பித்தார்பான்மையென்றிப்பதுவே
சிலமிகுஞானியர்தஞ்செய்கைபராபரமே.

(கஈ)

உண்டுத்துப்புண்டிங்குலகத்தார்போற்றிரியுங்
தொண்டர்விளையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே.

(கஈ)

கங்குல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே.

(கஈ)

காயலிலையல்லவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத்தொடர்வார்பராபரமே.

(கஈ)

அப்புழுப்பும்போன்றவயிக்யபானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வாயுண்டோபராபரமே.

(கஈ)

கித்தங்கெளிந்துசிவமானேரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநான்பராபரமே.

(கஈ)

தம்முயிர்போலெவ்வயிருந்தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே.

(கஈ)

வின்னுக்கும்விள்ளுக்கிமேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறுபகராய்பராபரமே.

(கரு)

நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனீரிபூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே.

(கரு)

கெட்டவழியானவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருளைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே.

(கரு)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம்விழுமோபராபரமே.

(கரு)

பஞ்சசத்திசெய்துநினைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம்விளக்கும்பராபரமே:

(கரு)

- அன்பர்பணிசெப்யவெனயாளாக்கிவிட்டுவிட்ட
வின்பநிலைதானேவந்தெய்தம்பராபரமே. (கருடு)
- ஸூர்த்திதலங்கீர்த்தமுறையாற்றோடுங்கினர்க்கோ
வார்த்தைசொல்ச்சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே. (கருசு)
- விரும்புஞ்சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கணிபோலன்றோபராபரமே. (கருள)
- தானுந்தவந்தருமஞ்சங்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையைனயநல்லோர்பூராபரமே. (கருஆ)
- சௌன்னத்தைச் சொல்வித்துடிக்கின்றவானவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்காளந்தாய்ப்பராபரமே. (கருகு)
- இன்றேவிருவினைவந்தேறியதானென்றே
வன்றேவினந்ததன்றேவாற்றேன்பராபரமே. (கசு०)
- என்னமுந்தானின்னவிடவில்லயென்றுல்யான்முனமே
பண்ணவினையேதுபகராய்ப்பராபரமே. (கசுக)
- என்னையின்னதென்றறியாவேழூக்குமாகெடுவேன்
முன்னவினைகூடன்முறையோபராபரமே. (கசு१)
- அறியாநான்செய்வினையையயாங்கூட்டுங்
குறியேதெநக்குளவுக்குற்பராபரமே. (கசுந)
- என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (கசுச)
- வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயைநாலெருவ
னில்லையெனினங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (கசுஞ)
- முக்குணத்தாலெல்லாமுளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியாதாரெந்தாய்ப்பராபரமே. (கசுகூ)
- ஆற்றப்படாதுதுன்பமையவென்னலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென்செய்வேன்பராபரமே. (கசுள)
- பூராயமாய்மனதைப்போக்கவறியாமலையோ
யாராயலைத் தேனரசேபராபரமே. (கசுஆ)
- சினமிறக்கக்கற்றுலுஞ்சித்திரெயல்லாம்பெற்றுஇ
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயென்பராபரமே. (கசுகு)
- வாதுக்குவந்தெத்திர்த்தமல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்ப்பராபரமே. (கஎ०)

- சுதாவோர்போற்றுவன்டுதுவன்டுமனம்
வாதாடினெண்ணேபலன்வாய்க்கும்பராபரமே. (களக)
- கொள்ளித்தேங்கொட்டிக்குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென்கண்டாய்ப்ராபரமே. (களஉ)
- வந்ததையும்போனதையும்வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாற்
சிஂதையிதமகிதஞ்சேரும்பராபரமே. (களங)
- ஏற்றுமயிர்ப்பாலமுனர்விந்தவிடயங்கணருப்
பாறெனவுநன்றுவறிக்கேன்பராபரமே. (களச)
- பொறிவழியேயேழைபொறியாயுமல்வதுநின்
னறிவின்விதித்தவிதியிமோபராபரமே. (களஞ)
- பாசாலங்களைல்லாம்பற்றுவிடஞானவைவாள்
வீசநாளெந்நாள்விளம்பாய்ப்ராபரமே. (களகு)
- எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிஂதைசெயவந்ததிறஞ்செப்பாய்ப்ராபரமே. (களங)
- பொய்யெல்லாமொன்றுப்பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றுன்மெய்யாய்விடமோபராபரமே. (களஞ)
- மின்னையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கைநெறியோபராபரமே. (களக)
- நித்தியமொன்றில்லாதநீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைதான்றுன்பழுண்டோவென்னேபராபரமே. (காஞ)
- தேகமிறுமென்றுசடர்தேம்புவதென்னித்திரையி
நாகமறிந்தாற்பயந்தானுண்டோபராபரமே. (காக)
- ஏதைச்சமையாவெடுப்பாளௌத்தவுடற்
சேநமுறின்யாதுபின்கேசெல்லும்பராபரமே. (காஞ)
- தேநாற்பாவைநாலாட்சமையாகுஞ்சிவகுண்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே. (காஞ)
- நாலத்தைமெய்வெனவேகம்பிநம்பிகாஞ்சமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்னகள்ளடேன்பராபரமே. (காச)
- பெயாய்யுலகாழ்க்கைப்புலைச்சேரிகாதனைன்
மெய்யருளின்முழுகின்விடங்காண்பராபரமே. (காஞ)
- நூலேணிவின்னேறநூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிகள்நூற்போதம்பராபரமே. (காஞ)

தின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞரானமார்க்கம்பராபரமே. (கா. 1)

வாசகஞானத்தால்வருமோசகம்பாழ்த்த
பூசலென்று போமோபுகலாய்ப்ராபரமே. (கா. 2)

கேட்டதையேசொல்லுங்கிளிபோலங்னருளி
ஞட்டமின்றிவாய்பேசனன்றேபராபரமே. (கா. 3)

வெளியாயருளில்விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே. (கா. 4)

காலமொருமுன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குஹாயார்நல்லோர்பராபரமே. (கா. 5)

கொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவோநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோவறியேன்பராபரமே. (கா. 6)

இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிகித்தைவழி
வெல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே. (கா. 7)

ஏதுவங்துமேதொழிந்துமென்னதியானென்னாகள்
போதநிலைகண்டபுலத்தோர்ப்ராபரமே. (கா. 8)

ஆயிரஞ்சொன்னாலுமறியாதவஞ்செஞ்சப்
பேயரோடுகூடித்திழைகாண்பராபரமே. (கா. 9)

மாபமயக்கொழிந்தார்மற்றென்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையினிற்பார்ப்ராபரமே. (கா. 10)

நித்திரையிற்செத்தபினாநேருமடற்கிச்சைவயாச்
சுத்தர்களேநல்லதுறவோர்ப்ராபரமே. (கா. 11)

எங்கெஞ்சமேனுமிரங்குமேஙின்னருட்கு
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்ப்ராபரமே. (கா. 12)

மங்தவறிவாகியின்பம்வாயாதிருந்தலைந்தாற்
கிங்தைமயங்காதோவென்செய்வென்பராபரமே. (கா. 13)

தேடினேன்றிக்களைத்துங்தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநந்து
வாடினேனென்மயக்கமாற்றுய்ப்ராபரமே. (200)

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தன்றேவென்னை
படிமைகொள்வேன்டும்மர்சேபராபரமே. (201)

காலர்பயங்தீரவின்பக்காற்கபயமென்றமுந்த
மாலைவளர்த்தனையேவாழிப்ராபரமே. (202)

- நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேளின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரேன்பராபரமே. (20ங)
- நீர்க்குமிழிபோனென்னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென்பார்வைபராபரமே. (20ங)
- ஆடியோய்ப்பரம்போலாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றேனென்செய்வேன்பராபரமே. (20ஞ)
- வேதாந்தஞ்சித்தரிந்தம்வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமேபராபரமே. (20கு)
- ஆனங்தமானங்னையன்றியொன்றையுன்னத
மோனந்தமிழேற்குமுத்திபராபரமே. (20ங)
- ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றுலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான்சொன்னென்பராபரமே. (20ங)
- முத்தியிலுங்கேமிசைமுவிதமாஞ்சித்திபெற்றாரே
ரெத்தனைபேரன்றுரைப்பதெந்தாய்பராபரமே. (20க)
- நீயன்றிகானார்நினைவாளௌன் னெஞ்சுகமார்
தாயன்றிச்சுலுமுன்டோசாற்றுய்பராபரமே. (20க)
- அங்கமேநின்வடிவமானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனெறதென்னெபராபரமே. (20க)
- கொள்ளைவள்ளத்தன்னருண்மேற்கொண்டுசூழித்தார்த்திமுத்தா
கள்ளமனக்கப்பலெங்கோனும்பராபரமே. [ற]
- ஓக்கலையுங்கற்றுஷர்ந்தோமென்றவர்க்குஞ்சம்மதஞ்சொல்
வக்களையாவின்பம்வருமோபராபரமே. (20க)
- கல்லெறியப்பாசிகலீங்குநன்னீர்கானுங்கோர்
சொல்லுணரின்னானம்வங்குதோன்றும்பராயரமே. (20க)
- நின்னையுனர்ந்தோர்கடமைநிக்தித்தபேயறிஞ
ரௌன்னகதிபெறுவாளாந்தாய்பராபரமே. (20கு)
- என்னதியானேன்னலற்றேரோங்கிருந்துபார்க்கினுங்கின்
சன்னிதியாங்கொயிசாமிபராபரமே. (20க)
- சோற்றுத்துருத்திச்சுமைசமப்பக்கண்விதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தெங்கண்டாய்பராபரமே. (20க)
- உள்ளபடியொன்றையுடைக்கினவர்க்குள்ளநூற்வாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க்களிப்பேன்பராபரமே. (20க)

- அடித்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்
கீழுத்ததொன்றையான்வேண்டிச்சொல்லேன்பராபரமே. (உக்கு)
- உள்ளமறியாதொருவரொன்றையுன்னிப்பேசிலேயோ
துள்ளியினங்கண்றுய்த்துடிப்பேன்பராபரமே. (220)
- ஓல்லாருமின்புற்றிருக்கங்கினப்பதுவே
யல்லாமல்வே கீழுன்றநியேன்பராபரமே. (221)
- முன்னண்மெய்ஞ்ஞானமுனிவர்தவமீட்டுதல்போ
விந்காளிற்காணவெனக்கிச்சைபராபரமே. (222)
- குன்மமென்பதெல்லாங்காரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மங்கிலைசார்ந்ததன்பர்தன்மைபராபரமே. (223)
- குண்டுயிலாதென்னறிவின்கண்ணூடோட்சிபெற
மன்றியபேரொளிவாழிபராபரமே. (224)
- நானுனதன்மையென்றுநாடாமஞ்சவின்ப
வானுகினின்றனைவாழிபராபரமே. (225)
- அுகத்தூடனுவணுவாயன்டமெல்லாந்தானுய
மகத்தாகினின்றனைவாழிபராபரமே. (226)
- காரகமாங்கர்ப்பவறைக்கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைவாழிபராபரமே. (227)
- புரந்தோர்தங்தேசமென்பார்பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தம்மதன்பாரானேபராபரமே. (228)
- மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர்வாழிபராபரமே. (229)
- சொல்லும்பொருஞ்சதொடராவருணிதறவிற்
செல்லும்பழக்கருணீசெய்தாய்பராபரமே. (230)
- இற்றைவாக்குள்ளாகவென்னரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர்பேசாய்பராபரமே. (231)
- நாடுநகருங்சானுட்டியபாளயமு
மீடுசெய்மோழிவிலெந்தாய்பராபரமே. (232)
- தேடுந்திரவியழுஞ்சேர்ந்தபணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துனையோக்கருப்பராபரமே. (233)
- தேடாததேட்டினாஒசங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமனிலையில்வாழ்வார்பராபரமே. (234)

நீராய்க்கசிக்தருகினெட்டுயிர்த்துநின்றேனப்
பாராததென்னேபராய்பராபரமே.

(உடஞ)

உள்ளபொருளாவியிடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயெங்குறைதீர்பராபரமே.

(உடஞ)

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகிலல்லவெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றுனைவாழிபராபரமே.

(உடஞ)

தாராவருளையெல்லாந்தந்தெண்யுநின்னருளில்
வாராயோவென்றுனைவாழிபராபரமே.

(உடஞ)

ஆசையுன்மீதல்லாலருளாறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப்பாங்காற்பராபரமே.

(உடஞ)

ஆகியந்தநீகுருவாயாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுன்டோபுகலாய்பராபரமே.

(உசா)

தாஞகவந்துதடித்தாண்டெனையின்ப
வாஞகச்செய்தவின்பவானேபராபரமே.

(உசா)

பற்றற்றிருக்குநெறிபற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றானினக்குமனஞ்சொன்னேன்பராபரமே.

(உசா)

பாடிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப்பற்றற்றுச்சிங்தைத்
துடிப்பற்றூர்க்கன்றேசுகங்காண்பராபரமே.

(உசா)

சுத்தாகினின்றோர்சடங்களிலிங்கமென
ஷவத்தாருமுன்டேயென்வாழ்வேபராபரமே.

(உசா)

சித்தினிருவிகற்பஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்புரம்போல்வயங்கும்பராபரமே.

(உசா)

ஆதிகாலத்திலைனையாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனினங்கொன்போவேன்பராபரமே.

(உசா)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோநாஞ்சிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுன்க்கின்னதென்றுசெப்பாய்பராபரமே.

(உசா)

கன்னற்றும்பாகாய்க்கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னுளிருந்தாய்பராபரமே.

(உசா)

சிற்பரமேதற்பரமேதய்வசருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பேயறிவேபராபரமே.

(உசா)

அறிவிப்பானீயென்றுலைம்புலன்கடந்தங்
நெறிநிற்பார்யாரேநிகழ்ந்தாய்பராபரமே.

(உடஞ)

தசஅ பராபரக்கண்ணி.

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே.

(உருக)

ஐவரொடுங்கடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே.

(உருக)

அருளாகினின்றுசுகமாகாமலையோ
விருளாகினிற்கவியல்போபராபரமே.

(உருக)

அன்பொல்லாமின்பமருந்திடவும்யாதெருவன்
ஆனபுறுதனன்றேநீசொல்லாய்பராபரமே.

(உருச)

ஏந்ததமுங்கின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
கிஂதையறியேனுன்சித்தம்பராபரமே.

(உருக)

நானுனெனக்குளறுநாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப்போகேன்பராபரமே.

(உருக)

இக்காயம்பொய்யென்றோட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே.

(உருக)

தானுதல்பூரணமேசாருமிடமுன்டிரும்
வானுதியுமொழுங்காய்மன்னும்பராபரமே.

(உருக)

உன்னுமனங்கரப்பூரவுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே.

(உருக)

நாட்பட்டலைந்தநடுக்கமெல்லாந்தீரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே.

(உசுக)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம்பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையாறையாபராபரமே.

(உசுக)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்றுசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தெனென்னெபராபரமே.

(உசுக)

நின்னைச்சரண்புகுந்தானீகாக்கல்வேண்டுமல்லா
லென்னைப்புறம்விடுதலென்னெபராபரமே.

(உசுஞ)

மாருததுன்பமெல்லாம்வந்துாத்தானின்செவியி
லேரூதலாறேதியம்பாய்பராபரமே.

(உசுச)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும்வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்குமாற்றேன்பராபரமே.

(உசுஞ)

கன்னங்கரியனிறக்காமாதிராக்ஷஸப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னெபராபரமே.

(உசுக)

சித்திகெறிகேட்டல்செகமயக்கஞ்சன்மற
முத்திகெறிகேட்டன்முறைகாண்பராபரமே.

(உசங)

சிந்தைசிதையச்சிதையாதவான்த
மெந்தவகையாலேவந்தெய்தும்பராபரமே.

(உசா)

கூர்த்தவறிவாலறியக்கூடாதெனக்குரவன்
நேர்த்தபடிதானேதிரிந்தேன்பராபரமே.

(உசக)

பத்தரருந்தும்பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே.

(உங)

தீர்த்தினுற்றுறவுசேராமவிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல்பண்போபராபரமே.

(உஙக)

இந்தவெளியினையுன்டேப்பமிடப்பேரநிவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச்சார்ந்தேன்பராபரமே.

(உங)

உனர்த்துமுனைநாடாதுனர்ந்தவையேநாடி
வினக்குறுமென்னைமைதானென்னெபராபரமே.

(உங்க)

உள்ளுபோவின்றுமூலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டிநான்பெற்றபலன்கூருய்பராபரமே.

(உங்கு)

உள்ளபடியாதுமெனவற்றுனர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழிகாணென்பராபரமே.

(உங்கு)

சித்தமவனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றேன்றிற்பராபரமே.

(உங்க)

என்னில்பலகோடியுயிரொத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலத்தவருட்கண்ணேபராபரமே.

(உங)

எனக்கிணியாருன்போலுமில்லையென்றுல்யானு
முனக்கிணியானுகாவுளவேன்பராபரமே.

(உங)

அுண்டபின்டங்காணேனகமும்புறமுமொன்றுக்
கண்டவென்னைக்கலந்தகாலம்பராபரமே.

(உங்க)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபுரமே.

(உங்கு)

அன்றந்தகால்வருக்குறிபுதமாநீயாக்க
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குன்டோபராபரமே.

(உங்க)

அப்பணன்றுமன்னையென்றுமாரியெனன்றும்முனையே
செப்புவதமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே.

(உங்க)

கருங் பராப்ரக்கண்ணி.

கட்டுங்கனமுமங்தக்காலர்வரும்போததிர்த்து
வெட்டுந்தளமோவிளம்பாய்ப்ராபரமே.

(உஷ)

பேசாதமோனாங்லைபெற்றன்றேஙின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான்வாய்க்கும்பராபரமே.

(உஷ)

கற்றுலுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி
பெற்றுலுமின்பமுன்டோபேசாய்ப்ராபரமே.

(உஞ)

கண்டவடிவெல்லாங்காக்கின்றவஞ்சனம்போ
வண்டமெல்லாங்னருளேயன்றேபராபரமே.

(உஞ)

துன்செயலாலொன்றுமிலைதானென்றான்பூவி
நின்செயலாய்நில்லாங்னேவன்பராபரமே.

(உஞ)

கொலைகளவுகட்காமங்கோபம்விட்டாலன்றே
மலையிலக்காங்னருடான்வாய்க்கும்பராபரமே.

(உஞ)

துன்னையறியாதுசகந்தானுயிருந்துவிட்டா
ஒன்னையறியவருளுங்டோபராபரமே.

(உஞ)

ஒன்றிரண்டென்றுன்னவனர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னைவயாயிறையேபராபரமே.

(உகூ)

கருதுமடியார்களுளங்காணவெளியாகுஞ்
துரியங்கிறவானசுகமேபராபரமே.

(உகூ)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கணைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக்காலம்பராபரமே.

(உகூ)

அத்துவிதமானவயிக்யவனுபவுமே
சுத்தங்கிலையங்கிலையார்சொல்லார்பராபரமே.

(உகூ)

வைத்தசவரலம்பின்மன்போமோமாயையினோக்
கெத்தனைபோதுத்துமென்னுமெந்தாய்ப்ராபரமே.

(உகூ)

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப்போகுமுன்னேஙின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவெங்கண்ணேபராபரமே.

(உகூ)

சொல்விற்பதர்களைந்துசொன்முடிவுகானதார்
கெல்விற்பதர்போலங்றபார்பராபரமே.

(உகூ)

அழுக்காற்றுனெஞ்சமழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றுவின்பநலமெய்தார்பராபரமே.

(உகூ)

தேகாதுபொய்யெனவேதேந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதுயுன்டோமொழியாய்ப்ராபரமே.

(உகூ)

சாதனையெல்லாமவிழுத்தற்போதங்காட்டாதோ
போதனைநீங்குவதெப்போதோபராபரமே.

(உகூ)

ஓன்றுமறியவிருள்ளுமள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவதெந்தாய்பராபரமே.

(ஏ.00)

சிந்திக்குந்தோறுமென்னுட்சிற்சகமாழுற்றுறிப்
புந்திக்குணின்றவருட்பொற்பேபராபரமே.

(ஏ.05)

என்றுமடைந்தோர்கட்கிரங்கார்குறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதைகாவிகதைகான்பராபரமே.

(ஏ.02)

குற்றங்குறையக்குணமேவிடவருளை
யுற்றவரேயாவிக்குறவாம்பராபரமே.

(ஏ.04)

இருரையால்வாய்க்குமுன்மைக்கோரனந்தநால்கோடிப்
பேருரையாற்பேசிலென்னபேரூம்பராபரமே.

(ஏ.05)

சொல்லுஞ்சமயங்கிச்சற்றுக்குளேசமுலு
மல்லலொழிவதென்றைக்கையாபராபரமே.

(ஏ.06)

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும்பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லாரார்கான்பராபரமே.

(ஏ.05)

நேசத்தானின்னினினக்குஙினைவுடையா
ராசைக்கடவிலழுந்தார்பராபரமே.

(ஏ.05)

கள்ளாதுகட்டுணவுங்காரியமோநாதெஞ்சோற்
கொள்ளாததோஷமன்றேக்கருய்பராபரமே.

(ஏ.07)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
கின்றவர்க்கேயானந்தங்டைபராபரமே.

(ஏ.05)

நீட்சிகுறுகவில்லாநித்யசுகாரம்பசக
சாட்சியாமுன்னைவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே.

(ஏ.05)

வானுதிதத்துவமாய்மன்னினின்றகாரனநீ
நானுகினிற்புதெந்தநாளோபராபரமே.

(ஏ.கத)

காட்டத்திலங்கிகடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்திறுகிவந்தநட்பேபராபரமே.

(ஏ.கஉ)

நித்திரையாய்த்தானேநினைவயர்ந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள்செய்கைபாபரமே.

(ஏ.கஞ)

இன்பங்கிட்டையெய்தாமல்யாதெனினுஞ்சென்றுமனங்
துன்புறுதல்வன்மிறவித்துக்கம்பராபரமே.

(ஏ.கஈ)

தநு २ பராபரக்கண்ணி.

- பொய்யகலமெய்யானபோதங்கிலைகண்டோர்க்கோ
ஏரயமிலையையமிலையையாபராபரமே. (உகஞ)
- மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே. (உகங)
- விண்கருணைபூத்ததென்னமேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்றவருடாய்நிபராபரமே. (உகங)
- தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானுகினின்ற
னின்மயமாயெல்லாங்கழும்பூராபரமே. (உகங)
- ஏங்கியிடையுநெஞ்சவேழையைநிவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற்பாரம்பராபரமே. (உகங)
- ஆண்டங்கின்னைங்காவடி.மைகள்யாமானவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மம்புகலாய்பராபரமே. (உகங)
- எங்கனுநியென்றுவிருந்தபடியெதாம
லங்குமிங்குமென்றலையலாமோபராபரமே. (உகங)
- கற்குமதுவுண்டுகளித்ததல்லானின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே. (உகங)
- ஆண்டபகுரிண்டமறியாதங்கவுடவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே. (உகங)
- கலக்கழுறநெஞ்சைக்கலக்கித்திரும்பத்
துல்குபவரீயலையோசொல்லாய்பராபரமே. (உகங)
- சிந்தையுமென்போலச்செயலற்றநடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாங்கிசெயலாவாழுவேன்பராபரமே. (உகங)
- பந்தமெலாந்திரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே. (உகங)
- தாஞ்தானசகசங்குவிகற்ப
வான்தங்கிடையருளையாபராபரமே. (உகங)
- அல்லவிலல்லாந்திரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொல்லையென்பால்வைத்ததையென்சொல்வேன்பராபரமே. உது
- சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான்றுத்தேன்பராபரமே. (உகங)
- மைகாட்டுமொழுயமயக்கமறங்குருவாய்க்
கைகாட்டுவங்கண்வுகண்டேன்பராபரமே. (உகங)

மால்வைத்தசிங்குதமயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே.

(உஞ்ச)

மண்ணூன்மாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணூரவுங்கீணவுகண்டேன்பராபரமே.

(உஞ்ச)

மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுஞ்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே.

(உஞ்ச)

உல்லாதுஞரகவண்ணரவிலிமாபாவியென்றே
மெள்ளமெள்ளக்கெநகிழவிட்டாய்பூராபரமே.

(உஞ்ச)

எல்லாங்கினதுசெயவென்றென்னுமென்னமுங்
யல்லாலெனக்குளதோவையாபராபரமே.

(உஞ்ச ஏ)

பந்தமயக்கிருக்கப்பற்றேழிங்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே.

(உஞ்ச)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக்கண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளேயென்றேபராபரமே.

(உஞ்ச)

எட்டுத்திசையுமொன்றுயின்பமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம்வேறேபராபரமே.

(உஞ்ச)

பிறியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னயறுவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே.

(உஞ்ச)

ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளவுங்கிரங்காச்
குதேதனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே.

(உஞ்ச)

கற்பனையாப்பாடுகின்றென்கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென்சொல்வேன்பராபரமே.

(உஞ்ச)

வன்பொன்றுங்காமனதிறப்பமாறுப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே.

(உஞ்ச)

ஏதுங்தெரியாவெளியேனவாவெனான்
போதகிலைகாட்டிற்பொறுதோபராபரமே.

(உஞ்ச)

ஓராமலெல்லாமொழிங்தேற்குன்றெப்வலரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே.

(உஞ்ச)

மேனந்தருஞானமுட்டியெனக்குவீட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே.

(உஞ்ச)

வாழுகங்கண்டென்னைவாடாமலேகாத்த
கீங்கருணாநிறைவேபராபரமே.

(உஞ்ச)

கருச

பராபரக்கண்ணி.

புஞ்சியினுனின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடிபார்,
சிங்கதையிறப்போனின்றியானம்பராபரமே.

(ஈசா)

உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே.

(ஈசா)

தாயிருந்தும்மள்ளைதளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்துநின்றேன்பராபரமே.

(ஈசுக)

வாயர்றிகிணறுகெட்டவாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானார்க்கின்பழுண்டோபேசாய்பராபரமே.

(ஈரு)

பர்வமென்றாலேதும்பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சிவனுக்கார்போதங்கெரித்தார்பராபரமே.

(ஈசுக)

இன்பங்கிருவிகற்பமின்றேதாவன்றெனிலோ
அன்பம்பொறுப்பரிதுசூன்னேன்பராபரமே.

(ஈரு)

கற்குங்கிலைகற்றாற்கருவியவிழாதருளாய்
ஙிற்குங்கிலைகற்பதுவேநீதம்பராபரமே.

(ஈரு)

காச்சச்சடர்விடும்பொற்கட்டிபோனின்மல்மாய்ப்
பேச்சற்றவரேபிறவார்பராபரமே.

(ஈரு)

பற்றெழுழிந்துசிங்கதப்பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைப்பாய்பராபரமே.

(ஈரு)

உருவெளிதான்வாதலுருத்தமர்க்கல்லாவினமுங்
கருவழிநின்றார்க்குறுண்டோக்கருய்பராபரமே.

(ஈருசு).

தேகமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாடுராபரமே.

(ஈருன)

உல்கநெறிபோற்சடலமோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்தவியல்போபராபரமே.

(ஈரு)

பரமாப்பரிவெளியாப்பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குங்
கிரமேஷுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே.

(ஈருக)

தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னேயெய்தினட
மாடுவென்னந்தமாவேன்பராபரமே.

(ஈசு)

உள்ளங்குழையவுடல்குழையவளிருந்த
கள்ளங்குழைபுவன்றுகாளிபேன்பராபரமே.

(ஈசுக)

பட்டப்பகல்பேஶலப்பாழ்த்தசிங்கதமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்கும்பராபரமே.

(ஈசு)

பார்க்கினனுப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிந்தைமாளினென்னை
யார்க்குச்சரியிடல்லாமையாப்ராபரமே.

(உசூ)

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோபத்திக்கோவன்பர்தங்க
ணீட்டுக்கெல்லாங்குறுகினின்றூய்ப்ராபரமே.

(உசூ)

முத்தாந்தவித்தேமூனைக்குஙிலமாயேழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேப்ராபரமே.

(உசூ)

உன்னுவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்னுவிக்குள்ளேயிருந்தாய்ப்ராபரமே.

(உசூ)

தத்துவமெல்லாமகன்றதன்மையர்க்குச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசத்தங்கிறவேப்ராபரமே.

(உசூ)

உள்ளக்கொதுப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணைவேண்டும்ப்ராபரமே.

(உசூ)

என்னைப்புரப்பதருளின்கடனுமென்கடனு
நின்னிற்பணியறவேநிற்கைப்ராபரமே.

(உசூ)

தானேயாநன்னிலையெத்தந்தவருளானந்த
வானேமனுதீதவாழ்வேப்ராபரமே.

(உங)

மன்னுதிபூதமெல்லாம்வைத்திருந்தங்னின்னிறவைக்
கண்ணுரக்கண்டுகளித்தேன்பராபரமே.

(உங)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே.

(உங)

தீதனவுங்றனவுங்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவாட்காதென்னேப்ராபரமே.

(உங)

கண்டவறிவகண்டாகாரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேழுத்திகொடுப்பாய்ப்ராபரமே.

(உங)

மருகவல்வினானென்னுமவின்பசகம்
பேரூம்பதிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே.

(உங)

பெற்றூரனுபூதிபேசாதமோனங்கிலை
கற்றூருணைப்பினியூர்கண்டாய்ப்ராபரமே.

(உங)

நீயோனென்றுங்னைப்புமறப்புமறத்
தாயேயினயவருடந்தாயீப்ராபரமே.

(உங)

சுஞ்சலமற்றெல்லாநிதானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலீயுங்கொள்ளாயரசேப்ராபரமே.

(உங)

கஞ்சூ

பைங்கிளி க்கண்ணி.

நூதமுதனுதவரைபொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதவித்தவின்பக்கடலேபராபரமே.

(ஏக்க)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்த்தையல்லால்வீவேறுய்ப்
போக்குடையவார்த்தைபொருந்தேன்பராபரமே.

(ஏ.ஏ)

வன்மையின்றியெல்லாமதித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன்
றன்மையொன்றுந்தோயாத்தடையோபராபரமே.

(ஏ.ஏ)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுருவாழிபுராபரமே.

(ஏ.ஏ.)

கால்லாதேநெலுங்கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத்தொடர்ந்தேன்பராபரமே.

(ஏ.ஏ)

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த்தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுரைக்கேகாத்தடிமைநான்காண்பராபரமே.

(ஏ.ஏ)

முத்திக்குவித்தானமேனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவினைந்ததேனைபராபரமே.

(ஏ.ஏ.)

நித்திரையும்பாழ்த்தனினவுமற்றுநிற்பதுவோ
சத்தவருணிலைநிசொல்லாய்பராபரமே.

(ஏ.ஏ.)

மன்னுமறிக்டலுமற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவநான்கன்டேன்பராபரமே.

(ஏ.ஏ.)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப்பொறிவழியேயென்றனை
யாட்டுகின்றதேதோவறியேன்பராபரமே.

(ஏ.ஏ.)

பொய்யனர்வாயிந்தப்புழுக்குட்டைக்காத்திருந்தே
ஆய்யும்வகையுள்தோபராபரமே.

(ஏ.ஏ.)

பைங்கிளி க்கண்ணி.

அந்தமுடனுதியளவாமலென்னறிவிற்
உந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைங்கிளியே.

(க)

அகமேவமண்ணலுக்கென்னல்லவெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானாட்டோய்ச்சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே.

(எ.)

ஆவிக்குள்ளாவியெனுமற்புதனுர்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோசொல்லாய்ந்பைங்கிளியே.

(ஏ.)

ஆருமறியாமலூனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச்செப்பிவாபைங்கிளியே.

(ஏ.)

ஆருனகண்ணீர்ச்சென்னங்கபங்கமானதையுங்
காருததென்னேகுதலைமெழுப்பைங்கிளியே.

(ஞ)

இன்பருளவாடையழுக்கேறுமெமக்கண்ணல்சத்த
வம்பரமாமாட்டயளிப்பானேபைங்கிளியே.

(ஞ)

உன்னமலோன்றிரண்டென்றேராமல்வீட்டுக்கெறி
சொன்னுன்வரவும்வகைசொல்லாய்நீபைங்கிளியே.

(ஞ)

ஊருமிலார்பேருமிலாருற்றூர்பெற்றூருடனே
யாருமிலாரென்னையறிவாரோபைங்கிளியே.

(ஞ)

ஊரைப்பாராமலெனக்குள்ளகத்துநாயகனூர்
சிரைப்பார்த்தாற்கருணைசெய்வாரோபைங்கிளியே.

(க)

என்றுவிடியுமிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லாங்கழுத்தாய்நீபைங்கிளியே.

(கா)

எந்தமடலுடுமெழுதாவிறைவடிவைச்
ஷிக்தைமடலாவெழுதிச்சேர்ப்பேனேபைங்கிளியே.

(கக)

குண்ணுண்மணிபோவின்பங்காட்டியெனப்பிரிந்த
தின்னியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோபைங்கிளியே.

(கங)

வடார்மலர்குடேனம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்குவாய்க்குமோபைங்கிளியே.

(கங)

கல்லேண்மலரேங்கனிந்தவன்பேழுசையென்ற
கல்லோர்பொல்லாவெனையுநாடுவரோபைங்கிளியே.

(கச)

கண்டதனைக்கண்டுகலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபெருமானையுநான்மேவுவனேபைங்கிளியே.

(கஞ)

காணுதகாட்சிகருத்துவந்துகாணுமல்
வீணாள்கழித்துமெலிவேஷனேபைங்கிளியே.

(கசு)

காக்தமிரும்பைக்கவர்க்கிழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனேமையிழுத்துமேவுவனேபைங்கிளியே.

(கங)

காதலால்வாடினதுங்கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பும்புசிப்பேனேபைங்கிளியே.

(கஞ)

குட்டிக்கொண்டன்பருண்மைகேளப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பழுன்றோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே.

(கக)

குட்ரோய்கெஞ்சிற்கிளார்வார்தழுவவென்று
ண்ட்ரோவரவர்நேசமென்னேபைங்கிளியே.

(ஏ)

காடு

பைங்கிலிக்கண்ணி.

காதுங்குணமுமில்லாக்கொள்கையினுரென்கவலை
யாறும்படிக்குமைணவாரோபைங்கிளியே.

(உத)

சின்னஞ்சிறியேன்றன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பேஞ்வைபைங்கிளியே.

(உத)

சிந்தைமருளைத்தளிவித்தெனையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே.

(உத)

சொல்விறங்துநின்றசுகளுபப்பெம்மாளை
யல்லும்பகலுமைணவேஞ்வைதுங்கிளியே.

(உத)

தற்போதத்தாலேதலைக்கிழதாகவைய
னற்போதவின்புவராள்செலுமோபைங்கிளியே.

(உத)

துண்ணையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ
ரென்னையனையாதவண்ணமெங்கொளித்தார்பைங்கிளியே.

(உத)

தூங்கரியமையலெல்லாந்தந்தெனைவிட்டின்னருளாம்
பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிறைக்குப்பண்போசொல்பைங்கிளியே.

(உத)

தோவியதோர்மர்க்கடமாந்தன்மைவிட்டேயண்ணவிடத்
தோவியம்போனிற்கினெனையுள்குவரோபைங்கிளியே.

(உத)

தூராக்கருவழக்கைத்தீர்வையிட்டங்கென்னையினிப்
பாரோருதாண்டானைப்பற்றுவாஞ்வைபைங்கிளியே.

(உக)

தூங்கிவிழித்தென்னபலன்றுங்காமற்றுங்கினிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றேபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே.

(உத)

தொல்லைக்கவலைதொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயமெய்துவாஞ்வைபைங்கிளியே.

(உக)

நன்னெனஞ்சத்தன்பொல்லாநாதாகாச்சேர்ந்தின்பனைந்தார்
வன்னெனஞ்சத்தாலேநான்வாழ்விழக்கேதனிபைங்கிளியே.

(உங)

நானேகருதின்வராடார்சும்மாவிருந்தாற்
ஞானேயனைவரவர்தன்மையென்னைபைங்கிளியே.

(உங)

நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவழறியாமற்றிகைப்பேஞ்வைபைங்கிளியே.

(உங)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார்தினைக்கின்வேறென்றலையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர்மார்க்குமென்னைபைங்கிளியே.

(உங)

பன்முத்திலைச்சமயம்பாழ்ப்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திலையரசைச்சேர்வேஞ்வைபைங்கிளியே.

(உங)

புச்சைகண்டாம்பித்தபறக்குமீனப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணற்கியம்பிவாபைங்கிளியே.

(ஏ.எ)

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம்பாராமவெலம்மிறவ
ராசைதந்ததுன்பமதற்காற்றேனுன்பைங்கிளியே.

(ஏ.ஆ)

பாராசையற்றிறையைப்பற்றறநான்பற்றின்ற
ழூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே.

(ஏ.கு)

பேதைப்பருவத்தேபின்ரூடர்ந்தென்பக்குவமுன்
சோதித்தவன்னல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே.

(ஏ.ஏ)

பைப்பயினாநாமிழுன்போற்பார்பூத்தபைங்கொடி சேர்
செம்பயினாநாடித்திகைத்தேனுன்பைங்கிளியே.

(ஏ.க)

பொய்க்குடிகொண்டுபுலம்புவனேவெம்மிறவர்
மெய்க்குடிசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே

(ஏ.ஒ)

பொய்ப்பணிவேண்டேனப்பொருட்படித்தியன்னலென்பான்
மெய்ப்பணியுந்தங்தொருகான்மேவுவனேபைங்கிளியே.

(ஏ.ஏ)

மன்னுறங்கும்வின்னுறங்குமற்றுளவெல்லாமுறங்குங்
கன்னுறங்கேனம்மிறவர்காதலாற்பைங்கிளியே.

(ஏ.ஏ)

மட்டுப்படாதமயக்கமெல்லாந்தீவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலன்னன்மேவுவனேபைங்கிளியே.

(ஏ.ஏ)

EDAIலைவளர்த்தெனைவளர்த்திறைவர்பன்னெறியாம்
பாலைவனத்தில்லிட்டபாவமென்னேபைங்கிளியே.

(ஏ.க)

மெய்யனேய்மாற்றவழ்தமெத்தவுன்டெட்ம்மன்னறந்த
மையனேய்தீர்க்கமருந்துமுன்டோபெங்கிளியே.

(ஏ.ஏ)

மேவுபஞ்சவன்னமுற்றுயவீண்சிறையாலல்லலுற்றுய
பாவிபஞ்சவன்னம்பகர்ந்துவாபைங்கிளியே.

(ஏ.ஆ)

வாய்திறவாவன்னமெனைவத்தாண்டார்க்கென்றுயனா
நிதிறவாச்சொல்லினிசமாங்கான்பைங்கிளியே.

(ஏ.க)

வாட்டப்படாதமவனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்கான்பேனேபைங்கிளியே.

(ஏ.ஏ)

வாராவரவாகவந்தருஞ்மோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபெங்கிளியே.

(ஏ.க)

வீண்ணவர்தம்பாலமுதம்வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதம்மன்னன்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே.

(ஏ.ஏ)

- வின்னுள்வளியடங்கிவேற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேநேபைங்கிளியே. (ஞ)
- வின்னுர்னிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற
மண்ணுனவீட்டிலென்னைவத்ததென்னேபைங்கிளிடிய. (ஞ)
- உள்ளத்தினுள்ளோயொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுன்டோபைங்கிளியே. (ஞ)
- ஆகத்தைநீக்குமுன்னேயாவித்துணைவாநான்
ரூகத்தின்வண்ணந்தமுவவநேபைங்கிளியே. (ஞ)
- தானேசபாவந்தலைப்படநின்றுன்னான
வானுனவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (ஞ)
- கள்ளத்தலைவரவர்கைகாட்டிப்பேசாம
ஹள்ளத்தில்வந்தவுபாயமென்னேபைங்கிளியே. (ஞ)

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

- நீர்பூத்தவேணிலவெறிப்பமன்றுடுங்
கரீர்பூத்தகண்டனையான்காணுநாளென்நாளோ. (க)
- பொன்னுருமன்றுண்மணிப்பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்றுரமுதினலமிச்சிப்பதெந்நாளோ. (க)
- நீக்கிமலத்கட்டறுத்துநேரோவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளோத்தொழுதிநாளென்நாளோ. (க)
- கருமுகங்காட்டாமலென்றுங்கர்ப்பூரம்வீசங்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. (க)
- வெஞ்சேலெனும்விழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினரை
யஞ்சேலெனுங்கைக்கபயமென்பதெந்நாளோ. (ஞ)
- ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்னின்றிலங்கும்
வீற்பாதிருத்தான்மேவநாளென்நாளோ. (ஞ)
- பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றுளையாங்காண்பதெந்நாளோ. (ஞ)
- ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்னின்றுணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளென்நாளோ. (ஞ)
- கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புங்கவெண்டோட்டானைபதம்புந்திவைப்பதெந்நாளோ. (ஞ)

அஞ்சமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவத்
செஞ்சரணச்சேவடியைச்சிர்தைவைப்பதெந்நாளோ. (க)

தங்தையிருதாடினித்துத்தம்பிரான்றூள்சேர்த்த
வெந்தையிருதாளினைக்கேயின்புறுவதெந்நாளோ. (கக)

குருமரபின்வணக்கம்.

துப்யகரமலாற் சொல்லாமற் சொன்னவுண்மை
யையைனக்கல்லாலரசையாமலைவதெந்நாளோ. (க)

சித்தையினுக்கெட்டாதசிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
ஙக்தியழக்கீழ்க்குடியாய்நாமலைவதெந்நாளோ. (க)

எந்தைசனற்குமரனுதியெழையாட்கொள்வான்
வந்ததவத்தினரைவாழ்த்துநாளெந்நாளோ. (க)

பொய்கண்டார்கானுப்புனிதமெலுமத்துவித
மெய்கண்டாதனருன் மேவநாளெந்நாளோ. (க)

பாதிவிருத்தத்தாவிப்பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தான்பணிவதெந்நாளோ. (கு)

சிற்றம்பலமன்னுஞ்சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ. (கு)

குறைவிலருண்ணானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
னைறமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ. (க)

நாளவங்கள்போகாமனன்னெறியைக்காட்டியைம
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (அ)

என்னறிவையுள்ளீடுகியென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளோநான்சாருநாளெந்நாளோ. (க)

அறுவொன்றைகாடினதந்காறுமுன்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள்கூடிநாளெந்நாளோ. (க)

நில்லாமனின்றருளைநேரேபாரென்றவொரு
சொல்லான்மவுனியருடோற்றுநாளெந்நாளோ. (கக)

வைதிகமாஞ்சைவமவுனிமவனத்தளித்த
மெய்திகழுக்தென்னல்லல்விடியாளெந்நாளோ. (கங)

வாக்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே
தாக்கவுமென்னல்லல்வெந்நாள்தட்டழிவதெந்நாளோ. (கங)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தங்கீர்த்துலகாள்வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெங்காளோ.

(க)

ஏரின்சிவபோகமிங்கிவழ்கேயென்னவழ
வாரங்கெரள்தெங்கையர்தாள்வாரம்வைப்பதெங்காளோ.

(க)

பித்தரிறையென்றறிந்துபேதைபாற்றுதனுப்பு
வித்ததமிழச்சமர்த்தர்மெய்புகழ்வதெங்காளோ.

(க)

போதனுர்நாடறியப்புத்தர்தழமவாதில்வென்ற
வாதலுரையனன்பைவாஞ்சிப்பதெங்காளோ.

(க)

ஒட்டிடன்பற்றின்றியுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரிபண்புணர்வதெங்காளோ.

(க)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டாகாரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாள்மேவுநாளெங்காளோ.

(க)

சுக்கரவர்த்திதவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருள்மேவுநாளெங்காளோ.

(க)

கந்தரனுபுதிபெற்றுக்கந்தரனுபுதிசொன்ன
வெந்தையருணுடியிருக்குநாளெங்காளோ.

(க)

ஒண்ணியசித்தரிமையோர்முதலர்ன
பண்ணவர்கள்பத்தரருள்பாலிப்பதெங்காளோ.

(க)

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமுநீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப்போதுமென்பதெங்காளோ.

(க)

நீர்க்குமிழிபூணமைத்துஙின்றாலுஙில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற்பற்றறுவதெங்காளோ.

(க)

காக்கைநாசிசெங்காய்கழுகொருநாள்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச்சீயென்பதெங்காளோ.

(க)

செங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மழுமியின
யிங்கெனுடு-வென்னுமிழுக்கொழுவதெங்காளோ.

(க)

துத்தவர்தொண்ணுற்றுவர்தாமாய்வாழிங்காட்டுடப்
வித்தனுனென்னும்பிதற்றேழுழுவதெங்காளோ.

(க)

ஊனென்றிநாதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
ஞெனன்றபாலிதலைநானுநாளெங்காளோ.

(க)

வேலையிலாவேதன்விதித்தவிந்தரசாலவுடன்
மாலைவியாபாரமழுக்கொழிழுதெங்நாளோ.

(ஏ)

ஆழ்க்துஞ்சைக்கினாரோசிகமாமிவ்வுடவில்
வாழ்க்துபெறும்பேற்றைமதிக்குநாளெங்நாளோ.

(ஏ)

மூம்மலச்சேறைனமுழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்துளிகழ்ச்சிவைப்பதெங்நாளோ.

(க)

நீற்றமிகக்காட்டுநவவாயில்பெற்றபசஞ்
சோற்றுத்தருத்திசமையென்பதெங்நாளோ.

(கஞ)

உருவிருப்பவள்ளோதானுறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெங்நாளோ.

(கஞ)

மாதாப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசம்வாயார்புலையொழிவுதெங்நாளோ.

(க)

கிண்ணியநெஞ்சப்பறவைசிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங்கடக்குநாளெங்நாளோ.

(க)

கண்டுமொழிபேசிமனங்கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமானார்பொய்க்கூத்தொழிவுதெங்நாளோ.

(க)

காமலைவாவென்றிருண்டகண்வலையைவீசமின்னா
நாமமறந்தருளைநன்னுநாளெங்நாளோ.

(க)

கண்களில்வெண்டுளைகரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப்பிழைக்குநாளெங்நாளோ.

(கு)

வீங்கித்தளர்க்துவிழுமூலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத்துடைக்குநாளெங்நாளோ.

(கு)

கச்சிருக்குங்கொங்கைகளும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர்மயக்கொழிவுதெங்நாளோ.

(ஏ)

பச்சென்றுகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
நச்சென்றுறிந்தருளைநன்னுநாளெங்நாளோ.

(ஏ)

உக்கிச்சழியாலுளத்தைச்சழித்தகன
தக்கித்தனத்தார்த்தமைமறப்பதெங்நாளோ.

(க)

தட்டுவைத்தசேலைகொய்ச்கத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார்கட்டழிவுதெங்நாளோ.

(கஞ)

ஆழாழியென்னவளவுபடாவஞ்சுநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற்பற்றெழுழிவுதெங்நாளோ.

(கஞ)

- தூயபனித்திங்கள்சுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெங்நாளோ. (க.2.)
- ஏழைக்குறும்புசெயுமேங்கிழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்துபயிராவதெங்நாளோ. (க.3.)
- விண்டுமொழிகுள்ளிவேட்கைமதுமொண்டுதருங்
தொண்டியர்கள்கடக்கடையிற்சுற்றெழிவதெங்நாளோ. (க.4.)
- மெய்யிற்சிவம்பிறக்கமேவழின்பம்போன்மாதர்
பொய்யிலின்பின்றென்றுபொருந்தாளெங்நாளோ. (க.5.)

தத்துவமுறைமை.

- ஐம்பூதத்தாலேயலக்கழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனருளெய்துநாளெங்நாளோ. (க.)
- சத்தமுதலாம்புலனிற்சஞ்சரித்தகள்வ ரொனும்
பித்தர்பயந்தீர்ந்துபிழைக்குநாளெங்நாளோ. (க.2.)
- நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமைமை
யானும்பொறியால்ருள்வருவதெங்நாளோ. (க.3.)
- வாக்காதியானகன்மாயைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மைபொருந்துநாளெங்நாளோ. (க.4.)
- மனமானவானரக்கைம்மாலையாகாம
லெனையாளடிகளடியெய்துநாளெங்நாளோ. (க.5.)
- வேட்டைப்புலப்புலையர்மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக்கரைகாண்பதெங்நாளோ. (க.6.)
- உங்துபிறப்பிறப்பையுற்றுவிடாதெங்தையருள்
வந்துபிறக்கமனமிறப்பதெங்நாளோ. (க.7.)
- புத்தியெனுங்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெங்தையருளோங்குநாளெங்நாளோ. (அ.)
- ஆங்காரமீமன்னுமதயானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையருளெய்துநாளெங்நாளோ. (க.9.)
- சித்தமெனும்பெளவத்திரைக்கடலில்வாழ்த்தரும்பாய்
ஷித்தமலையாதருளினிற்குநாளெங்நாளோ. (க.10.)
- வித்தியாதத்துவங்களேழும்வீருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத்துயக்குநாளெங்நாளோ. (க.11.)
- சுத்தவித்தையேழுதலாத்தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைங்கியருள்சாருநாளெங்நாளோ. (க.12.)

பொல்லாதகருமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற்சேருநாளெங்நாளோ.

(கஞ)

அ/த்களடிக்கீழ்க்குடியாயாம்வாழாவன்னெங்
குடிகெடுக்கும்போழ்மடிமைக்கூரூழிவதெங்நாளோ.

(கச)

ஆனபுறக்கருவியாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப்புன்முளைப்பதெங்நாளோ.

(கட)

அந்தகனுக்கொங்குமிருளானவாரூவறிவில்
வந்தவிருள்வேலைவடியுநாளெங்நாளோ.

(கக)

புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமலபோதம்பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமலநிங்குநாளெங்நாளோ.

(கன)

கண்டுகண்டுந்தேரூக்கலக்கமெல்லாந்தீர்வன்னெங்
பண்டைவினைவேரப்பறிக்குநாளெங்நாளோ.

(கஅ)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெங்நாளோ.

(கக)

குறித்தவிதமாதியாற்கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம்வன்னீமருள்வந்திடுநாளெங்நாளோ.

(கா)

சஞ்சிதமேயாதிசரக்கானமுச்சேரும்
வெந்தபொரியாகவருண்மேவுநாளெங்நாளோ.

(கக)

தேகமுதனுங்காத்திரண்டொன்றுயின்றிலகு
மோகமிகுமாயைமுடியுநாளெங்நாளோ.

(கா)

சத்தமுதலாத்தழைத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெங்நாளோ.

(கா)

எம்மைவினையையிறையையம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெங்நாளோ.

(கா)

நித்திரையாய்வந்துநினைவுழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவல்லுஞ்சமர்த்தறிவதெங்நாளோ.

(கா)

சன்னபின்னலானசகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலைமுடுகிநாளெங்நாளோ.

(கக)

மாயாவிகாரமலமொழிசத்தாவத்தை
தோயாவ்ருளைத்தோடருநாளெங்நாளோ.

(கா)

• தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தலுழிலெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயம்மைத்தெரிசிப்பதெங்நாளோ.

(க)

- செம்மையறிவாலறிந்துதோகாதிக்குள்ளிசைந்த
யெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெங்காளோ. (உ)
- தத்துவமாம்பாழ்த்தசடவருவைத்தான்சுமங்த
சித்துருவாமெம்மைத்தெரிசிப்பதெங்காளோ. (ஏ)
- பஞ்சப்பொறியையுயினன்னுமங்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்செவேயேயம்மைத்தெரிசிப்பதெங்காளோ. (ஏ)
- அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தேர்ந்தறிவதெங்காளோ. (ஏ)
- முக்குணத்தைச்சீவனென்னுமூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மையறிந்துகொள்வதெங்காளோ. (ஏ)
- காலையுயிரான்னுங்கலாதிகள் சொற்கேளாமற்
சிலமூடனம்மைத்தெளிந்துகொள்வதெங்காளோ. (ஏ)
- வான்கெடுத்துத்தேடுமதிகேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனன்கறிவதெங்காளோ. (ஏ)
-
- அருளியல்பு.
- ஈனந்தருநாடிதுநமக்குவேண்டாமென்
ஈனந்தநாட்டிலவதெரிப்பதெங்காளோ. (ஏ)
- பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெங்காளோ. (ஏ)
- ஆகியந்தங்காட்டாமலம்பரம்போலேஙிறைந்த
தீசிலருட்கடலீச்சேர்நாளெங்காளோ. (ஏ)
- ஏட்டுத்திசைக்கிழ்மேலங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவின்னைற்றின்மெய்தோய்வதெங்காளோ. (ஏ)
- சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிட
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெங்காளோ. (ஏ)
- வெஞ்துவெடிக்கின்றசிந்தைவெப்பகலத்தன்னருளாய்
வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெங்காளோ. (ஏ)
- சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றுச்சொயுஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெங்காளோ. (ஏ)
- கன்றுமனவெப்பகலக்கமொந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசவெளிசேருநாளெங்காளோ. (ஏ)
- கட்டுநமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெங்காளோ. (ஏ)

- சாலக்கபாடத்தட்டீரவம்பெருமா
ஞேலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெங்காளோ. (க.०)
- விண்ணவன்றுளொன்னும்விரிவிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித்தளர்வொழிவதெங்காளோ. (க.க)
- வெய்யபுவிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லறத்
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெங்காளோ. (க.२)
- வெய்யபிறவிவில்வெப்பமொம்விட்டகல
வையனடிநீழலையுநாளெங்காளோ. (க.३)
- வாதைப்பிறவிவிளைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிலையெப்பற்றுநாளெங்காளோ. (க.४)
- ஏனமில்லாமெய்ப்பொருளையிம்மையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தைநான்பெறுவதெங்காளோ. (க.५)
- ஏல்லாமிறந்தவிடத்தெந்தைநிறைவாம்வழிவைப்
புல்லாமற்புல்விப்புணருநாளெங்காளோ. (க.६)
- கடத்துஞிர்போலெமக்குத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணிகாம்விடுவதெங்காளோ. (க.७)
- ஏக்கணுமாந்துன்பவிருட்டகலைவிட்டருளா
மிக்கக்காயேறிவெளிப்படுவதெங்காளோ. (க.८)

பொருளியல்பு.

- கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காண்பார்போன்மெய்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய்மெய்காண்பதெங்காளோ. (க.)
- கேட்டல்பசபாசமெல்லாங்கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாகிஞ்சகப்பொருஞுக்கன்புறுவதெங்காளோ. (க.१)
- ஆணவத்தைநீக்கியறிலுடேயைவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக்காணுநாளெங்காளோ. (க.२)
- நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவிரவற்றபொருளைவதெங்காளோ. (க.३)
- அண்டருக்குமெய்ப்பில்வைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
உண்டுகொள்ளுகின்றுகளிக்குநாளெங்காளோ. (க.४)
- காட்டுக்கிருவருளேகண்ணுக்ககண்டுபர
விட்டன்பமெய்ப்பொருளைமேவநாளெங்காளோ. (க.५)
- நூற்றான்மைநழுவியேயைவ்வயிர்க்குந்
தாறுநாவுண்மைதினச்சாருநாளெங்காளோ. (க.६)

- சிந்தைமறங் துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெங்காளோ. (அ)
- ஏன்னுக்குளென்ஜெய்போலெங்கும்வியாபகமீ
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடி யோருநாளெங்காளோ. (ஆ)
- அருவருவமெல்லாமகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்துபுலப்பதெங்காளோ. (ஆ)
- ஆரணமுங்காணுவகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருங்துநாளெங்காளோ. (கக)
- சத்தொடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி
சத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெங்காளோ. (கஈ)
- எங்குகெங்கும்பார்த்தாலுமின்புருவாய்நிக்கமின்றித்
தங்குக்தனிப்பொருளைச்சாருநாளெங்காளோ. (கஞ)
- அடிமுடிகாட்டாதசத்தவம்பரமாஞ்சோதிக்
கடவெனிவந்தென்னைக்கலக்குநாளெங்காளோ. (கஸ)
- ஓன்றனையுங்காட்டாவுளத்திருளைச்சுறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெங்காளோ. (கடு)
- எந்தச்சமயமிசைந்தமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளாவாஞ்சிப்பதெங்காளோ. (கசு)
- எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார்யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாருய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெங்காளோ. (கள)
- பெண்ணுணவியெனவும்பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணுடேங்கின்றவொன்றைக்காணுநாளெங்காளோ. (கா)
- நினைப்புமறப்புமறங்கின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவன்னறிவிற்கங்கிப்பதெங்காளோ. (கக)

ஆனந்தவியல்பு.

- பேச்சலூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நிச்சங்கிலைகாணுமனிற்குநாளெங்காளோ. (க)
- சித்தங்தெளிந்தோர்தெளிவிற்றெளிவான
சத்தசகக்கடலுட்டோயுநாளெங்காளோ. (க)
- சிற்றின்பழுண்டேசிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமெழைமழுநாளெங்காளோ. (க)
- எல்லையில்பேரின்பமயமெப்படியென்றேர்தமக்குச்
சொல்லறியாலுமர்கள்போற்சொல்லுநாளெங்காளோ. (க)

அுண்டரண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெண்ப்பேரின்பங்குடுநாளெங்காளோ.

(ஞ)

ஆதியங்தழில்லாதவாதியநாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்துடேதுளையுநாளெங்காளோ.

(க)

சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெங்காளோ.

(எ)

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும்
பெற்பறிந்தானந்தம்பொருந்துநாளெங்காளோ.

(ஏ)

உள்ளத்தினுள்ளேதானாறுஞ்சிவான்த
வெள்ளந்துளைந்துவிடாய்தீர்வதெங்காளோ.

(கா)

கன்னலுடன்முக்கணியுங்கற்கண்டுஞ்சிணியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதைவாய்முப்பதெங்காளோ.

(கா)

மன்னுடுழன்றமயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணுடெழுந்தசுகமேவுநாளெங்காளோ.

(கக)

கானற்சலம்போன்றகட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவிமருவுநாளெங்காளோ.

(கஈ)

திங்கரும்பென்றுவிணியாதின்றுவிணிப்பனபோற
பாங்குறும்பேரின்பம்படைக்குநாளெங்காளோ.

(கங)

புண்ணியபாவங்கள்பொருந்தாமெய்யன்பரௌல
நண்ணியபேரின்பசுகநாமமைனவதெங்காளோ.

(கச)

அன்புநிலைமை.

துக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டுவிதுசிப்பதெங்காளோ.

(க)

வானமுகில்கண்டமழுரபக்ஷிபோல்வையன்
ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளெங்காளோ.

(எ)

காங்கிரைனாடுஞ்சகோரபக்ஷிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாஞ்சிப்பதெங்காளோ.

(ஏ)

குத்திசமெய்ப்புற்றஙத்தக்குண்டலிப்பாம்பொன்றுடுஞ்
ஷத்தனையென்கண்ணாற்றெறரிசிப்பதெங்காளோ.

(க)

அங்காட்டதெநின்றுமொனந்தக்கூத்தணுக்கென்
சிக்கதாதுறைகொடுற்துச்சேவிப்பதெங்காளோ.

(ஞ)

காங்கானிவனென்றுவெள்ளக்கைவிததல்காரியமோ
வள்ளேபென்றுவருந்துநாளெங்காளோ.

(க)

விண்ணூட்டானுவிமலாபரஞ்சோதி
யன்னுவாவாவென்றற்றுநாளெங்காளோ.

(ஏ)

ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெங்காளோ.

(ஏ)

பண்டுங்காணேனுண்பழம்பொருளேயின் ருமுளைக்
கண்டுங்காளோனெனவங்கைகுவிப்பதெங்காளோ.

(க)

பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்திரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென்றிரங்குநாளெங்காளோ.

(க)

கடவின்மடைகண்டதுபோறகண்ணீராரூக
வுடல்வெதும்பிழுர்ச்சித்துருகுநாளெங்காளோ.

(கக)

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காண
வலந்தேனன்றேங்கியழுங்குநாளெங்காளோ.

(கக)

புண்ணீர்மையாளர்புலம்பும்போற்புலம்பிக்
கள்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெங்காளோ.

(கங)

போற்றேனன்றுலுமென்னெப்புந்துசெய்யும்வேதனைக்கிங்
காற்றேன்ற்றேனன்றற்றுநாளெங்காளோ.

(கர)

பொய்முடங்கும்பூமிசிலபோட்டலறப்புங்கமலன்
கைமுடங்கநான்சனனக்கட்டறுவுதெங்காளோ.

(கரு)

கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக்காரர்கள்கைகோவாம
னற்குணத்தார்கைகோத்துநான்றிரிவுதெங்காளோ.

(கரை)

துட்டனைமாமாயைச்சழனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்றுவியக்குநாளெங்காளோ.

(கள்)

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றூர்தெளிவறிவுதெங்காளோ.

(த)

மூச்சற்றுச்சிந்தைமுயற்சியற்றுமுதறிவாய்ப்
பூச்சற்றேர்பெற்றவொன்றைப்பெற்றிடுநாளெங்காளோ.

(ஏ)

கோட்டாலையானகுணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தெட்டாலேதேடுபொருள்சேருநாளெங்காளோ.

(ஏ)

கெடுத்தேபசத்துவத்தைக்கேடிலாவானந்த
முடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெங்காளோ.

(ஏ)

கற்கண்டாலோகின்றகாக்கைபோற்பொய்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர்தோய்வறிவுதெங்காளோ.

(ஏ)

மெய்த்தகுலங்கஸ்விபுனவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச்செயலறிவதெந்நாளோ.

(க)

குற்றச்சமயக்குறுப்படர்க்குதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ.

(ஏ)

தூர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழிநேர்பெறுவதெந்நாளோ.

(ஏ)

வீறியவேதாந்தமுதன்மிக்காலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக்கன்புவைப்பதெந்நாளோ.

(க)

கண்டவிடமெல்லாங்கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயினஞ்சிற்கொண்டிருப்பதெந்நாளோ. (க)

பாக்கியங்களெல்லாம்பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்குத்தைநோக்குநாளெந்நாளோ. (கக)

எவ்விருக்தன்னுயிர்போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைகாடிமிகச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (கக)

அறிஞருடை.

இருங்குமூய்த்தீயாகியென்றதிருப்பாட்டின்
பெருங்கிலையைக்கண்டனைக்குபேச்சறுவதெந்நாளோ. (க)

அற்றவர்கட்கற்றசிவனுமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின்மூழ்குநாளெந்நாளோ. (ஏ)

தூனென்னைமுன்படைத்தூனென்றதகவுரையை
நோனென்றுவுண்மைபெற்றுநாமுணர்வதெந்நாளோ. (ஏ)

என்னுடையதோழுனுமாயென்றதிருப்பாட்டி
நென்னெறியைக்கண்டுரிமைநாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (ஏ)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான்சேருநாளெந்நாளோ. (ஏ)

ஒன்னிலூன்னுமென்றவறுமொழியாலென்னிதயங்
தன்னிலூன்னிசன்னெறியைச்சாருநாளெந்நாளோ. (ஏ)

நினைப்பறவேதானினைந்தெனென்றங்கிலநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளிலாழுநாளெந்நாளோ. (ஏ)

சென்றுசென்றேயனுவாய்த்தேய்ந்துதேய்க்கொன்றுக்
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெந்நாளோ. (ஏ)

ஆதியங்தமில்லாவரியபரஞ்சோதி
தீஞ்செமாழிகண்டதுவாய்நிற்குநாளெந்நாளோ. (க)

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப்பெற்றிருந்தேனன்ற
நெறியுடையான்சொல்லினிலைநிற்குநாளென்நாளோ: (க०)

திரையற்றநீர்போற்றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுடைபற்றியற்றங்கொடுங்குநாளென்நாளோ. (கக)

அறியாவறிவிலவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்துநிற்குநாளென்நாளோ. (க१)

எனக்குணீயென்றுமியற்கையாப்பின்னு
முனக்குணைனென்றவறுதிகொள்வதெந்நாளோ. (கஞ)

அறிவையறிவதுவேயாகும்பொருளென்
ஆறுதிசொன்னவுண்மையினையோருநாளென்நாளோ. (கச)

நிற்குசிலை.

பண்ணீனிசைபோலப்பாமன்பானின்றதிற
நெண்ணியருளாகியிருக்குநாளென்நாளோ. (க)

அறிவோடறியாமையற்றறிவி னாடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளென்நாளோ. (க)

சொல்லான்மனத்தாற்றோடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாங்கிலையாய்நிலைநிற்பதெந்நாளோ. (கு)

செங்கதிரின்முன்மதியங்தேசடங்கினின்றிடல்போ
லங்கணார்தாளிலடங்குநாளென்நாளோ. (க)

வாநாட்டங்கும்வளிபோலவின்புரவாங்
கோநாட்டங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (கு)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகளூர்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயைணயுநாளென்நாளோ. (கஞ)

தூயவறிவானசுகருபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத்திகழுநாளென்நாளோ. (ஏ)

தீதணையாக்கர்ப்பூரதிபமெனநானகண்ட
சோதியுடலென்றித்துரிசறுவதெந்நாளோ. (ஏ)

ஆராருங்காணுதவற்புதனூர்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போனிலாவுநாளென்நாளோ. (கூ)

எட்டத்தொலையாதவெந்தைப்பான்சன்னிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப்பள்புறுவதெந்நாளோ. (க०)

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக்கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவைமேவுநாளென்நாளோ. (கக)

துச்சப்புலனுற்சமுலாமற்றன்னருளா
இுச்சிக்கதிர்ப்படிகமொவ்வுநாளெங்காளோ.

(க.2.)

இம்மாநிலத்திலிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளித்தொடருநாளெங்காளோ.

(க.ஞ)

தானவனுந்தன்மையெய்தித்தன்டமெனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானைநடத்துநாளெங்காளோ.

(க.ச)

ஓன்றிரண்டுமில்லதுவாயொன்றிரண்டுமூள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலைநீர்ப்பெறுவதெங்காளோ.

(க.ஞ)

பாசமகலாமற்பதியிற்கலவாமன்
மாசில்சமத்துமுத்திவாய்க்குநாளெங்காளோ.

(க.ச)

சிற்றறிவுமெள்ளச்சிதைந்தெம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெங்காளோ.

(க.ஏ)

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச்சாரினவையாமறிவென்
தெற்றைதயுணர்வேவடிவாவெய்துநாளெங்காளோ.

(க.ஈ)

போக்குவரவற்றவீளிபோனிறைந்தபோதங்லை
நீக்கமறக்கூடிநினப்பறுவதெங்காளோ.

(க.க)

காண்பானுங்காட்டுவதுங்காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய்மேவுநாளெங்காளோ.

(க.ஒ)

வாடாதேநானுவாய்மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாழிநலம்பெறுவதெங்காளோ.

(க.ஏ)

ஆடலையேகாட்டியெதாடலொழித்தாண்டான்பொற்
ஞூடலைமேற்குடித்தழூக்குநாளெங்காளோ.

(க.2)

மேலொடுகீழில்லாதவித்தகஞர்தம்முடனே
பாலொடுகீர்போற்கலந்துபண்புறுவதெங்காளோ.

(க.ஏ)

அறியாதறிந்தைமையாளன்னைலாமாகக்
குறியாதவன்னங்குறிக்குநாளெங்காளோ.

(க.ஏ)

ஓராமன்மீங்திரமுமுன்னுமனம்பரனைப்
பாராமற்பார்த்துப்பழகுநாளெங்காளோ.

(க.ஏ)

ஊன்பற்றுமென்றேஉறவுபற்றும்பூடனன்பால்
வான்பற்றுங்கண்போன்மருவுநாளெங்காளோ.

(க.ஏ)

ஆண்டான்மவுனியளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டரிமற்றூண்டித்துலங்குநாளெங்காளோ.

(க.ஏ)

ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞானத்
கானுவிழேடத்துவிதஞ்சாருநாளெங்நாளோ.

(உட)

நிலைப்ரிந்தோர்க்குடதற்குபாயம்.

கன்மனெறிதப்பிற்குநரதென்றெந்நானு
நன்மைதருஞானுநறிகாமஜைவதெந்நாளோ.

(க)

ஞானுநறிதானேநமுவிடனுமுப்பதத்து
எனமுத்திநல்குமெனவன்புறுவதெந்நாளோ.

(ஏ)

பன்மார்க்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டுதுலங்குநாளெந்நாளோ.

(ஏ)

அத்துவிதமென்றவன்னியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ.

(ஏ)

கேட்டன்முதனுங்காலேகேடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளெந்நாளோ.

(ஏ)

என்னதியானென்புதறவெவ்விடமுமென்னுசான்
சன்னிதியர்க்கண்டுநிட்டைசாதிப்பதெந்நாளோ.

(க)

நாம்பிரமமென்றுநுவேயொன்றுண்டாமா
நேம்பியெல்லாமொன்றுய்த்திகழுநாளெந்நாளோ.

(ஏ)

முச்சகமேயாதிமுழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தானென்பதெந்நாளோ.

(ஏ)

எவ்யடிவும்பூரணமாமெந்தையுருவென்றிசைந்த
வல்வடிவுக்குள்ளோயடங்குநாளெந்நாளோ.

(க)

சிந்தித்ததெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ.

(க)

தாங்கியபார்வின்னுதிதானேநூஞுக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர்வுற்றிநாளெந்நாளோ.

(க)

ஆசனமூர்த்தங்களறவகண்டாகாரசிவ
பூஷையவாசைபொருங்துநாளெந்நாளோ.

(க)

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சமுத்தியொன்றுகிளிற்குநாளெந்நாளோ.

(க)

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிருமானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணியாத்செய்வதெந்நாளோ.

(க)

தேசிகர்கோனானதிறன்மவுனிந்தமத்து
வாசிகொடுக்கமகிழுநாளெந்நாளோ.

(க)

ருருவிச்சங்கமாக்கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென்றஞ்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ.

(கசு)

• காண்பேலேவன்கண்ணி.

சிந்திக்குங்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான்பொருங்கிடவுங்காண்பேலே.

(க)

கேவலத்தினைங்கிடங்துகிழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாவூன்றிக்கலந்திடவுங்காண்பேலே.

(எ)

துரியங்கடந்தவொன்றேதூவெளியாட்சின்ற
பெரியங்கிறவேயுனைநான்பெற்றிடவுங்காண்பேலே.

(ந)

மாசற்றவன்பீர்நெஞ்சேமாருதபெட்டகமாத்
தேசற்றமாமணினின்றேசினையுங்காண்பேலே.

(ஈ)

மாயாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதினிலைபெறவுங்காண்பேலே.

(ஞ)

பொய்யிலகும்பொய்யறவும்பொய்யிடலும்பொய்யெனவே
மெய்யங்கினமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்பேலே.

(க்ர)

வாலற்றபட்டமெனமாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமுக்கண்ணுடையாய்காண்பேலே.

(ஏ)

உள்ளும்புறம்புமொருபடித்தாய்சின்றுசுகங்
தொள்ளும்படிக்கிறைந்கூட்டிடவுங்காண்பேலே.

(அ)

காட்டுகின்றமுக்கட்கரும்பேகனியேயென்
ஞட்டமெல்லாங்கிரவுனதாடலையுங்காண்பேலே.

(கூ)

தூங்காமற்றாங்கிச்சுகப்பெருமாளின்னிறைவி
ஞீக்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேலே.

(க஽)

வாதலூராளிதலைவான்கருணையால்விழுங்கும்
போதலுரேறேநின்பொன்னடியுங்காண்பேலே.

(கக)

காட்டையிலாப்பம்பரம்போலாடுஞ்சடசால
காட்டமறவுக்கைத்தசத்தானவெளிகாண்பேலே.

(கட)

மன்றுமிம்வாழ்வேமரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேவின்றாட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேலே.

(கங)

பெரியென்றறிந்துமெமைப்போகவொட்டாதையவிந்த
வையங்கனமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேலே.

(கச)

தூயினும்கல்லதயாருவேநினையுன்னித்
க்கியின்மெழுகொத்துருகுஞ்சிந்தைவரக்காண்பேலே.

(கடு)

களசு

காண்பேலேவன்கண்ணி.

ஊன்செயினுமென்பெறினுமென்னிறைவாவேழூழியன்யா
னின்செயலென்றுன் னுங்கினைவுவரக்காண்பேலே. (கக)

எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங்காண்பேலே. (கள)

வஞ்சகத்துக்காலபமாம்வல்வினையேஞ்கெதிவே
னெஞ்சகத்திலையாந்நேர்பெறவுங்காண்பேலே. (கஅ)

தொல்லைப்பிறவித்துயர்கெடவுமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணைவழங்கிடவுங்காண்பேலே. (கக)

வர்ளாருங்கண்ணார்மயற்கடவிலாழுந்தேன்சுற்
ருளாகவெந்தையருள்செயவுங்காண்பேலே. (எ.ஒ)

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப்பாவியைங்கவியையா
வஞ்சாதேயென்றின்னருள்செயவுங்காண்பேலே. (எ.க)

ஆகிகறங்காகியலமந்துழன்றுமனம்
வாடுமெனையையாந்வாவெனவுங்காண்பேலே. (எ.ஒ)

சிட்டர்க்கெளியசிவனேயோதிவினையேன்.
மட்டற்றவாசைமயக்கறவுங்காண்பேலே. (எ.ஏ)

உண்ணின்றுணர்த்துமூலப்பிலாவான்றேங்கின்
றண்ணென்றசாந்தவருள்சார்ந்திடவுங்காண்பேலே. (எ.ஏ)

ஓகிங்கருத்தொடுங்கவுள்ளுணர்வுதோன்றங்கினக்
கூடும்படிக்கிறைந்கூட்டிடவுங்காண்பேலே. (எ.ஏ)

வாக்கான்மனத்தான்மதிப்பரியாய்நின்னருளை
நோக்காமனைக்கினிற்குநுண்ணறிவுகாண்பேலே. (எ.க)

இவ்வுடம்புங்குமுனேயெந்தாய்கேளின்னருளா
மவ்வுடம்புக்குள்ளேயவதரிக்கக்காண்பேலே. (எ.ஏ)

நித்தமாயோன்றுயங்கிரஞ்சனமாய்நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநிவெளியாய்த்தோன்றிடவுங்காண்பேலே. (எ.ஏ)

கண்ணிறைந்தமோனக்கருத்தேயென்கண்ணேயென்
ஊண்ணிறைந்தமாயையொழுங்கிடவுங்காண்பேலே. (எ.க)

அத்தாவிமலாவருளாளாவான்த
சித்தாவெனக்குனருள்செய்திடவுங்காண்பேலே. (எ.ஏ)

வீணைபிறந்திறந்துவேசற்றேஞ்சையறக்
காணேனிறங்கருணைபெறக்காண்பேலே. (எ.க)

சுட்டையொத்தவிவ்வுடலைத்தள்ளுமுன் னோன்சகச
நிட்டையைப்பெற்றையாங்குவிகற்பங்கான்பேனே.

(ஏ.ஒ)

எல்லாங்கூரியுமிறைவாவென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுன்தான்ரூகுத்திரங்கக்கான்பேனே.

(ஏ.ஏ)

அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள்கண்டதிருக்காட்சியையுங்கான்பேனே.

(ஏ.ஏ)

உள்ளிருந்தகாயமுடனிருப்பவெந்தைங்பால்
வானிருந்ததென்னிவநான்வங்திருக்கக்கான்பேனே.

(ஏ.ஏ)

தினையத்தனையுங்தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிற்பங்மபொருண்ணேர்பெறவுங்கான்பேனே.

(ஏ.ஏ)

தூன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ்சுறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வங்திங்கெதிர்ப்படவுங்கான்பேனே.

(ஏ.ஏ)

ஆகாதோவன்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங்களாந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம்வழங்கினாலுகாதோ.

(க)

என்னையறியவெனக்கறிவாய்நின்றருணின்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ.

(ஏ)

பொய்ம்மயமோனபுணாதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மயம்வங்தென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ.

(ஏ)

மட்டலாச்சிற்சகமாம்வாழ்வேநின்னின்பமயஞ்
சிட்டர்போல்யானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ.

(க)

அத்தாங்நெபாற்றுளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம்பெருகவைத்தாலாகாதோ.

(ஏ)

ஓமல்லியலார்மோகவிழற்கிறைப்பேனையாங்நின்
னெல்லையிலானந்தநலமிச்சித்தாலாகாதோ.

(ஏ)

சுட்டழகாயென்னுமனஞ்சுறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக்கலக்கவைத்தாலாகாதோ.

(ஏ)

சேஷதியேந்தாச்சகவடிவேதூவெளியே
யாதியேநின்னையறியவைத்தாலாகாதோ.

(ஏ)

நேசஞ்சிறிதுமிலேனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கிவாவென்றுலாகாதோ.

(ஏ)

களஅ

இல்லையோவன்கண்ணி.

என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
ஏன்னறிவுணின்னுடன்யானிற்கவைத்தாலாகாதோ.. (க0)

ஆதிப்பிரானேயென்னல்லவிருளாகலச்
சோதிப்ரகாசமயங்தோன்றுவித்தாலாகாதோ. (கக)

ஆசைச்சழற்கடவிலாழாமலையாங்கின்
நேசப்புணைத்தாணிறுத்தினுலாகாதோ. (கல)

பாசங்களங்களெல்லாம்பஞ்சாகச்செஞ்சவே
யீசவெனைவாவென்றிரங்கினுலாகாதோ. (கஞ)

ஓய்வுள்ளன்பாயுருகிவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச்சேரவைத்தாலாகாதோ. (கச)

ஆதியாம்வாழ்வாயகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநியென்னைத்தொழும்பனென்றுலாகாதோ. (கடு)

விண்ணூரக்கண்டவிழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணூரங்கின்னிறைவுக்காணவைத்தாலாகாதோ. (ககு)

சேராமற்சேர்ந்துநின்றுசின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாராமற்பாரோனீபக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ. (கள)

கண்ணூடிபோலவெல்லாங்காட்டுக்கிருவருளை
யுண்ணூடியயயாவுருகவைத்தாலாகாதோ. (கஅ)

மூலவிருள்கால்வாங்கழுதறிவதோன்றவருட
கோலம்வெளியாகவெந்தைக்குவித்தாலாகாதோ. (கக)

சாற்றரியவின்பவெள்ளந்தாக்குமதினீமுளைக்கி
ஊற்றமுறுமென்னவதிலுண்மைசொன்னுலாகாதோ. (க0)

யையுங்குவித்திரண்டுகண்ணருவிபெய்யவரு
ளையங்கின்றுட்கிழேயடிமைநின்றுலாகாதோ. (கக)

இல்லையோவன்கண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீநீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (க)

பணியற்றுநின்றுபதைப்பறவென்கண்ணுண்மனியொத்தசோதியின்பவரியெனக்கில்லையோ. (க)

எம்மாலறிவதறவெம்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சம்மாவிருக்கவொருகுத்திரங்தானில்லையோ. (க)

நாய்க்குங்கடையானேதாங்கின்னின்பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர்மந்திரந்தானில்லையோ. (ஷ)

ஓளுகங்குமுனிர்வைமறந்தையாங்
தாஞ்கங்கிற்கவோருதந்திரந்தானில்லையோ. (ஷ)

அல்லும்பகலுமகன்டவடிவேயுனைான்
புல்லும்படியெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ. (ஷ)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாங்காட்சியென்றேகைகுவித்துப்
புண்மீன்றுங்கின்றவென்னப்பார்த்திரங்கவேண்டாவோ. (ஷ)

வாதனையோடாடுமனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையாபுலப்படுத்தவேண்டாவோ. (ஷ)

தன்னையறியத்தனியறிவாய்கின்றருஞ்
நின்னையறிக்தென்றிவைங்கிநிற்கவேண்டாவோ. (ஷ)

அள்ளக்குறையாவகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையாவிவளிப்படுத்தவேண்டாவோ. (ஷ)

அண்டனேயன்டரமுதேயென்றாரியோ
தொண்டனேற்கின்பந்தோருத்திரங்கவேண்டாவோ. (ஷ)

பாராதேங்கிறுபதையாதேசம்மாதான்
வாராயனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (ஷ)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

என்னிறைந்தமேன்மைபடைத்தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க்
கள்னிறைந்தசோகியைநாங்காணவாநல்லறிவே. (ஷ)

சித்தானாமென்சடத்தைநாமென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே. (ஷ)

அங்குமிங்குமெங்குநிறையற்புதனார்பொற்பறிது
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன்பெறவாநல்லறிவே. (ஷ)

கான்றசோறென்னவிந்தக்காசினிவாழ்வத்தனையுஞ்
தோன்றவருள்வெளியிற்றேன்றவாநல்லறிவே. (ஷ)

பலுவகைக்கண்ணி.

என்றசேகேட்டிலையோவன்செயலோவேதுமிலை
தன்னரங்காடாகித்தத்துவங்குத்தாழ்யதே. (ஷ)

பண்டொருகானின்பாற்பழக்கமுண்டோவெங்குதங்களைக்
கண்டொருகாற்போற்றக்கருத்துங்கருதியதே. (2)

கண்டனவோகானுமன்றிக்காணுவோகாணுவென்
கொண்டறிவேனந்தைங்களைக்கூடுங்குறிப்பினயே. (ஏ)

கல்லாலடியில்வளர்கற்பக்மேயென்னவோ
பொல்லாவினீக்குப்பொருத்தக்தான்சொல்லாயே. (ஏ)

தப்பிதமொன்றின்றியதுதானுகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென்சென்னியதுதொட்டினயே. (ஏ)

மாஶானதெஞ்சனிவன்வஞ்சனென்றேவாய்திறந்து
பேசாமெளனம்பெருமான்படைத்ததுவே. (க)

கற்பதெல்லாங்கற்றேமுக்கண்ணுடையாய்கின்பணியாய்
நிற்பதுகற்றன்றேங்கிருவிகற்பமாவதுவே. (ஏ)

முன்னளவில்கன்மமுயன்றுனிவென்றே
வென்னளவிலெந்தாயிரங்காதிருந்ததுவே. (ஏ)

நெஞ்சகம்வேருகிங்கெடுவென்னுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய்வாய்க்குமாறுவாறே. (க)

பள்ளங்கடோறும்பரந்தபுனல்போலுகி
ஆள்ளம்பரந்தாலுடையாயென்செய்வேனே. (க)

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்குழடவிருளாகெடுவே
நென்னினைக்கவென்மறக்கவெந்தெபருமானே. (கக)

வல்லாளாமோனுநின்வான்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனாலெனவ்வுண்ணமுயவேனே. (கட)

வாக்குமனமுமெளனமுறவெந்தெநின்னை
நோக்குமெளனமிந்தநூலறிவிலுண்டாலோ. (கந.)

ஒன்றுய்ப்பலவாயுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றுயயயாவெளிநீங்க்கற்கெளிதாமோ. (கச)

ஆவித்துணையேயருமருந்தேயென்றுணை
கவியழூத்தின்பங்கொடுத்தாற்குறைவாமோ. (கரு)

எத்தனையோநின்விளையாட்டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
நத்தனையுமென்னுலறியுந்தரமாமோ. (கசு)

தேவொர்தேஞ்சிவனேயோநிறிருத்தாள்
குவான்பட்டதுயர்கற்கெளிதாமோ. (கன)

பாடுகின்றபனுவல்.

கசுக

- பற்றினதைப்பற்றுமெக்தாய்பற்றுவிட்டாற்கேவலத்து
ஆற்றுவிடுகெஞ்சுமுனையூன்றிநிற்பதெப்படியோ. (க.அ)
- ஓப்பிலாவொன்றேநின்னுண்மைபொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவீலையெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ. (க.க)
- காலால்வழிதடவுங்காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயென்றுவிற்போந்தறிவாய்நில்லாயோ. (க.ஒ)
- தன்னரசநாடாஞ்சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னையிறையாகநாட்டுனையோ. (க.க)
- திங்களமுதாங்நிருவாக்கைவிட்டரசே
போங்குவிடமனையெய்க்குலம்புவனே. (க.ஏ)
- உன்னவன்னவென்னையெடுத்துள்ளிழுங்குங்னினிறைவ
யின்னமின்னங்காணுமலெந்தாய்ச்சுல்வேனே. (க.ஏ)
- ஆராவமுதனையவான்தவாரியென்பாற்
ரூஷாமலையாந்தள்ளிவிடவந்ததென்னே. (க.ஏ)

நி ன் ற நி லை.

- நின்றநிலையெங்கிலையாவைத்தான்த
நிலைதானேநிருவிகற்பங்கிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளங்தேக்கி
விருக்கவெனைத்தொடர்க்குதொடர்க்கிழுக்குமக்கோ. (க)
- இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே
யோருக்காலேயுணர்க்குதவர்கட்கெக்காலுக்கா
தெழுயாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும். (க.ஏ)

- கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குரியற்றின்பநிட்டைக்கூடவன்றே. (க.ஏ)

பாடுகின்றபனுவல்.

- பாடுகின்றபனுவலோர்க, டெடுகின்றசெல்வமே
பாடுகின்றதானமன்றி, லாடுகின்றவழகனை. (க.ஏ)
- ஏடுதனென்றுநினையே, பத்திசெய்துபனுவலாற்
ஏடுவனீன்றுபேசவே, கவத்ததென்னவாறமே. (க.ஏ)

கசுடு

ஆனந்தக்களிப்பு.

மிக்கையங்புசேரவே, நெங்துநின்னொடி ஜென் வந்துவந்துளின்பமே, தக்கிரங்குதானுவே.

(ஏ)

அண்டரண்டம்யாவுக், கோஸ்டீன்றுகோலமே தொண்டர்கண்டுசொரிகளீர், கண்டகெஞ்சுக்கணாயுமே.

(ஏ)

அன்னைபோலவருண்மிகுத்து, மன்னுஞ்சனவரதனே வென்னையேயெனக்களித்த, நின்னையானுநினவனே.

(ஏ)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு சிவ சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆகியதூதியமாகி - எனக் கானக்தமாயறிவாய்நின்றிலங்குஞ் சோதிமவுளியாய்த்தோன்றி- அவன்சொல்லாதவார்த்தையைச் சொன்னான்டிதோழி. சங்கர

(க)

சோன்னசோல்லேதன்றுசோல்வேன் - என்னைச்சூதாய்த் தனிக்கலேசும்மாவிருத்தி, மூன்னிலையேதுமில்லாதே - சுமுற்றுச் செய்தேயைனப்பற்றிக்கொண்டான்டி. சங்கர

(ஏ)

பற்றியபற்றுவன்னே - தன்னைப்பற்றுச் சொன்னான்பற்றிப்பார்த்தவிடத்தே, பெற்றதையேதென்றுசெல்வேன் - சற்றும்பேசாதகாரியம்பேசினுன்தோழி. சங்கர

(ஏ)

பேசாவிடும்பைகள்பேசிச் - சுற்றுப்பேயங்கமாகிப்பிதற்றித்திரி, ஸதேன், ஆசாபிசால்சத்துரத்தி - ஜபன்டி யினைக்கீழூயடக்கிக்கொண்டான்டி. சங்கர

(ஏ)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவனுகிடமேவனியிலன்பைவளர்த்தேன், மடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தன்னுட் - சுற்றும்வாய்ப்பேசாவன்னைமரபுஞ்செய்தான்டி. சங்கர

(ஏ)

மரபைக்கெடுத்தனன்கெட்டேன் - இத்தை வாய்விடுக்கோல்விடுஞ்வாழுவெனக்கில்லை, கரவுபுருஷனுமல்லன் - என்னைக்காக்குத்தலைமைக்கடவுள்காண்மின்னே. சங்கர

(ஏ)

கடலின்மடைவின்டதென்ன - இருகண்களுமானக்தக்கண்ணீர்சொரிய, உடலும்புளகிதமாத - எனதுள்ளமுருகவுபாயுஞ்செய்தான்டி. சங்கர

(ஏ)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் - ஜூனர்வதுவாயுன்னுளங்கண்டதெல்லாக், தள்ளொனச்சொல்விபென்னையன் - என்னைத்தானுக்கிக்கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி. சங்கர

(ஏ)

பாராதிஷுத்தீயல்லை-உன் னிப்பாரிந்துரியக்ரணையல்லை, யாரா யுனர்வுடியென்றான் - ஜயனென்பாயுஞாத்தசொல்லானந்தந்தோழி. ச

அன்பருக்கன்பானமெய்யன்-ஜயனைந்தமோனனருட்கருாதன், தன்பாதஞ்சென்னியில்வைத்தான் - என் இலத்தானைற்கதேன். மனந்தானிறந்தேனே. சங்கர (க)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருக்த - எனக்கெவ்வணம்வக்ததென்றென்னிபான்பார்க்கின், மறப்புகிணப்புமாய்கின்ற - வஞ்சமாயாமனத்தால்வளர்ந்தததோழி. சங்கர (கக)

மனதேகல்லாவெனக்கன்றே - தெய்வமெனனருவாகிவந்து கைகாட்டி, எனதாம்பணியறமாற்றி- அவனின்னருள்வெள்ளத்திருத்திவைத்தான்டி. சங்கர (க2)

அருளாவெவையும்பாரொன்றான் - அத்தையறியாதேசுட்டியென்னிரவாலேபார்த்தேன், இருளானபொருள்கண்டதல்லாற்-கண்ட வென்னையுங்கண்டில்வென்னெடிதோழி. சங்கர (கஞ)

என்னையுந்தன்னையும்வேரூ - உள்ளதென்னைதவண்ணமிரவாடறங்கச், சொன்னதுமோவொருசொல்லே - அந்தச் சொல்லால்விளைக்கத்தையென்சொல்வேன். சங்கர (கச)

வினையுஞ்சிவானந்தபூமி - அந்தவெட்டவெளிகண்ணித்துட்டவிருளாங், களையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன் - ஜயன்களையுன்றவேரூன்றுங்கண்டிலன்தோழி. சங்கர (கடு)

கண்டார்க்கைப்புயிர்வாழ்க்கை - இருகண்காலைக் கவுங்கன்டோங்துயிர்ண், கீகாண்டார்போற்போனாலும்போகும் - இதிற்குளமேதுவலமேதுக்கருய்ந்தோழி. சங்கர (கக)

நலமேதுமறியாதவென்னைச் - சுத்தநாதாந்தமோனமாநாட்டக்கத்தேசஞ்சு, சலமேதுமில்லாமலெல்லாம் - வல்லான்றுளாவென்றாலமீதுதாக்கிழன்தோழி. சங்கர (கஎ)

தாக்குகல்லானந்தசோதி - அனுதன்னிற்கிறியவேனத்தன்னருளாற் - போக்குவரவற்றிருக்குஞ் - சுத்தபூரணமாக்கினுன்புதுமைகாண்மின்னே. சங்கர (கஶ)

ஐக்கியளித்துத்தடைக்குங் - தோழிலத்தனைவைத்துமெள்ளத்தனையேறாக், தாக்கறநிற்குஞ்சமர்த்தன் - உள்ளசாக்ஷியைபச்சிக்குக்கத்தக்கததோழி. சங்கர (கக)

கசை

ஆனந்தக்களிப்பு.

சின்தைபிறந்ததுமாங்கே - அந்தச்சின்தையிறந்துதேளிந்ததுமாங்கே, எந்தங்களுமாங்கே - கண்டயான்றுள்ளிரண்டற்றிருந்ததுமாங்கே. சங்கர (20)

ஆங்கென்றுமீங்கென்றுமுன்டோ - சச்சிதானந்தசோதியகண் டவடிவாய், ஓங்கினிறைந்ததுகண்டாற் - பின்னர் ஒன்றென்றிரண் டென்றுஊத்திடலாமோ. சங்கர (உக்கு)

என்றுமழியுமிக்காயம் - இத்தையேதுக்குமெப்பென்றிருந்திரு லகீர், ஒன்றுமறியாதங்கோ - யமஞ்ஜேலவந்தாற் சொல்லவுத்தரமுன் டோ. சங்கர (உடு)

உண்டோநமெப்போலவஞ்சர் - மலமூறித்தும்புருடலைமெய் யென்று, கொண்டோபிழைப்பதிங்கையோ - அருட்கோலத்தைமெய்யென்றுகொள்ளவேண்டாமோ. சங்கர (உஞ்சு)

வேண்டாம்விருப்பும்வெறுப்பும் - அந்தவில்லங்கத்தாலேவினை யுஞ்சனனம், ஆண்டானுஊத்தபடியே - சற்றுமசையாதிருந்துகொள்ளறிவாகினெஞ்சே. சங்கர (உஶ்)

அறிவாருவில்லயோவையோ - என்னை யாளான்றறியாதவங்கதேசத்தில், வறிதேகாமத்தீவிற்கிச்கி - உள்ளவான்பொருடோற்க வோவந்தேனுண்டோழி. சங்கர (உரு)

வந்தவரவைமறந்து-மிக்கமாதர்பொன்புமியக்கத்திலாழும், இந்தமிக்கையறுக்க, எனக்கெந்தைமெய்ஞ்ஞானவெழில்வாள்கொடுத்தான். சங்கர (உசு)

வாளாருங்கண்ணியர்மோகம் - யமவாதைக்கணலைவளர்க்குமெய்யென்றே, வேளானவனுமெய்விட்டான் - என்னின்மிக்கோர்துறக்கைவிதியன்றேதோழி. சங்கர (உன)

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் - சுத்தவெயின்மஞ்சளென்னவே வேதாகமங்கள், மதிக்குமதனைமதியார் - அவர்மார்க்கங்துன்மார்க்க ஞ்சீன்மார்க்கமோமானே. சங்கர (உஏ)

துன்மார்க்கமாதர்மயக்கம்-மனத்துயர்க்குப்பற்றுதுசொன்னே ன்சனகன், தன்மார்க்கநீதிதிட்டாந்தம் - அவன்றுனந்தமானசதானந்தனன்றே. சங்கர (உகு)

அன்றென்றுமாமென்றுமுன்டோ - உனக்கானந்தம்வேண்டினறிவாகிச்சற்றே, நின்றூற்றெரியுமெனவே - மறைந்தியெழ்மாதிரிக் டுத்தினுண்டோழி. சங்கர சங்கர சம்பு சிவ சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு

அ் க வ ஸ்.

திருவருண்ணானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
 குருவ்டிவானகுறைவிலாங்கிறவே
 நின்றவோன்றேஙின்மலவடிவே
 குன்றுப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
 ஆதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
 சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
 சீர்மலிதேய்வத்திருவருளதனுற்
 பார்முதலண்டப்பரப்பெலாங்குவி
 அண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
 ஏழுபிற்வியிற்றிழாதோங்கும்
 அனந்தயோனியினினம்பெறமல்க
 அனுமுதலசலமானவாக்கையுங்
 கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
 கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கீடா
 இமைப்பொழுதனுந்தமக்கெனவறிவிலா
 ஏழையிர்த்திரள்வாழுவமைத்தனை
 எவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை
 இன்பமெனவேதுன்பமிளையெனப்
 பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
 ஆதரவாகக்காதலுமமைத்திட
 கேமின்றியேதேகானென
 அறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
 காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டியே
 மேலுநரகமுமேதகுசவர்க்கமும்
 மாலறவுகுத்தனையேலும்வண்ணம்
 அமையாக்காதவிற்சமயகோடி
 அறம்பொருளாதிதிறம்படுங்கீலயிற்
 குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவருங்
 தத்தங்கீலேயேமுத்திமுடிவென
 வாதத்திர்க்கமும்போதநால்களு
 நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின்றிவயங்க
 அங்கங்குஞ்சிறனையெங்குமாகிச்
 சமயாதீதத்தன்மையாகி
 இமையோர்முதலியயாவருமுனியருங்
 தம்மைக்கொடுத்திட்டெடும்மையாளென
 ஏசற்றிருக்கமாசற்றஞ்சான

நலமுங்காட்டினைஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுதனின்னருட்கடனே

வண்ணம்.

அருவென் பனவுமன்றி உருவென் பனவுமன்றி
அகமும் புறமுமன்றி முறைபிற மாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையொன் ரெனவிள்ம்ப விமலமதாகி

அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று எறிவினர் கானை
ஞானவெளியிடைமேவழுமியராய—

(ஹ)

அனலொன் றிடவெரிந்து புகைமன் டிடுவதன்று
புனலொன் றிடவூமிழுங்து மடிவில தூதை
சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
சமர்கொண் டழிவதன்றே ரியல்பின தாகும்

அவனென் பதுவுமன்றி அவளென் பதுவுமன்றி
அதுவென் பதுவுமன்றி எழில்கொடுலாவும்
ஆருநிலையறியாதபடியே—

(வ)

இருளென் பதுவுமன்றி ஒளியென் பதுவுமன்றி
எவையுங் தனுளடங்க ஒருமுத லாகும்
உளதென் பதுவுமன்றி இலதென் பதுவுமன்றி
உலசங் தொழுவிருந்த வயன்முத லோர்கள்

எவருங் கவலைகொண்டு சமயங் களில்விடுங்து
சழலும் பொழுதிரங்கி அருள்செயு மாறு
கூறரியசகம்ரைய்யறவே—

(லஹ)

ஊனதென் பதையிகழுந்த அறிவின் றிரளினின்று
மறிவெழான் ரெனவிளங்கு முபயம தாக
அறியுங் தரமுமன்று பிறியுங் தரமுமன்று
அசரஞ் சரமிரண்டி ஞெருபடி யாகி

ஏத்சங் தத்திறைந்த தெதுசிந் தனையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடி வாகும்
யாதுபரமதை நாடியறிந்—

(ஊ)

பருவங் குலாகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடங் தனில்விழுங்கு கெடுநின வாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறியென் றவசமுண்டு
வசனீங் திரமுமின்றி அவரித மூறல்

பருகுங் தொழிலினங்கு யிரவம் பகலுமின்சொல்
புகரும் படிதுணிந்து குழலழ காக
மாலைவகைபல சூடியுடனே—

(இலூ)

பதுமங் தனையிசைந்த முலையென் றத்தயுகங்கு
வரிவண் டெனவழுங்று கவிலென வாடுஞ்
சிறுகிள் கிணிசிலம்பு புனைதண் டைகண்முழங்கும்
ஒலிநன் நெனமகிழ்ந்து செவிகொள நாகி

பசமஞ் சளின்வியங்த மணமுங் திடமுகங்கு
பலமிஞ் சிடவிறைஞ்சி வரிசையி ஞாடு
காலின்மிசைமுடி சூடிமயலாய்—

(து)

மருஞங் தெருஞாம்வங்கு கதியென் பதைமறங்கு
மதனன் சலதிபொங்க விரணம தான
அளிபுண் டைனவளைங்கு விரல்கொண் றவளைங்கு
சுரதஞ் சுகமிதென்று பரீவச மாகி

மருவங் தொழின்மிகுங்கு தினமுங் தினமும்விஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைங்த படிமதி சோர
வானரமதென மேனிதிரையாய்—

(துவூ)

வயதும் படவெழுங்கு பிணியுங் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழுங்கு ஸிருமலு மாகி
அனமுஞ் செலுதவின்றி விழியுஞ் சுடர்களின்று
முகமுங் களைகளின்று சரியென நாடி

மரையின் புறவிருங்த வின்முங் குலைகுலைங்கு
கலதஞ் செயவிருண்ட யமன்வரும் வேளை
ஏதுதினைபழிகாரமனமே.

(க)

ஆட பாடல் க,சுருட.

தாயுமானசவாழிகள்பாடல்
முற்றுப்பெற்றது.

தாயுமரன்சுவாமிகளுடையமானுக்கராகிய அருளையொன்டுவர்
 அந்தச்சுவாமிகளைத்துதிசெய்த
 அருள்வாக்கியவுகவல்.

திருவளர் கருணைச் சிவானந்த பூரண
 மொருவரு மறியா வொருதனிச் சித்து
 நுவந்தரு பேதமாய் நாடக நடித்துற்
 பவந்தனைநீக்கிப் பரிந்தருள் பராபரங்
 கண்ணுங் கருத்துங் கதிரோளி போல
 நன்னிட வெனக்கு நல்கிய நன்மை
 யொன்றுய்ப் பலவா யெறப்பிலா மோனக்
 குன்றுய் நிறைந்த குணப்பெருங் குன்ற
 மண்ணையும் புனையும் வளியையுங் கனையும்
 விண்ணையும் படைத்த வித்திலா வித்துப்
 பந்த மனைத்தையும் பாழ்ப்பட நூறியென்
 சிந்தை யுட்புகுந்த செழுஞ்சுடர்ச் சோதி
 விள்ளொனு ஞானம் விளங்கிய மேலோர்
 கொள்ளோனை டுண்ணக் குறைவிலா நிறைவ
 தாட்டா மாமலர்த் தாணினைப் பவர்க்குக்
 காட்டா வீன்பங் காட்டிய கதிநிலை
 வாக்கான் மனத்தான் மதித்திட வரிதெண
 நோக்கா திருக்க நோக்கிய நோக்க
 மாதியா யறிவா யகண்டமா யகண்ட
 சோதியாய் விரிந்து துலங்கிய தோற்றம்
 பரவேளி தன்னிற் பதிந்தவென் னுளத்தின்
 விரவி விரவி மேற்கொளும் வெள்ளஞ்
 சுட்டுக் கடங்காச் சோதி யடியார்
 மட்டுக் கடங்கும் வான்பெருங் கருணை
 யெல்லைக் கடங்கா வேகப் பெருவெளி
 தில்லைப் பொதுவிற் றிருநடத் தெய்வும்
 வாதலு ரொந்தையை வரிசையாய் விழுங்கும்
 போதலும் மேவுகர்ப் பூர விளக்குச்
 சுக்கா யகண்டத் தூவெளி யெல்லாங்
 திகழுவே காட்டுஞ் சின்மய சாக்ஷி
 செழுந்தமி ழப்பனாச் சிவலிங்க மாகி
 விழுங்கிய ஞான வித்தக வேழு
 மெழிற்று பட்டினத் திறைவா யென்று
 மழிவிலா விலிங்க மாக்கிய வநாதி
 சாந்த பூமி தண்ணருள் வெள்ள

மார்ந்த சீழு வசையாக் ககனம்
 பரவவார் நெஞ்சிற் பழவிய மாட்சி
 யிரவுபக லற்ற வேகாந்தக் காட்சி
 யாட்சிபோ விருக்கு மகிளங் தனக்குச்
 சாக்ஷியா யிருக்குந் தாரகத் தனிமுத
 லாணும் பெண்ணு அவியுமல் லாததோர்
 • தாணுவாய் நின்ற சத்தாங் தனிச்சுட
 • கொள்ளு மென்னெண்டு மெப்படி யப்படி
 யுள்ளும் புறம்பு மூலாவிய வொருபொரு
 எளவிலா மதங்தோறு மவரவர் பொருளென
 வளங்கை திருக்கு மொருபொற் பணிதி
 துள்ளு மனப்பேய் துடிக்கத் தறிக்கக்
 கொள்ளு மோனவாள் கொடுத்திடு மரச
 பெரிய பேறு பேசாப் பெருமை
 யரிய வுரிமை யளவிலா வளவு
 துரிய நிறைவு தோன்று வதீதம்
 விரியுநல் வன்பு வினாந்திடும் வினாவ
 தீராப் பினியான் செனன மறுக்க
 வாரா வரவாய் வந்தசன் சிவி
 யாலைக் கரும்புபா கழுதக் கட்டினீள்
 சோலைக் கணிபலாச் சுளைகத விக்கனி
 பாங்குறு மாங்கனி பாறேன் சருக்கா
 யோங்குகற் கண்டுசேர்த் தொன்றுக் கூட்டி
 யருந்திய ரசமென வறிஞர் சமாதியிற்
 பொருந்திய வின்பம் பொழிசிற் சுகோதய
 மெங்கணு சிறைந்த வியல்பினை வெனக்குச்
 செங்கையால் விளங்கத் தெரித்தமெய்த் தேசிகன்
 • றன்னையறி வித்துத் தற்பர மாகி
 யென்னுளத் திருந்தரு ளேக நாயக
 னடிமுடி யில்லா வரும்பொரு டனக்கு
 முடியடி யிதுவென மொழிந்திடு முதல்வன்
 மெய்யனங் மற்றவை மெய்யல வெல்லாம்
 • பொய்யென வற்யெனப் புன்னகை புரிந்தோ
 னருளும் பொருளு மபேதமா யிருக்கு
 மிருதிற ஜென்னு மியலுமுண் டடன்றே
 ஜருங்னக் குண்டே லருளும் வெளிப்படும்
 பொருள்மயன் தானே பொருந்துமென் றுரைத்தோன்

சத்தசத் திரண்டு தன்மையுங் தானே
 பொத்தலாற் சத்தசத் துனக்கென ஒரைத்தோ
 னணவ மருவிட னருளூரு தென்னக்
 காணரு கேர்மையாற் காணவே யுனாத்தோன்
 சென்மமுள் எளவுக் தோ திமுக்குங்
 கண்மம் விடாதெனக் காட்டிய வள்ள
 ஆளதில தெனவு முறுதலான் மாயை
 வளமில தெனவும் வகுத்தினி துரைத்தோ
 னில்லறத் திருந்து மிதய மடக்கிய
 வல்லவன் றுனே மகாயோகி யென்றேன்
 றறவறத் திருந்துஞ் சூழ்மனக் குரங்கொன்
 றறவகை யறியா னஞ்ஞானி யென்றே
 னிறவா மனந்தா னிறக்க வணர்த்திப்
 பிறவா வரந்தரும் பேரறி வாள
 னத்தன தருளா வினைத்தையு மியக்குஞ்
 சுத்தமா மாபூயின் றேற்றமென் றுரைத்தோ
 னிருள்ளமல மகல விசைந்ததி லமுத்தும்
 பொருளாகுட் டிரோதைப் பொற்பெனப் புகன்றேன்
 வீறு சிவமூதல் விளம்பிய படியே
 யாறும அதிபென் உறிஞ்ஞுக் குரைப்போன்
 கொல்லா விரதங் குவலயத் தோர்க
 ஹெல்லாம் பெறுமினென் றியம்பிய தயாக்கி
 தருமலுங் தானஞுங் தவமும் புரிபவர்க்
 குரிமையா யவரோ ஹறவு கலப்பவன்
 றன்னுயிர் போலத் தரணியின் மருவிய
 மன்னுயிரி ரனைத்தையும் வளர்த்திடும் வேக்கன்
 களவுவஞ் சைனகள்செய் கருமிக டமக்குஞ்
 தெளிவுவக் துறவருள் செய்திடுக் திறத்தோன்
 றுன்றீபறும் பேறு சகமெலாம் பெறவே
 வான்பெருங் கருணை வழங்கிய மாரி
 தஞ்சுமென் றடைந்த தாபதர் தம்மை
 யஞ்சுலென் றுளு மறிஞர் சிகாமணி
 சீவ கோடிகளுஞ் சித்தர் கோடிகளும்
 யாவரும் புகழ் யாவையு முனர்க்கோன்
 யாணென தென்னு விழுவனெனம் பெருமான்
 றுனவ ஞகிய தலைவனெங் கோமா
 னருண கீரியார்க் காறு முகன்சொலும்

பொருளை மல்லது பொருளென மதியான்
 புத முதலைப் பொலிந்திட நாத
 பேதமுங் கடந்த பெருந்தகை மூர்த்தி
 மூலா தூர முதலா யுள்ள
 மேலா தாரமும் வெறுவெளி கண்டவன்
 மண்டல மூன்றிலும் மன்னிய வருவிலுங்
 கள்டவையத்திலுங் கடவுளாய் நின்றேன்
 பகர்சம யங்தொறும் பரமேயிருந்து
 சுகாடம் புரியுங் தொழிலெனச் சொன்னேன்
 பேத வபேத பேதா பேத
 போத மிதுவென்ப் புகன்றிடும் புண்ணிய
 னதுநா னெனவே யாற்றிடு மனுபவஞ்
 துர்வே தாங்கத் தன்மையென் ருணாத்தோ
 னல்லும் பகலு மறிவா ஞேர்க்குச்
 சொல்லும் பொருளுஞ் சுமையெனச் சொன்னேன்
 சுதனே சூருவாஞ் சுவாமி நாயகற்கெனி.
 னதிகமெய்ஞ் ஞான மல்லவோ வென்றே
 னேசயோ கத்துறு நிருபால் லாங்தொழு
 மிராசயோ கத்திறை யிராச யோகத்தான்
 பொறுமை தெளிவு புனித் வாசார
 மறுவிலா வண்மை வாடு மியற்கை
 தண்ணமர் சாந்தக் தயங்கிய சீர்த்தி
 யெண்ணெண் கலைபயி விஜையிலாக் கல்வி
 ரல்ல விரக்க நடுநிலை சுத்திய
 மில்லை யென்றும் லெவர்க்குஞ் தருங்கொடை
 நந்குண னெல்லா நண்ணிய பெருந்தகை
 சிற்குண வாரி திருவருட் செல்வன்
 சரமே லெடுத்துக் கருத்துற வணங்கிப்
 பரமே யுனக்குப் பர்மெனப் பகர்ந்தோ
 னுடி மேவு மரசினை யடுத்தே
 கலமெய்ஞ் ஞானச் செல்லிந்தன னென்னாலாஞ்
 சுத்த மெளனி திடசித்த மாக
 வைத்த சிலையின் வார்ந்தன னெனவு
 மூலன் மரயின் மூளைத்த மெளனிதன்
 பாலன் யானெனவும் பரிவொழும் பகர்ந்தோன்
 டடமாழி யியற்கையின் மகிழ்ச்சைய யுணர்த்து
 டீமுருப்பொருட் டீந்தையும் செல்க்கு

கண்டமு தென்னக் கனிரச மென்னத்
 தண்டமிழ் மாரி தன்னைப் பொழிந்து
 சித்திய முத்தியிஞ் சிறங்தருள் கௌழிக்கு
 நித்திய நிரஞ்சன நிராலம்ப சிறைவைப்
 பாடிய நாடியும் பணிந்தெழுங் தன்பா
 லாடிய மரற்றிய மகங்குழை வெய்திய
 முடலங் குழைய ஏரோமஞ் சிலிர்ப்பப்
 படபடென் மூளைம் பதைத்துப் பதைத்துப்
 பாங்குறு நெட்டுயிர்ப் பாகிப் பரதவித்
 தேங்கி யேங்கி யிரங்கி யிரங்கி
 யோய்க்க பம்பரம்போ லொடிங்கியே சீறிது
 மேய்க்க விழிக ஸிமைப்பது மின்றிச்
 சோர்ந்து சோர்ந்து துவண்டு துவண்டுமேய்
 யார்ந்த வன்போ டலுசமுற் றடிக்கடி
 யுண்ணடுக் குறவே யுருகியே சற்றுத்
 தண்ணமர் மொழியுங் தழுதழுத் திடவே
 யுள்ளும் புறம்பு மொருமித் துருகி
 வெள்ள நீர்போல் விழிநீர் பெருக்கிக்
 கன்று பசுவைக் கருதிக் கதறிச்
 சென்றுசென் ரேடித் திகைப்பது போல்
 வென்புநெக் குடைய விருகரங் குவித்துப்
 புன்புலால் யாக்கை பொருந்தா தினியென
 அனுரங்துணர்ந் தன்பா யுவக்கமேற் கொண்டினிக்
 கணம்பிடி யேனேனக் குருகியே குரீத்துத்
 திருவரு வெல்லாங் திருநீர் றிலங்க
 விருகர நளின மியன்முடி குவித்துப்
 பூரண சந்திரன் போலொளி காட்டுங்
 காரண வதனங் கவின்குறு வெயர்வுற்
 விளங்கா வெனவே யிலங்கிய சிறுங்கை
 தளதள வென்னத் தயங்கி யெழில்பெற
 வித்தன்மை யெல்லா மிசைந்து மிவனருட்
 சித்தெழனச் சிவகதி தேர்ந்தவ ருாப்பப்
 பாத்திர மாடப் பரிவட னடிச்
 சாத்திரங் காட்டித் தயவுசெய் தருளும்
 வல்லவ னெனவே மன்னுயிர்க் காக
 வெல்லையி வன்ப னிவனென விளங்கி
 யீன வுகத் தியற்கைபொய் யென்றே

ஞானதூண் மெய்யென நவின்றினி திரங்கிக்
 கேவலசுலங் சீழ்ப்பட மேலாய்
 மேவருஞ்சுத்த மெய்யினை நல்க
 வருஞே யுருவுகொண் டவனியில் வந்த
 பெருளே யிவனெனப் பொலிந்திடும் புனிதன்
 சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மென்பது
 மெய்வளர் ஞானம் விளக்குமென் றிசைத்தோன்
 கதிர்விழி யொளியுறக் கலத்தல் சித்தாந்த
 விதிமுறை யாமென விளம்பிய மேலோன்
 மூடிவினி லாகம முறைமையி ஞானமையை
 யடியாக் குறித்துாத் தருளிய வண்ணல்
 சிதம்பர நேர்மை திறமா வூாத்திறை
 பதம்பர வெனப்பகர் பரமமெய்ஞ் ஞானி
 முத்திபஞ் சாக்கர முறைமையி ஸிக்கியஞ்
 சத்திய் மிதுவெனச் சார்ந்தவர்க் குாத்தோ
 னஞ்செமுத் துள்ளே யளைத்தையுங் காட்டியென்
 னெஞ்சமுத் திசுகுரு நீதி மாதவ
 னெல்லா நிறைந்த விறைவன் செயலெனக்
 கல்லா வெனக்குங் கருணைசெய் கடவுள்
 குருவரு ளாலே கூடுவ தல்லாற்
 றிகுவரு ஞாருதெனத் தெரிந்திட வூாத்தோன்
 குருவரு வருளெனக் கொண்டபின் குறையாப்
 பொருண்மய மாமெனப் புகன்றிடு போத
 னெந்த மூர்த்திகளையு மெழிற்குரு வடிவெனச்
 சிக்கையிற் றியக்கறத் தேர்ந்தவர்க் குரைத்தோன்
 சதாசிவ மென்றபேர் தான்படைத் ததுதா
 னெதாவதே பொருளென் நெடுத்தெடுத் துாத்தோன்
 கல்லாஜை கன்னல் கவர்ந்திடச் செய்தவ
 னெல்லாம் வல்லசித் தெம்மிறை யென்றே
 னெவ்வுயிர் தோறு மிறைமே வியதிறஞ்
 செவ்விய பிரம்படி செப்பிடு மென்றே
 னெவ்வுண மெவாவ ரிசைத்தன ரவரவர்க்
 கவ்வண மாவனெம் மானென வறைந்தோ
 ஹாநுபா ஜானுக்கே யொருசிவ ஜாட்படின்
 யாநமா- யார்திறம் வழுத்தொனை தென்றேன்
 சிவ னடியாஶைச் சிவனெனக் காண்பவ
 னெவானுவன் சிவலே யென்றேடுத் துாத்தோன்

விருப்பு வெறுப்பினே வேறைப் பறித்துக்
 கருப்பிகா தென்னைக் காத்தருள் செய்தோ
 னிருசொல் ஒன்னாயா தியானின்ப மீம்த
 வொருசொல் ஒன்னாத்த வுயர்குண பூதர
 னத்துவா மார்க்க மாறையு மகற்றித்
 தத்துவா தீதத் தன்மையைத் தந்தோன்
 றிருமகன் மீருவிய திகழ்வள மறைசையில்
 வருமுனர் வாளன் மருளிலா மனத்தா
 ரீனானிய வெண்ணமெல் லாந்தெரிங் ரூளக்குத்
 தன்னருள் செய்தவன் ஸ்ரீயு மானவ
 வென்றுமொழி பகர்ந்த வுதவியா வவன்ற
 ஷிருபத முப்போ திறைஞ்சிவாழ்த் துவனே.

அருள்வாக்கியவகவல் முற்றுப்பெற்றது

Endg. Dec 9. 72

